

نامہ یہك بـؤ باوكم

فرانتس كافكا

و. جہیل عہباسی

چاپی یہ کم

سایمانی

۲۰۰۵

ناسنامەى كتيب: ...

ناوى كتيب: نامە يەك بۆ باوكم

نووسەر: فرانتس كافكا

و.بۆ فارسى: مەنووچەرى فكري ئيرشاد

و.بۆ كوردى: جەليل عەباسى (ج.قەقنەس)

پيت چنين و كارى بەگ: ئەدەم عەباسى

چاپخانه : چاپەمەنى چوارچرا

چاپى يەكەم: سلیمانى

تیراژ: ۱۰۰۰ دانە

ژمارەى سپاردن (۸۳۴) سالى (۲۰۰۴) وەزارەتى روشنبير:

پيدراوه

(مافى لە چاپدانەوہى پاريزراوه بۆ وەرگير)

نهم بهرهمهم پیشکده شه به :

* - نه دهم - ی کورم

که نازاری زوری له دۆزهخی باوکییتی مندا کیشاوه.

* نه و باوکانه ی که دۆستی منداله کانیان.

* نه و مندالانه ی که بیزارن له یاسای دزیوی باوکسالاری.

(وه رگیپر)

-۱-

نه جيئي پيشه کی

سڪا لایهك نه گهڻ - نه دهنم - دا:

***

جگەر گۆشه‌که‌م، کورپی شیرینم، به‌نی دل‌ه‌که‌م، هیوام، ئە‌ده‌ه‌م گیان، شه‌ویکی نووته‌ک و ئە‌نگوسته‌چاوه، من، ته‌نیای ته‌نیا، له‌ گه‌ل یاده‌وه‌ریی تۆی تازیز و ئیوه‌ی خۆشه‌ویستا،

(مه‌به‌ستم - کانی - و - به‌فراو - ه‌ه‌ره‌ خۆشه‌ویسته‌که‌من)
 یاده‌وه‌رییه‌ک که‌ هه‌ر ئان و کزه‌یه‌ک له‌ دل‌ی پر له‌ کولم هه‌ل‌ده‌ستین‌ی و موچرکه‌یه‌ک به‌ له‌شی زار و نزاری گیان و هه‌ست و بیر و هۆش و ویزدانی سر پر بوومدا ده‌هین‌ی، له - دونیا - یه‌کدا ده‌ژیم که‌ ناوی ئۆتیله‌!، له‌ وێران‌یه‌کی سارد و سر و سه‌هۆل به‌ستوودا که‌ پێی ده‌لین ژووری ژماره‌ ۳۰۸ ی نهۆمی سییه‌م و به‌ ۴۸ پلیکانه‌دا سه‌ر ده‌که‌وی، به‌ دیار گلۆپییکی یه‌ک له‌ هه‌زار

۳- ئامپیڤی به‌ قه‌رز گیراو، له‌ شاری - دوو خوا - و - هووری - و -
 ئە‌سکه‌نده‌ر - و - داریۆش - دانیشتووم و کات، چه‌وت و چل و پینجی
 ئیواره‌ی لای خۆمانه‌ و له‌ سه‌رما هه‌ل‌ده‌له‌رزم و جگه‌ره‌یه‌کم به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌ هه‌ر مژه‌ و لێی ده‌ده‌م بۆ ناخی سییه‌ سیس بووه‌کانم.
 مژی یه‌که‌م له‌ جیی نانی نیوه‌رۆ، هی دووه‌م له‌ جیی نانی ئیواره‌ و سییه‌م له‌ جیی چایه‌کی داخی پاش نان خواردن و ئە‌وانی تریش توند توند له‌ داخداریی ئە‌م دوورییه‌ ده‌سکرده‌ و ئە‌م ته‌نیاییه‌ هه‌ره‌ ترسناکه‌دا. ئە‌وه‌نده‌ نییه‌ ناله‌ی تالی قیر و هۆپی بل‌نگۆ هه‌زار به‌ هه‌زاره‌کانی هه‌ر

چوار ده ورم کۆتايي هاتوو و ميښکي ماندووم سهر سامييه که ي لي نه ماوه. (ئو بلنگو هزار به هزار و فره پيسانه ي که شاربان خنکاندوو و سه رده مانیکه نيشتوننه ته جي ويرانه ي ههستي جواميري و ئازادي و ويژداني ون بوو، يا خود لي سه نراوي دانيشتوو هکانی). ئەم لام - قه لا - يه که هه رته نيا بؤني گه نيوي خويئي مه يوي هيرش به ره درنده کاني ئەسکه ندهر و سه رباره جه نگاوه ره کاني داريوشي لي ماوه و ده ماخي خه لکي شاري کاس کردوو، ئەو لايشم، ئاخ... ئەو لايشم - مناره - يه که هه نووکهش سواقي ميښکي پڙاوي ئەو زه رده شتانه ي پيوه دياره که بوونه خوراکي - ماله - ي شمشيره تيژ و دوو ده مه کاني سوپاي بي پيلوو که لله به تالي عه ره ب به فه رماني ياراني محمد و سه رکردايه تيي (سه لاهه دين) هکان! .

کورم، ئەم نامه يه ت له ئاوه ها حالیکدا بؤ ده نووسم و ناشزانم که ي ده گاته کۆتايي (هه ر ئەوه نده ده زانم ده رووني ماندووم هه زاران گري و گۆلي تيڊا که له که بوون و هه وي زامه کهش ئيستا سه ره تاي سه ر کردنيه تي) و ناشزانم ئايا هه رگيز ده تگاتي و ده يخوينيته وه يان وه کوو هه زاران ئاواتي خنکاوم، ئەميش گوم و گۆر و تووناوتوون ده بي! . کورپي شيرينم، ئەدهم، چوار مانگي ره به قي رهش و بي کۆتاييه ليتان دوور خراومه ته وه و ليک بزر کراوين. با ۱۳۷۸ هه زار

جار خه‌رمانانی خه‌رمان دزی وشکه سالی ۱۳۷۸ خه‌جاله‌ت بیت! ئەم دوورییه ده‌سکرده و ئەم کۆچه زۆره‌ملییه بوو پیت و فه‌ری خه‌رمانه‌که‌ی؟! .

چوار مانگه لیوی شه‌قار شه‌قاری حه‌ز و تاسه‌م به‌ماچیکی خودایی هیچکام له‌ئێوه‌ ته‌ر نوبوو، چوار مانگه لانکه‌ی دلم هیچکام له‌ئێوه‌ی تیدا نین و هه‌ر به‌یاده‌وه‌ریتانه‌وه‌ دیت و ده‌چی، چوار مانگه ئامیزم بوته‌ دپرکستانیکی ژاراوی، له‌وه‌تی تو و کانی و به‌فراوی لی بزر بوون، چوار مانگه بیر و هه‌ستم خولیای له‌ئامیز گرتن و گوشین و ماچیکی ژیان به‌خشی ئێوه‌ له‌می‌شکی داوه و شی‌ت و هاری کرووه، چوار مانگه وه‌کوو بززه شه‌پۆلیکی بی سهر و شوین له‌ده‌ریایه‌کی به‌رینی مرۆقه‌کانی ده‌ور و به‌رمدا ون و غه‌ریبم و نه‌که‌سم لاواندوو و نه‌که‌سیش لاواندوومی، چوار مانگه له‌ناو ده‌یان تازه‌دۆست و هاو‌نوع و هاو‌زمان و هاو‌ره‌گه‌زما (نه‌ک هاو‌بیر و هاو‌دل) هه‌ر ته‌نیام و هه‌ر سیاچه‌مانه‌ی ته‌نیایی ده‌چرم و دوایین گه‌لا زه‌رده‌کانی باخچه‌ی سیس و ژاکاوی خه‌یا‌لم له‌م وه‌رزه‌خه‌زانه‌دا هه‌ر به‌یادی ئێوه‌وه‌ له‌ره‌یان دیت و به‌شنه‌ی ئه‌وینی له‌بن نه‌هاتووی ئێوه‌ هه‌ر ئه‌شنین: ئه‌وینی به‌فراو به‌دریژی ۳۳ سال و خو‌شه‌ویستی تو پر به‌ساته‌کانی ده‌سال و شه‌ش مانگ و کانیش به‌قه‌د چرکه‌کانی دوو سال و پینج مانگی ته‌واو.

من بیرم له زۆر شت کردبووه و خۆم بو زۆر شت ئاماده و ته یار کردبوو له ژیان له پالی ئەو دیوه زمه ژیانه خرۆیهی لای خۆماندا که ۲۱ سالی په بهقه بوته ئالی سهر دلی ئەم ولاته زه یسانه!، له وهتی داسه پیوه، من و هه زارانی وهک من پۆژی پووناکمان لی بوته شهوی ده یجوور.

کورم، نهک هه ر ئیستا و ئەم جار ه، به لکوو سالیانیک بهر له وهی ئیوه م هه بیته و بهر له وهش هه ر بوویتمه دوو، باشتره بلیم هیشتا چه وتووی زه یسانه دایک به سهر نه چووبوو که ئەم ئاله په شه ۲۱ شه وهی ئیستا بردمی و چاوی هه ل گلۆفیم! هه ر بویهش به زۆر چه رمه سه ری و ناته بایی راهاتبووم و بو زۆر تر له وهش خۆم ته یار کردبوو، به لام قه د بیرم له وه نه ده کرده وه که پۆژیکی وه کوو پۆژه پزده کانی خه رمانانی بی فه ری وشکه سالی ۱۳۷۸، ئەو ئاله شه و په رسته ده یجوور نشینه که پێبه ندانی ۱۳۵۷ی کرده پێگه به ندانی هه میشه یی و له و کاته شه وه به درێژیی ۲۱ سالی شه وه زه نگ، هه ر گلاندوومی و هه ر نه گلام، هه ر به زاندوومی و هه ر نه به زیم، هه ر شکاندوومی و هه ر نه شکام و هه ر له خوین گه وزاندوومی و هه ر نه خنکام، هه ر تاساندوومی و هه ر نه تاسام و هه ر پیشیلی کردووم و هه ر نه پلিশامه وه، (هه موو ئەمانهش ته نیا به بیانووی په ش ئەندیشهانی جیاوازیی بیر و هه ست و زمان و په گه ز و په نگ و جل و

ئاکار و هه‌ناسه و خواستمان) ئاوا له بنی داری بی گه‌لا بدات و له
 سه‌ر برپواش، چاوچنۆکانه چاوی خیلیم لی بۆق بکاته‌وه و بمخاته
 لاری ئاواره‌یی و ئیوه و هه‌موانیشم لی بزر بکات، که چی کردی و خو
 هه‌رچیشی نه‌کرد، مالی ئاوا! ئیستاش وا چوار مانگه به لووته شه‌قی
 جنانه‌ی زورپیه‌ته‌کانی بوتی گه‌وره فری دراومه‌ته کونجی تاریکی
 به‌رزه‌خیک، نه ئا و نه ئاوه‌دانی، شه‌وه‌زه‌نگیکی نووته‌که به بی
 تروسکه‌یه‌ک! هه‌رچه‌ند به سه‌ر لی شیواوی، به‌لام له‌م ماوه‌ی
 دوورییه‌دا زۆرم بیر کردۆته‌وه، به تایبه‌ت له ئیوه و به تایبه‌تیش له
 تۆ، تۆی به‌نی جه‌رگ، تۆی گلینه‌ی چاو، تۆی هیزی دل و تینی
 گیان. له ئاماده‌کاریی نه‌مامگه‌که‌ت، له شه‌تل و ده‌شاندن و سه‌وز
 کردنت، له ئاودییری و په‌رژین کردنت، له نه‌زانیی منی باخه‌وان
 و... له... له...! و تیگه‌یشتم که چه‌نده نابار و تاوانبارم! تاوانبار
 به‌رانبه‌ر به تۆی خوشه‌ویستم، ئه‌مه، به بی ئه‌وه‌ی به خوشم بزاتم
 یان تاوانه‌کانم له پووی مه‌یل و خواسته‌وه بووبن... نا، به‌لکو ته‌نیا
 به هۆی که‌م ئه‌زموونی و نه‌زانیمه‌وه و با بلیم له پووی هه‌رزه‌بیشمه
 وه! لی‌ره‌دا به پیویستی ده‌زانم بلیم، نامه‌وی پاکانه بۆ خوّم
 و تاوانه‌کانم بکه‌م به‌لکو ته‌نیا ده‌مه‌وی دان به هه‌له و خه‌تاکانما بنیم
 و خوّم سه‌رزه‌نشست بکه‌م. ناشمه‌وی به زیندوو کردنه‌وه و زه‌ق
 کردنه‌وه‌یان رقی تۆ له خوّم ره‌قتر بکه‌م و له خوّم بیتزار بکه‌م

هه رچه ند دلنیام زۆر جار لیّم بیزار و ماندوو بوویت و هه قیشت بووه.
 ته نانهت گهر ئیستاش و بو هه میشه ش لیّم بیزار بی هه ر هه قته و
 ناشلیّم لیّم مه گره و بمبه خشه چونکه خۆم به شایانی ئەو به خشینه
 مه زن و پا که ی تۆ نازانم به لام له ناخی هه موو وجودمدا خۆزگه
 ده خوازم که لیّم بیزار نه بی! ئیستاش که له م ته نیاییه دا و به م کزی و
 لاوازییه وه ئەم سکا لا نامه یه ده نووسم، دلنیا به هی ئەوه نییه که
 ماوه یه که لیّت دوورم و له لام خۆشه ویستتر بوویت. سه یریکی ناو دلی
 پاک و بی گهردی خۆشت بکه ده زانی و تیده گه ی که هه ر
 خۆشه ویستم بوویت و دلّم هه ر هه میشه بو تۆ لیی داوه و دوایین
 ترپه یشی هه ر بو تۆیه ... وا نییه؟! ...

ئەم نووسینه م له بهر ئەوه یه که وه کوو باوکیکی شهرقی زۆرم بیر له
 تاوانبارییه کانم به رامبه ر به تۆ کردۆته وه و پۆژ به پۆژ له دلی خۆمدا
 زه قترم کردۆته وه و له سه ر زه یین و بیر و هه ست و نه ستم که له که ی
 کردوو و دهمه ویّت هه ر تۆزقالتیک باری گرانی سه ر دلی خۆمی پی
 سووکت بکه مه وه و خۆم و تۆیش و کانی و به فراویش و دیکه ی باوک و
 دایکه کانی لای خۆشمان ته جروبه ی لی وه ر بگرین. ئای... به فراوچ
 دایکیکی باش بوو بۆت و منیش چ باوکیکی خراب! بپوا بکه زۆر جار
 ئیره ییم پی بردوو، به و پۆح سووکی و فیدا کارییه ی به فراوی ئازیز،
 به و میهره بانیه ی، به و له خۆبوردوویه ی، به و...!. ئاخ... که من

نه‌متوانی یان نه‌مزانی ئاوه‌ها بم! تو بلیی هه‌ر زاتیکی چه‌وت و چه‌توونم بووبییت و شیاوی خاوه‌نداریتی ئه‌و هه‌موو تایبه‌تمه‌ندییه‌ مرۆفانه‌یه‌ی به‌فراو نه‌بووبییتم؟! ... چووزانم.

ئازیزه‌که‌م، ده‌زانی بۆچی (نامه به باوک) ه‌که‌ی (فرانتس کافکا) م وه‌رگێرا و بۆ پێکه‌شی تویشم کرد؟ چونکه زۆر شتی فرانتس کافکا له تو ده‌چوو و زۆر کرده‌وه‌ی بی نرخی - هیرمان کافکا - ی باوکیشی له من، چونکه دێر به دێر له خویندنه‌وه‌یدا تووم له به‌ر چاو بوویت و ئه‌و لاوازی و بی تاوانییه‌ په‌پوله ئاسایه‌ت و له هه‌مان حالدا ئه‌و هه‌موو زه‌بر و زه‌نگه نارپه‌سه‌نانه‌ی خۆم له سه‌ر تووی په‌پوله‌م ده‌هاته‌وه به‌ر چاو! من هیچ نه‌ده‌زانی و نه‌زانی و بی ئه‌زموونی کویر و که‌ری کردبووم به‌لام ئه‌و کتیبه‌ دای چله‌کاندم، پۆحی هه‌ژاندم و هه‌ست و ویزدانی و رووژاندم و تیگه‌یشتم چه‌نده ده‌ر هه‌ق به‌ تووی جگه‌ر گوشه‌م نامه‌ردیم کردوو! بۆیه هاته‌مه سه‌ر ئه‌و رایه‌ی که وه‌ری بگێرم و پێشکه‌شی تویشی بکه‌م و ده‌ستی خۆشم داخ کرد تا جارێکی دیکه به‌رامبه‌ر تو یان کانی و به‌فراو تووشی هیچ تاوان و ته‌نانه‌ت هه‌له‌یه‌کیش نه‌بم. بۆیه‌ش له پێشکه‌شییه‌که‌یدا هه‌ر ته‌نیا ئاماژه‌یه‌کم به‌ مه‌سه‌له‌که‌ کردوو چونکه ده‌مزانی جیی نابیته‌وه و ده‌بی هه‌رچیم له دلدایه به‌ جیا بوۆتی بنووسمه‌وه، نه‌خوازه‌لا له به‌ر ئه‌وه نه‌بووه که خۆم به‌ زل بزانم یان نه‌ویترم راستییه‌کانی ژیانی

باوکییتی خۆم ده‌رخه‌م و له سه‌ریان بدویم، ئەم نووسینه‌ش
 شایه‌دمه، چونکه ده‌بینی ورد ورد له سه‌ریان ده‌پۆم و بی
 به‌زه‌ییانه‌ش خۆم سه‌رکۆنه ده‌که‌م و هه‌ر ئه‌وه‌ش به‌ شیاوی خۆم
 ده‌زانم. نازانم بو ده‌بی له‌م کۆمه‌لگه ئینسانیه‌دا منداڵ له باوک یان
 له دایک بترسیت یان شه‌رمیان لی بکات؟ بو چی و له به‌ر چی و چ
 مانایه‌کی هه‌یه؟! ئەده‌مه‌م گیان، که‌م باوک و دایکم دیتوون له
 منداڵه‌کانیان تووڤه نه‌بن و به سه‌ریاندا نه‌گورپینن یان ناپیاوانه لیان
 نه‌ده‌ن و خۆیان واته‌نی ته‌مییان نه‌که‌ن!! که‌م باوک و دایکیشم
 دیتوون دۆستی منداڵه‌کانیان بن و وه‌ک هاوه‌ل و هاوبیر و هاو دل له
 گه‌لیاندا بجوولینه‌وه و خۆشم له هه‌ر هه‌موویان خراپتر! ئه‌وه‌ش
 ده‌گه‌رپته‌وه بو چه‌ند دیارده‌یه‌ک: ... یه‌که‌م، ئیمه‌ی گه‌لانی خۆره‌لات
 به‌ گشتی و جیهانی سییه‌م به‌ تاییه‌ت، بگره هه‌ر له سه‌ره‌تای
 بوونمانه‌وه ژیر چه‌پۆکه و ژیر ده‌ست بووین، هه‌میشه ده‌ستیکی
 بالاتر و به‌ هیژتر له خۆمان به سه‌رمانه‌وه بووه و هه‌رده‌م لیمان به‌رز
 بوته‌وه و به سه‌رماندا دراوه، هه‌موو شتی‌کمان له ژیر ده‌سه‌لات و به
 پیی چه‌ز و زه‌وقی ئه‌و ده‌سته بالایه بووه و خۆمان هه‌ر هیچ، هه‌ر
 ئەمری پیکردووین و فه‌رمانی به سه‌را داوین و ئیمه‌ش هه‌ر ئەبی
 سه‌رمان داخستییت و فه‌رمانبه‌ریمان کردبییت: ((به‌لێ گه‌روه‌م))، ((
 به‌ چاوان گه‌وره‌م))، ((پاست ده‌فه‌رموون گه‌وره‌م))، ((فه‌رمایشتی

خۆتانه گه وره م)) و... تادا! خۆ ئه گهر هاتبيت و بمان ويستبي سهر
 كيشى بكهين، دژايه تيبهك يان نارهم زامه ندييهك يان ته نانه ت ههر
 پرسيار يكيش، ئه وه سهر كوت كراوين و خراوينه ته ژير زه بر و زهنگ و
 پيله قه و زنجير كراوين و ئان و سات بيروكه كه مان ههر له ناخدا
 خنكاوه و خراوينه ته وه پيستي خومان! دهسه لات (ئه ويش
 دهسه لاتيكي ناوازه و نامۆ و دژي خومان) هه ميشه به سه رماندا زال
 بووه و ناچاري كردووين گوي قولاخ و گوپرايه لي ئه مره كاني بين و
 چاو و گوي بهسته ئه نجاميان بدهين و (سمعا و گاعتا)! چه شنك له
 سه دان نهوع كويله تبي كويز! ههر هه مان دهسه لاتي ناوازه راي
 هيئاوين كه ئيمه ي ژير دهسته تاقي زورين و ياساو ئاوه ز و ئه و
 شتانه تيئاگهين و دهبي زور و هي ز و دهسه لاتيكي ترسي نه ر و
 داپلؤسي نه ر به سه رمانه وه بيت (چوونكه، كوتهك له به هه شته وه
 هاتووه)، ده نا هيچ كاريك ناكهين به لكوو ياخيش ده بين! ئه م
 ديارده يه ش بوته به شيك له داب و دهستوور و فه رهنگ و ته نانه ت
 ئه خلاق و ره وشتي ناوه وه مان و خوومان پيوه گرتووه، له ناو
 كه سايه تيماندا جي خوي كردوته وه و سرينه وه يشي گه لي ئاسته مه.
 دووه م، فه رهنگ و داب و نه ريت و شيوازي راهي ناني عه رب كه
 زورتر له چوارده سه دهيه داهاتووه و چه ندين سه ده يشه به
 سه رمانه وه يه و كاري تيكردين و ههر ئه ويشه ديارده ي چه وتي (باوك

سالاری)ی له ناوماندا بلّو کردۆته‌وه. به پیتی یاسای ئه‌وان (باوک) وهك

(پیاو) هه‌مووشتیکه له مالداهه‌روهك چۆن له ناوه‌هموو کۆمه‌لێشدا! . پیاو ده‌یان ماف و ئازادی و ده‌سه‌لاتی دراونه‌تی و له هه‌مان حالدا ده‌یان ماف و خواستی ئافرهت و مندالّ زه‌وت کراون و خراونه‌ته ژیر پئی و پشت گوئی! ئافرهت وهك (ژن) به بی ئه‌قل و کهم دلّ و جورئه‌ت و ناته‌وان و لانه‌واز و ناته‌واو له قه‌له‌م دراوه و به‌س بۆ ئه‌وه‌نده حیسابی له سه‌ر کراوه که به هه‌موو ماناوه له خزمه‌تی پیاو (می‌رد) دا بی‌ت. سه‌رپیچی نه‌کات و ته‌نانه‌ت بی ئیزنی ئه‌و ئاویش نه‌خواته‌وه ئه‌گه‌ر له تینویتی‌شدا قپی کردووه و... زۆر شتی سه‌یرو سه‌مه‌ره و نایاسایی تری له‌وه‌چه‌شنه! . بۆ مندالی‌ش هه‌ر هه‌مان ده‌ستووره، مندالّ زینده‌وه‌ریکی نه‌فام و لاواز و بی ئاوه‌زه و ده‌بی ده‌سه‌لاتیک هه‌بی بۆ بار هی‌نان و پی‌گه‌یانندی. ئه‌و ده‌سه‌لاته‌ش که هه‌مان باوکه، سنوور و حدودیکی بۆ نییه و هیچ که‌س و هیچ شتی‌ک ناتوانی پووبه‌پووی خواست و مه‌یل و فه‌رمانه‌کانی بی‌ته‌وه و له به‌رامبه‌ریدا بوه‌ستیت! باوک وهك

(ولی قهر)ی مندالّ ناسراوه و ئه‌وه‌ش خراوه‌ته می‌شکییه‌وه که (کوته‌ک له به‌هه‌شته‌وه هاتووه) یان به قه‌ولی شاعیریکی فارس: ((تا نه‌یخۆن به داری ته‌ر فه‌رمان نابهن مانگا و که‌ر))! یان (پیاویان پیاو

گوتووِه) ! یان (باوک ده‌بی هه‌یبه‌تی هه‌بی) ! یان (پیاو ده‌بی درکی هه‌بی) ! یان (باوک - ولی نعمت - ی مال و منداله) ! یان (مندال شولئیکه و ده‌بی هه‌ر به نه‌مامی بچه‌میته‌وه) ! هه‌موو ئه‌و توره‌هاته و سه‌دانی تریش میشکی باوک و دایکی ئیمه‌ی پی پر کراوه‌ته‌وه و دیاره ئه‌وانیش هه‌ر به پی ئه‌و یاسایه له گه‌ل مال و مندالیاندا هه‌لس و که‌وتیان کردووِه، له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه ژیانی سه‌رده‌می مندالیی هه‌ر که‌سیک وه‌ک تایبه‌تمه‌ندیه‌ک له ناخی نه‌ستیدا ده‌میئته‌وه و کاتی گه‌وره بوو و پیگه‌یشت چ بیه‌ویت و چ نه‌یه‌ویت، تایبه‌تمه‌ندیی ئه‌و سه‌رده‌مه له کردار و جوولانه‌وه‌یدا ره‌نگ ده‌داته‌وه و به‌ته‌عبیریکی تر که‌سیتی مروفه له ناو خیزان و هه‌ر له مندالییدا شکل ده‌گریت و مروفه به مندالی چون ژیاوه و چیی له گه‌لدا کراوه، که گه‌وره‌ش بوو هه‌ر ئاوه‌ها ده‌ژی و ئاوه‌هایش له گه‌ل ده‌ور و به‌ریدا ده‌جوولئیته‌وه. ئیمه‌ی باوکانی ئه‌مپروش دیارده‌ی دزیوی باوکسالاری و زۆرداری و توورپه‌یی و ته‌می کاریمان به میرات له باو باپیرانی دوینییمان پیگه‌یشتووِه و هه‌ر به مندالی له گه‌لی ژیاوین و ئیستاش له کرده‌وه‌کانماندا ره‌نگ ده‌داته‌وه و منیش یه‌کیکم له‌وه‌زاران باوکه چاره‌په‌شه‌ی که میراتگری ئه‌و دابه هه‌ره ناحه‌زه‌ن! . هیئنده هه‌یه من هه‌ولم دا خۆم له‌وه‌داوه پواوه‌پزگار بکه‌م و خودی خۆم وه‌ک مروفییک بدۆزمه‌وه، هه‌ر ئه‌وه‌شه که توانیومه ئه‌م دان پیدانانهم

بهينمه سهر قاقهز و بۆ تۆ و بۆ هه زاران جگهر گۆشه ي وهك تۆي باس
 بگه م تاوه كوو هيچ نا، هه ندى له باوكه كانى تريش به خوياندا بينه وه
 و چيتر به و شيدهت و حيده ته نه گورپينن به سهر مندا له
 ناسكو له كانياندا و ئيوه ي منداليش هه ر له ئيستاهه بگه ن به وه لامى
 نه وه موو پرسياره ي كه له ناختاندا سهر هه لده دات و سهر كويز
 ده كرپته وه و هه ر واش په ي به رن به واقيعى بنه رپه تى مه سه له كه و
 ئيتر ده مينپته وه بۆ وه لام دانه وه و چۆنيه تى پووبه پوو بوونه وه ي
 خۆتان له گه ليدا، ئيزنم بده با لي ره شدا وهك هه موو كاتي ك خهت و
 نيشانت بۆ نه كيشم و پي ت نه لي م چى بكه يت و چى نه كه يت، توش
 هانى خۆت بده كه له و بازنه هه ره بهر ته سكه دا ده ر بچيت و نه م
 ميرا ته شوومه ي ره ش نه نديشان بۆ دوا پۆژ و سه رده مى باوكي تيت
 هه ل نه گرى.

عه زيزم، هه ميشه چه زم كردوو ه نهك باوك و فرزه ند به لكوو دو ست و
 هاوپرئ و هاوه لي يه كدى بين و خۆشت چاك له وه ئاگادارى، به لام
 نه گه ر نه متواني وه، يان نه گه ر به پيچه وانه ي نه وه چه زه پيرۆزه م
 جوولاومه ته وه، ئيستا له تاريكستان و خه مستانى نه م دوورپيه زۆره
 ملييه دا داواي لي بوردنت لي ده كه م و هيووا دارم نهك وهك باوك و
 فرزه ندى به لكوو وهك دو ست يكي به ته مه ن بچكو له به لام له راستيدا

مه زن و به نرخ و پر بایه خ و به ریژ له سووچ و تاوانه کانم خوښ بیت
و ئەم دۆسته نه زان و نه شارهزا و تاوانبارهت بیه خشیت.
ئیترا ماچیکی هه سره تاوی له ئاوینهی ئەوینی ژهنگ گرتووی پوچی
په ریوه مدا و...!!!

باوکت - هاورپیت: جه لیل عه باسی

هه ولیر زستانی ۱۹۹۹

ده قی پی شه کیی وهرگیڤری فارسی:

فرانتس کافکا ئەم نامه گله یی ئامیژه ی له تشرینی دووه می ۱۹۱۹ واته له ته مه نی ۳۶ سالی دا، پینج سال پیش مردن نووسیوه. ئەم نامه یه، سه ره پای ساده یی و ساکاری له زماندا، یه کی که له گرینگترین و پیرگری و گولترین به ره مه کانی کافکا که تیایدا به و په پی راستگویییه وه گیروگرفت و چه ره سه رییه کانی ژیا نی خوی ده گیڤریتته وه. کافکا نیازی وایه له ریگه ی ئەم نامه یه وه باری ئالۆزوتاریکی نیوان خوی و باوکی بسریتته وه و ((ماکس قیبه ر)) واته نی بۆیه ره نج وزه حمه تی ئەم نووسینه به خوی ده دات که باوکی پی بزانیت و بیخوینیته وه، که چی نه بۆخوی ده ویڤری نامه که ی بداته ده ست و نه متمانه شی به پۆسته هه یه، هه ربۆیه ده سه ته و داوینی دایکی ده بیته و په نای پی ده بات، به لام دایکی شی بیانوی لی ده یینیته وه و به ده م ئامۆزگاری کردنه وه نامه که ی بۆده نیڤریتته وه و به م چه شنه هه رگیژئه م نامه یه ناگاته ده ستی باوکی کافکا ئەم نامه یه به پی شه کییه ک ده ست پی ده کات که هۆکاره کانی پیویست بوونی نووسینی نامه که پیشان ده دات و پاشان به وردی باسی ناکوکی و ناته بایی نیوان باب و فرزه ند ده کات و به راستگویییش ناخی

که سایه‌تیی خۆی شیده کاته وه وخۆی ده ناسینیت، به م شیوه‌یه ئەم
 نامه ده بیته ژیان نامه‌یه‌کی کورت که زۆرتر باسی وه زع
 و باروکاریگه‌رییه‌کانی ده و رانی مندایی نووسه رده کات.
 کافکا له م نامه‌یه‌دا به لیها تووییه‌کی سه رنج راکیشه وه قه لایه‌کی بلند
 له شته هه ره بچووکه کان سازده کات و دواتریش هه ره له خۆوه بناغه‌کی
 تیک ده داته وه وه له وهش گرینگترئه وه یه که ئەم قه لایه نارووخیت
 وه ره به و به رزییه‌ی خۆی ده مینیتته وه. به واتایه‌کی تر، بی به زه بیان
 باوکی ده کیشیتته پای میزی مه‌حکه مه‌یه‌کی ئیگجار رووخینه رکه چی
 له کو تاییدا سه ره داوی مه‌حکه مه‌که ده سپیریتته ده سنتی ئەو، هه رخۆی
 ده بیته زمانحالی باوکی و پوو له خۆی ده کات و ده لئ ((له حالیکدا که من
 ئەلیم هه رچی خه تا و تاوانه له تۆ وه یه، تۆ ده ته‌وی به زیره‌کی
 تاوانه کان له سه رمن بسپریتته وه..... تۆ به پپی ئەو چه‌ند دیره‌ی که
 نووسیوتن، وات ده رخستوو که گوايه هه میشه من هی رشم کردۆته
 سه رت و هه موو جوولانه وه و کرده وه‌کانی تۆ ته نیا دژ کرده وه یه که بووه
 به مه به سستی پاراستنی خۆت له به رامبه‌ر هه ره شه‌کانی مندا..... له
 راستیدا تۆ هاتوویتته سه ر ئەو بروایه‌ی که له ژیانندا هه رسه رباری من
 بیت..... ئەوه راسته که ئیمه پیکه وه له شه‌رداین به لام ده بی بزانی
 که شه‌ره که مان لیک جیاوازه: شه‌رپکی جوامیرانه له به رامبه‌ر شه‌ری
 جروجانه وه ردا، واته ئەوانه‌ی که نه‌ک هه ر چه‌ده وه شینن، به لکوو

بهس له پیناو زیندوو مانه وهی خۆیاندا خوینی ئه وهی پووبه پوویمان
 ده مژن و ئه وهش کاری سه ربازیکی شه پخوازی وه کوو توپه ..... تو
 له ژیانندا هه رکورپیکی ته مبه ل و ته وه زه ل بوویت که چی بو دابین کردنی
 ئاسووده یی خو ت، به درۆ بانگۆی ئه وه ده کهیت که گوايه من
 هیژو بپرست و کارامه یی ولیه اتوویم لی زه وت کردوویت وله گیرفانی
 خو مدا شار دوومه ته وه .....)) ئه م نامه یه، سه روسپی ئه و باوک
 و فرزه نده مان ئاوه ها بو ئاشکراده کات.

شوین پی ئاوا سه روسپیکیش له زۆربه ی چیرۆکه کانی کافکادا به دی
 ده کریت، بو وینه له ((مه سخ)) و ((داوه ری)) دا. مه به ست و باسی
 سه ره کی نامه که له یه که م دپه وه تا کو تایی هه ر یه ک شته و
 ناگۆر دریت: زیلله ت و زبوونی کوپ له ئاستی تواناو ده سه لاتی باوکدا،
 ئه و باوکه ی که له سای وزه و وره ی به رزه وه گه یشتۆته لوتکه ی
 ئاوات و سه رکه وتن و هه ر بو ئه م سه رکه وتنانه شه که خو ی به
 نمونه ی هه موو جیهان ده زانیت. فه رق و جیاوازی تایبه تمه ندیه کانی
 باوک و کوپ له نامه که دا به جوانی پیشان دراوه: ((من لو قیم، تی که ل
 له گه ل سروشتی کافکایی که به هو ی هه لو یستی مه زنی کافکایی بو
 ژیان و مانه وه و سه رکه وتن نا جو لیت به هو ی کار تی کردنی - لو فی -
 یه که یه که به شیوه یه کی شار دراوه و هیورتر کاریگه ر ده بی ت و
 ده جو لیت. به لام تو له باری هیژ و ته ندروستی و مه یل و دهنگی به رزو

توانای قسه کردن و خو به‌زل زانین و خوڤاگری و بیر و هۆش و ناسینی خه‌لک و ... هوه کافکایه‌کی راسته‌قینه‌یت...)) هه‌رئه‌هوش به‌سته بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م تایبه‌تمه‌ندیانه له‌گه‌ل تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی بنه‌ماله‌ی دایک واته (لوقی) که‌له‌به‌شیکی تری نامه‌که‌دا به‌رچاوده‌که‌ون پیکه‌وه هه‌سه‌نگینین ((هه‌ست ناسکی، دادپه‌روه‌ری، بی ئارامی)) ئه‌م جیاوازی باوک و فرزه‌نده، کاتیکی به‌رچاوتر و زه‌قتر و خه‌ماوی تر ده‌نوینیت که‌کافکا باسی زه‌بوونی و بیچاره‌یی خو‌ی ده‌کات له‌بواری ژن هیناندا، له‌لایه‌که‌وه (باوک) یت که بۆخو‌ی هه‌مووشته وله‌لایه‌کی ریشه‌وه (کوپ) یت که هه‌ر به هیچ ناژمی‌ردریت ((گه‌وره‌ترین کۆسپ له‌ریگی ژن هینانی مندا ئه‌و بپروا پته‌وه‌یه‌که بۆ پیکه‌ینانی مال و خیزان، هه‌موئه‌وشتانه پپو‌یستن که‌له تۆدا دیومن واته هه‌موو تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی تۆ به‌بی که‌م وزیاد، چاکه و خراپه، هه‌ربه‌و شیوه‌یه‌ی که له تۆدا تیک ئالاون... من له‌وتایبه‌تمه‌ندیانه‌ی تۆ بیبه‌ش بووم. ئه‌ی ئیترچۆن ده‌متوانی ژن به‌ینم، له‌حالی‌کدا ده‌مدیت ته‌نانه‌ت تۆش له‌ژیانی هاوبه‌شدا چه‌رمه‌سه‌ریت بۆدیتته‌پیش و بۆ هه‌سه‌وراندنی کاروباری مال و مندا‌ل توانای ته‌واوت نییه؟ ئاشکرایه که‌من ئه‌م بیره‌م به‌سه‌رخۆمدا نه‌سه‌پاندووه به‌لکو به‌ئه‌زموون و تاقیکاری بۆم ده‌رکه‌وتوووه، ئه‌ویش هه‌رله مندا‌لیمه‌وه تاوه‌کوئه‌مپۆ. نه‌ک هه‌ر بۆ ژن هینان به‌لکو بۆ هه‌موومه‌سه‌له‌یه‌کی گه‌وره و

بچووکیش له ژياندا خۆم تاقي کردۆته وه، تۆش هه میشه به و شیوه
 راهینانه تایبه تهی خۆت نالایقی وهیچ لینه هاتوویی منت به سه رمدا
 سه پاندووه. خۆ دیاره ئه وشتهی که بو بچووکتین مه سه له منی پی
 تاوانبار کراوم، ده بی بوگرینگترین مه سه له، واته ژن هینانیش هر
 هه مان نه خش و کاریگه ری هه بیٔ)). کافکا له نامه کهیدا ئه وشیه
 راهینانه تایبه تهی باوکی به جوانی شیده کاته وه ((من مندالیک
 ترستۆک بووم وله هه مان کاتیشدا وه ک دیکه ی منداله کان که لله ره ق
 وبزیو، شکی تیدا نییه که دایکیشم ئاکاری خراب ده کاردم، به لام پی
 وا نییه به پیه بردنی ژيانی منی مندال کاریکی ئه وه نده زۆر اسه خت
 وگران بوو بیٔ. ئیستاش ناتوانم برۆا بکه م که هینده لاسار بووم
 ئه گه ر ته نانه ت یه ک وشه ی خۆشه ویستی، ده ست به سه ردا کیشانیک،
 یا نیگایه کی خۆشه ویستی له لایه ن باوکمه وه پی به خشرابیت ومن
 نه گۆرابم یان هه ولم نه دابی ئه وکاره بکه م که ئه و پی
 باشه ! تو (باوکه) له بنه ره تدا پیاویکی چاک ودلنه رم وبه ره حمیت به لام
 ده بی ئه وه ش بزانی مندالیک ئه وه نده سه بر وتامل و تا قه ت وتوانای
 نییه که ورد ورد بگه ری تا بنه ما سروشتیه کانی چاکه
 بدۆزیته وه. تو، خۆت چۆنی هه رئاواش له گه ل مندالدا ده جوولیته وه،
 به زۆر وهاوار و داد و پق وتووړه یی!!). هه رئه م چه شنه جوولانه وه ش
 ئه وه بو مندال ده ر ده خات که گوايه باوکی هیچ نرخ و بایه خ و پیز

وخۆشه‌ویستییه‌کی بو قایل نییه، به واتایه‌کی تر مندال و اتیده‌گات که باوکی رقی لی‌ده‌بیته‌وه هه‌ر بۆیه‌ش تیروانینی بو دلخۆشییه‌کان به پیچه‌وانه‌ی باوکه، له‌ئه‌نجامدا هه‌موو دوستایه‌تی و ره‌فتار و کرده‌وه‌کانی ((فرانتس)) ده‌بنه‌هۆی به‌دیها‌تی بی ئومیدی و هه‌ستی خۆ به‌که‌م زانین له‌ دلیدا. له‌لایه‌کیشه‌وه‌باوک که ئه‌مر ده‌کات و ئه‌مره‌که‌شی به‌ وه‌حی داده‌نی‌ت وله‌ هه‌مان کاتدا کرده‌وه‌ی له‌گه‌ل قسه‌کانیدا یه‌ک ناگرنه‌وه و ئه‌وی ده‌یلێت خۆی ره‌فتاری پیناکات، ئه‌و فه‌رق و ناته‌باییه‌ش له‌ قسه‌ و کرده‌وه‌ی باوکدا لای مندال ته‌نیا به‌ یه‌ک ئیوه‌لیک ده‌دریته‌وه ((...تۆ، له‌می‌شکی مندا خاوه‌نی ئه‌و تایبه‌تمه‌ندیانه‌یت که هه‌موو سته‌مکاران و خوین مژانی جیهان هه‌یانه‌.....)) ئه‌م بنه‌مای خۆ به‌ زل زانینه‌ زالمانه‌یه، له‌ زۆربه‌ی به‌ره‌مه‌کانی کافکادا ره‌نگی داوه‌ته‌وه، وه‌کوو: ((مه‌حکه‌مه))، ((کو‌شک)) و ((دیواری چین)). (ماکس فیبه‌ر) ده‌نووسیت: ((هه‌ولێ زۆرم دا به‌کافکا بسه‌لمینم که ئه‌و هه‌رله‌خۆرا تواناوده‌سه‌لاتی باوکی زۆر وله‌ راده‌ به‌ده‌ر ده‌زانیت و خۆی له‌ ئاستی ئه‌ودا بچووک ده‌بینیت به‌لام هه‌یچ سوودیکی نه‌بوو!)) کافکا، بیروپا و داوه‌ریه‌کانی باوکی هه‌ینده‌ به‌گرنگ ده‌زانیت که هه‌ر چه‌شنه‌ سه‌ر که‌وتنی‌ک ته‌نیا له‌وه‌وه‌ ده‌بینیت: ((وره‌ی خۆراگری له‌ هه‌لو‌یستی‌ک یان له‌ سه‌ر برپوایه‌ک بو هه‌ر مه‌به‌ستی‌ک زۆری نه‌ده‌خایاند

وگورج بنە بېر دەبوو، مادامى تۆ پيچەوانەى ئەوت بويستبايا يا ھەست
 بکرایە کە تۆ بەر ھەلست ودرى ئەو کار ومەبەستەيت وله ھەموو
 کاروبارىكى مندا بە دى دەکرا... زمانم لە ئاستى تۆدا... لال ببوو
 کەچى ھيشتا تۆ رازى نەبويت بۆيە بەيەكجارى مات و بیدەنگ
 مامەوہ. ئەويش ھۆى ئەوہ بوو کەلە بەرامبەرى تۆدا نە دەمتوانى
 قسە بکەم و نەش تەنانەت بېر بکەمەوہ وچوونکە تۆش بۆ خۆت پات
 دەھينام ئەم کەمايەتية لە ھەموو ژيانمدا رەنگى دايەوہ و رەگى
 داکوتا.)) ئاکامى ئەم ھۆکارانە ئەوہيە کە کافکا بېرواى بەخۆى
 نامينيت و ھەميشە ھەست بە تاوانبارى دەکات، ھەر وەك
 (ژوزيف K) لە چيروكى ((مەحکەمە)) يان (گيورك بىندمەن) لە چيروكى
 ((داوہرى) دا. ئەوہيە کە بۆمان دەردەخات باوک ھيندە زالمانە
 دەسەلاتى بەسەر کورپدا سەپاندووہ کەھيچ ھەول وکۆششيكى
 ماندويى نەناسانەش بۆ رزگار بوونى لە ژير ئەو دەسەلاتەدا کارىگەر
 نابيت و بى ئاکام دەمينيتەوہ. کافکا بەشى زۆرتري نامەکەى تەرخان
 کردووہ بۆ باسکردن لە چۆنيەتى خۆ دەراوويشتنى لە ژيرئەو
 دەسەلاتە پەشەى باوکيدا و تەنانەت ھەر خودى نوسينەکەش
 بەھەولیک بۆ رزگاربوون دادەنيت ((...ليرە دا - کاتى نوسين - تا
 پادەيەك لە تۆ ھەلاتبووم ھەرچەند ئەم ھەلاتنەش دەمخاتەوہ بېرى
 کرمیک کە کلکيان قرتانديت و بە نيوہ قرتاوى خۆى پراکيش کرديت

و خرابیته سوچیکه وه... هه‌میشه باس و مه‌به‌ستی سه‌ره‌کیی
 نویسنه‌کانم تۆ بوویت. ئەو گله‌و بناشته‌ی که نه‌مده‌توانی لای خۆت
 ناویشیان به‌رم، له نویسنه‌کانمدا باسم لی کردوون...)) به ئاسانی
 ده‌توانین هه‌موو بوواری و لایه‌نه‌کانی ژیا‌نی کافکا هه‌رله‌ پوانگه‌ی هه‌لاتن
 و خۆ پرزگار کردنه‌وه له ژیر سه‌یته‌ره‌ی ده‌سه‌لاتی باوکیدا
 هه‌سه‌نگینین، وه‌ک: بنه‌ماله، دۆستان، ره‌وشت و ئاین، ئیش و کار و
 هه‌روا ژن هینان و خیزانداریش. به‌لام دایک له‌و گه‌رمه‌ی منالییه‌ی
 کوردا وه‌ک نمونه‌ی ئەقل و ئاوه‌ز سه‌یر ده‌کریت. هه‌رچه‌ند جار و
 باریش کافکا له‌ چۆک دادانی دایکی له‌ به‌رامبه‌ر خۆبه‌زل زانینه‌کانی
 باوکدا گله‌یی ده‌کات، به‌لام به‌لگه‌یه‌کیشی بۆ ده‌هینیتته‌وه‌و ئەوچۆک
 دادانه‌ وه‌ک نمونه‌ی خۆشه‌ویستی و ئەشق به‌رامبه‌ر به‌هاوسه‌ر وه‌ر
 واش ناچار بوون له‌ ئاستی خواسته‌کانی پیاویکدا ده‌زانیت
 که له‌ سه‌ره‌یچ چه‌شنه‌ دژایه‌تییه‌ک پیک نایه‌ت و خۆی بۆ راناگیریت.
 هه‌لو‌یستی جیاوازی دایک و باوک له‌ ئاستی کورپه‌که‌یاندا له‌ زۆربه‌ی
 چیرۆکه‌کانی کافکادا په‌نگی داوه‌ته‌وه‌، بۆئهم مه‌به‌سته‌ش هه‌ر
 ئەوه‌نده به‌سته‌ که سه‌یریکی کورته‌چیرۆکی ((ژن و می‌رد)) بکه‌ین.
 ده‌توانین بلیین هه‌ر تاکه‌ وشه‌یه‌کی ئەو چیرۆکه‌، راسته‌وخۆ به‌ستراوه
 به‌ ژیا‌نی خودی کافکاوه هه‌رله سه‌ره‌تاوه هه‌تا کۆتاییه‌که‌ی. ئەوه‌ته
 که په‌وی گرژ و مۆن و خه‌ماویی خاتوو (n)، ئەم میوانه‌ تازه‌یه‌، ئەو

ده خاته وه بیری دایکی و: ((له راستیدا دایکم مۆجیزه ی ده کرد، هه مووکاره چهوت و خراپه کانی ئیمه ی چاک ده کر نه وه... من هیشتا مندال بووم که بی دایک که وتم.)) گهرله قوناغی مندالی تیپه رین، بۆمان ده رده که وی که کافکا له سه رده می لاویتی وته نانه ت تاکۆتایی ژیانیش، هه ره وه لی داوه هه رچۆنیک بیت سه رنجی باوکی بۆلای خۆی رابکی شیت، که چی هیچ کاتیک سه ر نه که وتووه! کافکا، یه که م به رگی کۆمه له چیرۆکی ((دکتۆری دی)) پيشکه شی باوکی ده کات که چی تاهه تايه نه وه له ئویسته سارد وسره ی باوکی له بیرناچیته وه که پاش دیتنی کتیبه که به ساردییه که وه ده لیت)) له سووچیکا به سه رمیژه که وه داینی)) ده توانین زه قترین خالی په یوه ندیی تال و تاریک و خه ماوی نیوان باوک و کور ئاوا بخه یه به رچاو: کافکا، سه ره رای هه موو هه ول و کۆششه کانی بۆده ربا زبوون له ژیر ده سه لاتی باوکدا، هیشتاش هه ر له بیری نزیک بوونه وه و ریک که وتنه له گه لیدا به لام بی سوود و بی هووده یه و هه ر چه ندیش باش ده زانیت که: ((ئیدی هه ل ومه رچی ده ست پیکردنی ژیانیکی تازه نه ماوه چونکه هه ردوکیان پیر بوون)) دیسانه وه به هیوای شتیکه، که بتوانیت بو هه ردوکیان: ((تۆزیک هیمنایه تی بینیته دی و ژیان و مردنیان تا نه دازه یه ک ئاسانتر بکاته وه.

(م. فکری ئیرشاد)

(نامەيەك بۆ باوكم):

باوكى خوشەويستىم

ماوئەيەك لەمەويپىش لىت پرسىم: بۆچى واپىشان دەدەم كەگوايە لىت دەترسىم؟

مىنىش ھەرۈەكووھەمىشە، نەمتوانى ۋەلامت بدەمەۋە، ئەويش لەلايەكەۋەلەبەرھەمان ئەوترسەي كەلەتۈ ھەمبوو، لەلايەكى تىرشەۋە ھۆي ئەۋەبوو كەئاوا ترسىك نىازى بەشىكردنەۋەي ھەندى خالى

سه ره کی هه بوو که منیش نه مده توانی له یه ک جاری باس و خواسی کدا
 هه ره موویان باس بکه م. ته نانه ت ئیستاش که نه مه وی به م نووسینه
 قسه ت بو بکه م هیشتا هه ر به ترس و له رزه وه هه ندی شت نه نووسم
 نه ویش له بهر نه وه ی که نه و ترسه و کار تی کردنه کانی، ئیستاکه ش له
 نووسینم بهرگری نه کات سه ره پای نه وه ش زور بوونی بابه ته کان له بیر
 و زهینی مندا ناگونجیت. نه م مه سه له یه به لای تووه زور ئاسایی
 بووه تا راده یه ک که چ به خو م و چ له لای دیترانیش به بی هیچ له
 بهرچاو گرتنیک باست لی کردووه. تو له قسه و باسه کانت له گهل
 دیتراندا وا پیشانت دها که گویا ((هه موو ته مه نت به هه ول و
 تی کو شانی بی وچان تیپه ر کردووه و ژیان ت کردو ته قوربانی بو
 مندا له کانت و به تایبه تیش من، بو یه منیش)) به ختیاری لاسار و گو ی
 نه در)) ژیاوم. له هه ل بژاردنی ریگی خویندن و هه رواش ژیاندا
 سه ره ست بووم و هیچ نا ته بایی و دل نیگه رانییه کم نه بووه و تو ش
 له به رامبه ری نه م هه موو خزمه ت و خو به خت کردنه دا چاوه پروانی
 هیچ چه شنه سو پاس و پی زانینی کت نه کردووه. خو ت نه زانی
 مه به ستم ((سو پاس و پی زانینی مندا له)) به لام هیچ نه بی چه زت
 کردووه جارنا جاریک من له گه لتا رابیم و هاو رییت بکه م که چی من به
 پیچه وانه ی نه و خواسته ی تو هه می شه دووره په ری ز بووم لی ت و په نام
 بردو ته بهر ((ژووره چوله که م، کتیبه کانم، هاو ری شیته کانم و بیرو که

شیئانه‌کانی خۆم))، ((هه‌رگیز به ئاشکرا قسه‌م له‌گه‌ڵ نه‌ کردوویت، نه‌ هاتووم بۆلات بۆکلێسه‌و هه‌رواش بۆ (فرانت سنزباد)، که‌مترین هه‌ستی خۆشه‌ویستیم سه‌باره‌ت به‌هه‌موو بنه‌ ماله‌که‌شم نه‌بووه‌، سه‌باره‌ت به‌ ئیش و کاره‌کانی تۆ و به‌تایبه‌تیش تجاره‌ت خانه‌که‌ت که‌مته‌ر خه‌م بووم و ته‌نانه‌ت ئه‌ویم به‌سه‌ر ده‌ستی تۆوه‌ به‌ جی هیشت و هه‌لاتم، پشتگرم له‌ هارو هاجیه‌کانی (ئوتلا) ی خۆشکم کردوه‌و هانم داوه‌ له‌سه‌ریان بپروات، بۆ دۆسته‌کانم هه‌موو خزمه‌تیکم کردوه‌و که‌چی هه‌نگاوئیکیشم بۆ تۆ هه‌لنه‌گرتوووه‌ و ته‌نانه‌ت پسه‌له‌یه‌کی تیا‌تریشم بۆ نه‌هیناوی)) سه‌رجه‌م داوه‌ریه‌کانت سه‌باره‌ت به‌من وا پیشان ئه‌ده‌ن که‌ هه‌ر چه‌ند به‌ئاشکرا له‌ سه‌ر بێ‌ حه‌یایی و لاساریه‌کانم سه‌رکۆنه‌م ناکه‌یت (هه‌لبه‌ت بی‌جگه‌ له‌ دوا‌ین هه‌لو‌یستم بۆ ئن هینان)، به‌لام تاوانبارم ئه‌که‌یت به‌ساردو سپری و پێ‌ نه‌زانین و بی‌گانه‌ بوون . له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا وا پیشانده‌ده‌یت که‌ گوا‌یا ئه‌وانه‌ هه‌موویان خه‌تای من بوون و من ئه‌گه‌ر تۆزقالیک ژيرو تینگه‌بیشتوو بوما‌یه ئه‌متوانی ئه‌و هه‌ل و مه‌رج و وه‌زع و باره‌ بگۆرم به‌لای باشتردا. ئه‌مه‌و گوا‌یا تۆ بۆخۆت هه‌یج خه‌تاو هه‌له‌یه‌کت نه‌بووه‌ ته‌نیا ئه‌وه‌ نه‌بێ‌ که‌ منت زۆر خۆشو‌یستوووه‌ و له‌گه‌ڵ مندا به‌ ره‌حم و به‌ زه‌یی بووی . ئه‌م قسانه‌ی تۆ که‌ هه‌میشه‌ دوپاتیان ده‌که‌یته‌وه‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ پیم راستن که‌ منیش وه‌ک خۆت بپوام وایه‌ تۆ هه‌یج

خه‌تایه‌کت نیه سه‌باره‌ت به‌م دووره په‌ریزی و بیگانه بوونه‌ی خو‌مان،
 به‌لام منیش ئه‌وه‌نده‌ی خو‌ت بی‌تاوانم . ئه‌گه‌ر بتوانم ئه‌م راستیه
 سه‌لمینم ئه‌و کاته هه‌ر دوکمان تاراده‌یه‌ک ئاسووده ده‌بین هه‌ر چه‌ند
 تانه‌و توانجه‌کانی تو ته‌واو نابن به‌لام که‌متر ئه‌بنه‌وه . هه‌لبه‌ت ئه‌و
 سه‌لماندنه‌یش نابیته هۆی پیکه‌ینانی ژیانیکی تازه بو ئیمه چونکه
 هه‌ردوکمان بو ئه‌م لایه‌نه پیربووین و ته‌مه‌نمان به‌سه‌ر چووه . له
 راستیدا تو تا راده‌یه‌ک له‌و شته‌ی که من ئه‌مه‌وی بیلیم به‌ئاگایت بو
 وینه ئه‌گه‌ر له‌بیرت مابی ماوه‌یه‌ک له‌مه‌و پیش وتت: (هه‌میشه خوشم
 ویستوویت و ئه‌گه‌ر جولانه‌وه‌م له‌گه‌ل تو‌دا وه‌ک ئه‌و هه‌موو باوکانه
 نه‌بووه ته‌نیا هۆی ئه‌وه‌یه که‌له راستیدا ناتوانم وه‌کوو ئه‌وان به‌درۆ
 خو‌م بنوینم). باوکه‌، من هیچ کات له‌و خوشه‌ویستی‌ه‌ی تو دوشک
 نه‌بووم و پیم زانیوه به‌لام ئه‌و ئاماژه‌یه‌ی جه‌نابت په‌سه‌ند ناکه‌م .
 راسته‌ تو ناتوانی خو‌ت به‌درۆ وه‌کوو باوکانی دیکه بنوینی به‌لام گه‌ر
 ته‌نیا به‌و هۆیه‌وه بلیی باوکانی تر به‌درۆ خو ئه‌نوینن، ئه‌وه راست
 نیه به‌لام من وای بوئه‌چم که مه‌به‌ستی تو له‌و قسه ئه‌وه‌یه که گویا
 ناته‌باییه‌ک له‌نیوان ئیمه‌دا هه‌یه و توش بی ئه‌وه‌ی خه‌تایشت هه‌بیت
 له‌به‌دیها‌تنی ئه‌و ناته‌باییه‌دا نه‌خشت هه‌بووه . ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستت
 به‌راستی ئه‌وه بیت ، ته‌وا من و تو ئیتر هیچ دووبه‌ره‌کییه‌کمان له
 نیواندا نابیت . من نالیم که تو وات لی کردووم چونکه ئه‌گه‌ر وابلیم

دیاره قسه‌یه‌کی زلم کردوو و توّم له‌وه‌ی که هه‌بوویت زۆرتر تاوانبار کردوو. په‌نگه‌ ئه‌گهر بی ئه‌وه‌ی له ژیر کارتیکردنی تۆدا گه‌وره بوومایه، دیسانه‌وه هه‌ر به‌په‌چه‌وانه‌ی خواستی تۆ بار بهاتمایه. له‌وانه‌یه وه‌ک مرۆقیکی ترسنۆک تر، لاوازتر، دووشک و بی برواتر و هه‌رواش بی تۆقره‌تر بوومایه نه وه‌کوو((رۆبیرت کافکا))ی ئامۆزام و نه‌ش وه‌کوو((کارل هیرمان))ی زاوامان. به‌لام بی سی و دوو، وه‌کوو ئیسته‌ش نه‌ده‌بووم و ئه‌و کاته‌ش ده‌مانتوانی له‌ گه‌ل یه‌کدیدا باشتر پیک بیین. زۆرم پی خوش ده‌بوو که تۆ نه‌ک باوک، به‌لکوو وه‌ک دۆست یان مامه‌ یان باپیره و ته‌نانه‌ت تا خه‌زوویشم بویتایه. تۆ، هه‌ر ته‌نیا وه‌کوو باوکم ئه‌وه‌نده به‌ سه‌رمدا زال بوویت، به‌تایبه‌تیش که براکانم هه‌موویان هه‌ر به‌ مندالی مردن و خووشکه‌کانیشم ساله‌ها دوا‌ی خۆم هاتنه‌ دنیا.

هه‌ر به‌م پێیه‌ش ده‌بوایه‌ یه‌که‌مین زه‌بر و زه‌نگی تۆ بچیزم و خۆ، بۆ ئه‌م کاره‌ش گه‌لی لاواز و ناته‌وان بووم! هه‌ردوو‌کمان پیکه‌وه هه‌لسه‌نگینه،(من چیم و تۆ چیت): من، - لوویی - یه‌کم،(واته له‌دایکم هیناوه)،تیکه‌ل له‌ گه‌ل سرشتی((کافکا))ییدا که له‌ ژیرکاریگه‌ری لیبرانی تۆئاساییدا بۆ ژیان و سه‌ر که‌وتن ناجوولیت، به‌لکووله ژیر کارتیکردنی بزۆزیی((لوویی))یه‌کاندا ده‌بزویت که تا راده‌یه‌ک شه‌رمن و شاراوه‌تره و زۆر جاریش به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ده‌جوولیت

و سه‌ریش ناکه‌وئیت. به‌لام تو، ((کافکا)) یه‌کی ته‌واوئیت چ له پووی هیژ و ته‌ندروستی و خواست و خوراگرییه‌وه و چ له پووی بیر و زه‌ینی باش و خو په‌سه‌ندی و ناسینی خه‌لکه‌وه، ئه‌لبه‌ت له‌گه‌ل ئه‌وه‌موو هه‌له‌وه خه‌تایه‌ی که له و تایبه‌تمه‌ندیانه‌وه‌ه‌ده‌قوئین، جار و باریش خووی توند و به‌جو‌ش و خرۆشی خو‌ت تووشی ده‌کردی. هه‌ر چه‌نده کاتی تو له گه‌ل مامه‌کانم (قیلیپ) و (لو‌دویک) و (هاینریش) دا هه‌له‌سه‌نگینم، ده‌بینم (کافکا) یه‌کی ته‌واوئیش نیت و ئه‌مه‌ش به‌لامه‌وه زۆر سه‌یره و بو‌شم پۆشن ناکرئته‌وه، ئه‌وان هه‌موویان له تو زۆر به‌گوپ تر بوون و وه‌کوو تو‌ش خو‌یان به‌هه‌ندی مه‌سه‌له‌وه نه‌به‌ستبوویه‌وه و گوئیشیان نه‌ده‌دایه و سه‌خت گریشیان نه‌ده‌کرد. (ئه‌وه‌ش بلیم، من زۆر شتم له تو به میرات بردوو و به‌جوانیش پاراستوومن به بی ئه‌وه‌ی ته‌نانه‌ت له دلێشدا توانای پووبه‌پوو بوونه‌وه‌م له گه‌لیاندا هه‌بی‌ت).

له لایه‌کی تریشه‌وه، بی‌گومان تو له ژیان‌ی خو‌تدا قو‌ناغی زۆر و جو‌ربه‌جو‌رت بریون. له‌وانه‌یه پیش ئه‌وه‌ی له‌من‌داله‌کانت و به‌تایبه‌تیش له من تووره و دل‌گران بووئیت، وه‌زعت باشتر بووئیت. (بو‌وینه، پیشتر کاتی میوانی‌کی غه‌ریبمان لیده‌که‌وت تو هه‌لس و که‌وت و جوولانه‌وه‌ی خو‌ت به‌جوانی ده‌گوپی).

په نگی ئیستاش باشتر بووبیت چونکه به شیک له و گور و تینه ی که منداله کانت - ((والی)) ی خوشکم نالیم - نه یان توانیبوو پیت به خشن، ئیستا نه وه کان و ههرواش زاواکهت پیت ده به خشن! هه رچون بیت، من و تو هینده لیک جیاواز بووین و ئەم جیاوازیهش هیند بو ههردوولامان پر مهترسی بوو که ئەگەر که سیک بیویستبا وه زعی ئیمه،) من مندالیکی بچوک و لاواز که هیواش هیواش خه ریکه پیده گات و توش پیاویکی زور به هیز و پی گه یشتوو، پیشبینی بکات که له داهاتوودا چیی لیدیت، ده گه یشته ئەو بروایه ی که تو به ئاسانی من ده خه یه ژیر پیله قه و وردم ده کهیت به جوریک که ته نانهت ئیسقانیکیشم لی به جی نامینیته وه! که چی وای لی نه هات چونکه کرده وه و جوولانه وه ی زینده وه ران پیشبینی نا کریت به لام ده کری بلیین وه زعه که له وهش خراپتری لی قه و ماوه! ئەلبهت ههز ده که م دلنیابیت که هه رگیز تو تاوانبار نا که م.

تو، هه ر وه کوو باوکیک له سه رمن کارتییکردنت هه بووه، هه ر هیندهش بهسته که توش ئەوهنده شکست و سه ر نه که وتنه کانی من له به رامبه ر خواستی خۆتدا نه خه یته پال لاساریی منه وه.

من، مندالیکی ترسنوک بووم، له هه مان کاتدا هه ر وه ک مندالانی تر که لله ره ق و به هانه گیریش بووم، شکی تیدا نییه که دایکیشم له وه که لله ره قییه مدا نه خشی هه بوو. له گه ل هه موو ئەمانه شدا بروا نا که م

پاهینانی من هیندهش زه‌حمهت بوو بیت، چون قه‌ناعهت بکه‌م که وشه‌یه‌کی خۆشه‌ویستی یا نازکی‌شانیکی باوکانه کاری له‌سه‌رم نه‌کردوو و هانی نه‌داوم بۆ ئه‌وه‌ی کورپیکی باش و ژیر و گوی گریب؟ ده‌زانم که تۆ له‌بنه‌په‌تدا پیاویکی باش و به‌په‌حمیت و ئەم قسانه‌ی ئیستاشم هیچ دژایه‌تییه‌کی له‌گه‌ل ئه‌و پیزانینه‌مدا نییه و ته‌نیا ده‌مه‌وی له‌مه‌ر کاریگه‌ری تۆی باوک له‌سه‌ر منی کورپت باس بکه‌م. به‌لام تۆش ئه‌وه‌بزانه که هه‌موو مندالیکی ئه‌وه‌نده توانای نییه‌که سه‌له‌های سال بگه‌ریت به‌دوای سرشت و بنه‌مای چاکه‌دا.

تۆ، بیرت له‌من نه‌ده‌کرده‌وه و خۆت چون بوو بیت، هه‌ر ئاواش له‌گه‌ل مندا ده‌جوولایته‌وه: زۆره‌ملی و قین و توورپه‌یی و داد وهاوار! جوولانه‌وه‌ی له‌و چه‌شنه‌ت به‌تایبه‌تی له‌گه‌ل مندا بۆیه‌پی باش بوو که ده‌تویست من وه‌ک مندالیکی به‌توانا و لی‌هاتوو بار به‌ینیت. راسته‌ ناتوانم چونایه‌تی هه‌لس و که‌وتت له‌گه‌ل خۆمدا له‌سه‌له‌کانی سهره‌تاییه‌کانی مندالیما وه‌بیر به‌ینمه‌وه، به‌لام به‌پیی سه‌له‌کانی دواتر و هه‌رواش جوولانه‌وه‌ت له‌گه‌ل (فیلیکس)ی خۆشکه‌زامدا، ده‌توانم ئه‌و کاتانه‌ش به‌ینمه‌ به‌ر چاوم، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش که تۆ له‌و کاتانه‌دا له‌ئیستا جه‌وان تر و به‌گوپ تر و توورپه و توند و تیژتر بوو بیت و هه‌رواش به‌ته‌واوی سه‌رقالی کاروباری هه‌ر نه‌پراوه‌ی فرۆشگا‌که‌ت بوو بیت و من به‌رۆژ تۆم نه‌ده‌بینی، هه‌ر بۆیه

کاریگه‌رییه‌کی قوولت له سهرم داده‌نا که منیش هه‌رگیز به‌و
 کارتیکردنه‌ پانه‌هاتم. ته‌نیا شتیکم له‌و سالانه‌ی سه‌ره‌دای مندالیم
 له‌بیره‌که‌ده‌بی له‌ بیری تۆشدا مابیت: نیوه شه‌ویک بیانوی ئاوی
 خواردنه‌وه‌م ده‌گرت ، به‌بی ئه‌وه‌ی تینووشم بیت به‌لکوو هه‌ر
 ده‌مویست سه‌ری خۆمی پی‌گه‌رم بکه‌م و تا پاده‌یه‌کیش به‌مه‌به‌ستی
 ئه‌زیه‌ت دانی ئیوه‌ بوو، تۆش هه‌ر هه‌ره‌شه‌ت لیده‌کردم و کاتیکیش
 زانیت هه‌ره‌شه‌کانت سوودیان نییه‌، به‌تووره‌یی له‌ ناو پیخه‌فه‌ که‌مدا
 ده‌رت هینام و هه‌ر به‌ ژیر کراسه‌که‌مه‌وه‌ فریت دامه‌ هه‌یوانه‌که‌ و له‌و
 تاریکی و ته‌نیا‌یه‌دا ده‌رگه‌ت لی داخستم! ئیسته‌ نالییم که‌ ئه‌و کاره‌ت
 زالمانه‌ بوو، له‌ وانیه‌ ئا له‌و کاته‌دا به‌و جووره‌ نه‌بوایه‌، به‌هیچ
 شیوه‌یه‌کی دیکه‌ به‌ر به‌ شیواندنی خه‌وی نیوه شه‌وانه‌ی تۆ نه‌ده‌گیرا.
 مه‌به‌ستم له‌ گێرانه‌وه‌ی ئه‌م بیره‌وه‌رییه‌ لی‌رده‌دا ته‌نیا ئه‌وه‌یه‌ که‌ بتوانم
 شیوه‌ و چۆنیه‌تی کارتیکردنی تۆ له‌ سه‌ر خۆم پیشان بده‌م. من له‌و
 شه‌وه‌ به‌ دواوه‌ ببوومه‌ مندالیکی ژیر و ئارام و گوێپرایه‌ل ، به‌لام هه‌ر
 له‌م کاره‌شدا زهره‌ر و زیانیکی زۆرم له‌ باری ده‌روونییه‌وه‌ بینی.
 هیش‌تاش نه‌متوانیوه‌ هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی ئاوه‌ز په‌سه‌ند له‌ نیوان
 مه‌سه‌له‌ی هه‌ره‌ ساده‌ی ئاوخواستنی نیوه شه‌وانه‌ی خۆم و ده‌رکردنم
 به‌و توند و تیژی و تووره‌یه‌یه‌ له‌ ژووری خه‌وتندا بدۆزمه‌وه‌! ئه‌م بیره
 تاله‌یه‌، ساله‌های سال ئازاری ده‌دام و ده‌یتساندم که‌ باوکم، ئه‌و

پیاوه که له گه‌ته و ئەو تاقه‌پشتیوانەم، بە بێ هیچ هۆیه‌ک دیت و نیوه شه‌ویک له‌ناو جیگا که‌مدا دەرم ده‌کیشت و فریم دەداته دەرەوه نار هه‌یوانه تاریکه‌که و ...، ئەو باوکەم هیچ نرخ و بایه‌خیک بو من دانانیت! ئەم پووداوه له‌و کاته‌دا وه‌کوو سه‌ره‌تایه‌کی بچووک وابوو، به‌لام دواتر وێرایی دیکه‌ی جوولانه‌وه‌کانت هه‌ستیکی ئالۆزی خو به بچووک زانین و ترسنۆکانه‌یان پێ به‌خشیم که تا ئیستاش هه‌ر له گه‌لمدایه!

[من پێویستم به تۆزقالتیک دل دانه‌وه و به‌زه‌یی و خو‌شه‌ویستی و هه‌ر واش تۆزیک سه‌ره‌به‌ستی بوو.] که‌چی تۆ به پێچه‌وانه‌وه (هه‌رچه‌ند به نیه‌تیکی پا‌که‌وه) ناچار ت ده‌کردم له‌ پێگایه‌کی دیکه‌دا هه‌نگاو بنیم له‌ حالیکه‌دا که‌من بو‌ئه‌و پێگایه‌ و ئەو کارانه‌ی لای تۆ پانه‌هاتبووم. بو‌ نمونه‌ ناچار ت ده‌کردم تا وه‌کوو سه‌ره‌بازیکی پێژه‌برۆم و سه‌لامی سه‌ره‌بازی بده‌م و کاتیکیش ئەمره‌کانم به‌ جوانی به‌ جێ دینای زۆری پێ خو‌شحال ده‌بوویت! به‌لام من هیچ نه‌مده‌ویست له‌ تاینده‌دا بیه سه‌ره‌باز. یانخود تۆ هه‌زت ده‌کرد که زۆر بخۆم و له‌ گه‌ل نان خواردنیشدا بیره بخۆمه‌وه، شیوه‌ ئاخافتنه‌که‌ی تۆ په‌چاو بکه‌م، گۆرانی بلیم ئەویش گۆرانیه‌ک که هیچ له‌ واتا و ناوه‌پۆکه‌که‌ی تی نه‌ده‌گه‌یشتم! هه‌یچ‌کام له‌و کارانه‌ی که تۆ ناچار ت ده‌کردم پێیان، له‌ گه‌ل دوا‌پۆژی ژیا‌نی مندا یه‌کیان نه‌ده‌گرته‌وه. [تۆ، ئیستاشی له

گه لدا بیټ ، هه رته نیا کاتیڤ به پروودا پیده که نیت و دلخوشم
 ده که نیت، که حهز و خواستی خوټ له ئارادا بیټ و پهیره و
 کرابیټ! وه کوو کاتیڤ که باسی ژن هینان بکه م یانخود کاتی که (
 په پای زاوامان جنیوم بداتی! ئه وکاته هانم ده دهی، دان به نرخ و
 بایه خه کاندا ده نیی، به سه رلیه اتوو ییما هه ل ده لیټیت و - په پای ش
 سه رکۆنه ده که نیت! به لام ئه مه له حالیکدایه که ئه و پشتگریه ی تو له م
 ته مه نه دا هیچ سوودیکی بۆ من نییه و سه ره پای ئه وه ش چ سوودیکی
 ده بیټ ئه گه ر ته نیا بۆ ئه و کاتانه بیټ که هیچ په یوه ندییه کیشیان به
 خو مه وه نییه! ئه و کات و زه مانه ی که نیازم به هاندان و پشتگری تو
 هه بوو بۆ کاره کانم، له به رامبه ری هه یکه ل و ترسی تو دا زه بوون و
 ته نیا و بی په نا بووم! چاکم له بیرماوه ئه وکاته ی که له مه له وانگه دا
 پیکه وه جله کانمان له بهر ده که ندن، من، زارولواز و بیده سه لات و
 تو ش که له گه ت و به هیز و توانا و دیاره منیش چه نده خو مم بچووک و
 بی بایه خ ده هاته بهرچاو! نه ک هه ر ته نیا له ئاستی تو دا به لکوو له
 ئاستی هه موودنیاشدا، چونکه تو به لامه وه نموونه ی هه مووکه س و
 هه موو شتیڤ بوویت، ئه و کاته ی ده ستت ده گرتم و به بهرچاوی
 خه لکه که وه له مه له وانگه که دوور ده که وتینه وه، من له ر و لاواز
 پیخاوس له گو شه ی حه وزه که دا، ترساو له ئاو و ماندوو و هیلاکیش
 له و شیوه فییره مه له کردنه ی تو که په یتا په یتا و هه رچه ند به نییه تی

باوکانه وه به لام زۆرتتر بو سه رکۆنه کردنم پیشانت ده دام، نا ئومیدییه ک
 سه راپای داده گرتم. هه موو ئه زموونه تاله کانی ژیانم له م پوو وه وه زۆر
 لیک نزیکن و لیک ده چن! ئه و ساته وه ختانه ی که تو خۆت پووت
 ده کرده وه و زۆرتتر به ته نیا ده چوو یته ناو حه وزه که ومن به ته نیا له
 کونجه که دا ده مامه وه، خۆشترین ساتی ژیانم بوون، چونکه به و
 چه شنه، له و عه یب و عاره خۆم ده پاراست که له به رانبه ری تو و به به ر
 چاوی خه لکه که وه هه ستم پی ده کرد! که چی تو گورج ده که پرایته وه و
 له گه ل خۆتت ده بردم، هه رچه ند ئه وه نده ش که هه ستت به و
 زه بوونییه م نه ده کرد، منه تبارت ده کردم! من له هه مان حالیشدا فیز
 و عه زه مه تم به شان و بالی باوکم ده کرد. ئه و جیاوازییانه، هیشتاش
 هه ر له نیوان ئیمه دا به دی ده کریین. زه بوونییه من له ئاستی تو دا
 هه رته نیا ئه وه نده نه بوو به لکوو له پووی مه عنه ویشه وه هه ر وا بوو:
 تو، ته نیا له پئی پشت به خۆوه به ستن پیشکه و تبوویت هه ر بۆیه ش
 برپوایه کی هه ره پته وت به خۆت و بیرو پراکانت هه بوو. ئه م بابته
 له مندالیمدا هینده ی ته مه نی لاویتی سه رنجی پرا نه ده کی شام و پیشتر
 به و زه قییه هه ستم پی نه ده کرد:

به سه ر کورسییه که ته وه داده نیشتییت و حوکمی هه موو دنیات ده کرد.
 هه رته نیا قسه ی خۆت به راست ده زانی و هه موو بیر و بۆچوونه کانی
 دیکه به لاته وه چه وت ونه زانانه و ناراست ده ژمی دران. هینده بروات

به خۆت هه‌بوو که نیازی به‌وه نه‌بووه‌یچ مل ملانییه‌کت له گه‌لدا
 بکریت و هه‌رگیز له‌وه‌ی که هه‌رته‌نیا خۆت خاوه‌ن مافی راسته‌قینه‌یت
 و به‌س، تا‌قه بستیکیش پاشه‌کشه‌ت نه‌ده‌کرد! زۆر وه‌ختیش له
 باره‌ی شتیکه‌وه قسه‌ ده‌کرا که تۆ هه‌یچ رایه‌کت له سه‌ری نه‌بوو بۆیه
 گالته‌ت به هه‌مووبیر و بۆچوونه‌کان ده‌هات و هه‌موویانت سووک و
 چه‌واشه ده‌هاتنه به‌ر چاو!

تۆ، هه‌موو که‌ست وه‌به‌ر جنیوان ده‌دا، چ ئە‌لمانی، چ یه‌هوودی و چ
 ... و هه‌ر به ته‌واوه‌تی شر و شیتالته‌ت ده‌کردن به‌سه‌ر یه‌کدا وه‌ه
 ته‌نیا خۆت ده‌مایته‌وه. تۆ له چاوی مندا هه‌ر هه‌مان تایبه‌تمه‌ندیت
 هه‌بوون که هه‌موو سته‌م کارانی دنیا هه‌یانه. من وا تیده‌گه‌یشتم که
 تۆش هه‌ر وه‌ک ئە‌وان داوای مافی‌ک ده‌که‌یت که له راستیدا هی خۆت
 نییه و هه‌ر ته‌نیا به زۆره ملی به‌ده‌ستی دینی! زۆربه‌ی کات له ئاستی
 مندا تۆ راست تر بوویت و ئە‌مه‌ش له قسه‌ کردنه‌کانماندا زۆر ئاسایی
 بوو، چونکه که‌متر پیکه‌وه قسه‌مان ده‌کرد، به‌لام راست بوو، خۆ
 ئە‌وه‌ش زۆر جیی سه‌ر سوور مان نییه: هه‌موو بیر و بۆچوونه‌کانم له
 ژیر کاریگه‌ری قورس و چر و پری ده‌سه‌لاتی تۆدا بوون. ته‌نانه‌ت و
 به‌تایبه‌تیش ئە‌و بیر و پرایانه‌ی که له‌گه‌ل بیر و بۆچوونی تۆدا جیاواز
 بوون، هه‌موو ئە‌و بیر و بۆچوونه جیاوازانم هه‌ر له سه‌ره‌تاوه
 ده‌که‌وتنه ژیر باری قورسی داوه‌رییه پیشیل کارانه‌که‌ی تۆوه.

خۆراگریش له ئاستی ئەم وهزعه شپرزیه دا توانایه کی بی ئەندازه ی دهویست تا بیر و بوچوونه که خۆی بگریت و بگاته ئەنجام لیڤه دا مه به ستم ئەو فکره بهرز و تایبه تانه ی جاروباره نین به لکوو شته بچکۆله کانی کاتی منداییم مه به ستن. هه ر ئەوه نده که مندال له شتیکی خۆشحال و شاگه شکه ده بوو و گورج خۆی ده گه یانده ماله وه بو باسکردنی، له وه لامدا رووبه رووی تانه وتوانج و سه رسووردان و ته قه ی سه ر میژه که ده بوویه وه: ((ئوه چیه، له وه باشتیشم بینیه)) یان ((چیه؟ خه م و په ژاره که تم بو ئەهینیه وه؟)) یان ((لاچۆ... سه رم قاله)) یان ((گالته جار ه)) یان ((ئمه ش شتیکی تر))! .

راسته کاتی که تو سه ر قال یا تووره بوویتایه، کهس نه یده توانی چاوه پروانی ئەوه بکات که سه رنج بدهیته هه ر کار و باریکی مندالانه و ئەم باسه ش هه ر له ئارادا نه بوو. مه سه له ئەوه بوو که تو به پیی سرشتی پیچه وانه ی خۆت هه میشه و له هه ر کاریکدا ده بوویته هۆی دل ساردی و نائومید بوونی مندال . ئەو پیچه وانه یی و یه ک نه گرتنه سرشتیه شت به هۆی قسه و باس و کار و باری زۆره وه تا ده هات زۆرتر و زه قتر و سه خت تر ده بوویه وه تا ده گه یشته راده یه ک که ئەگه ر به اتبا و جاریک قسه یه کمان یه کی بگرتبایه، دیسانه وه تو هه ر دژی ده وه ستایت. ئەم سه ر کۆنه و ته ریق کردنه وانه ش بو مندال شتیکی ئاسایی نه بوون به لکوو له بهر ئەوه ی که له لایه ن

که سایه‌تیه‌کی وه‌کوو تو وه سه‌رچاوه‌یان ده‌گرت، کاریگه‌ریه‌کی
 قوولیان له سه‌ر بیر و می‌شکی داده‌نا. ئەگەر مندال بیزانیبا تو دژی
 کاریک ده‌بیت، ئیتر هەر چه‌نده ئەو کاره‌شی خۆش بو‌یستبایا، برست
 و توانای به ئەنجام گه‌یاندنی له لا نه‌ده‌ما. ئەو چه‌شنه دژایه‌تی
 کردنه‌ی تۆش له‌گه‌ڵ هەر هه‌موو کاره‌کانی مندا به‌زه‌قی به‌دی ده‌کرا،
 ته‌نانه‌ت له‌ گه‌ڵ بیر و می‌شک و هه‌رواش دۆستایه‌تییه‌کانمدا.
 گه‌ر به‌هاتبا و که‌سیک ببوایه‌ته دۆست و هاو‌پریم - هه‌رچه‌ند ئاوا شتیکی
 به‌ ده‌گمهن پووده‌دات - تو، به‌بی له‌به‌رچاو گرتنی هه‌ست و بیرو‌پای
 من و به‌ بی هیچ بایه‌خدا‌نیکی به‌ ویست و خواستم ده‌ستت ده‌کرده
 جینۆدان و هه‌رپه‌شه و بی حورمه‌تی کردن. ئەو مرۆقه ساده و بی
 خه‌وشانه‌ش ده‌با تاوانی ئەم دۆستایه‌تییه‌ بده‌نه‌وه، بۆ وینه‌ که‌سیکی
 وه‌کوو((لو‌قی)) ئەو هونه‌رمه‌نده جوامی‌ره یه‌هوودییه، به‌بی ئەوه‌ی
 بیناسیت و هەر ته‌نیا له‌به‌ر ئەوه‌ی که ببویه دۆستی من، به
 شیوه‌یه‌کی ئیگجار ناوازه و ناپه‌سه‌ند که ئیستا له‌بیرم نه‌ماوه چۆن
 بوو، سووکایه‌تیت پیده‌کرد و به‌ جپ و جانه‌وه‌ر ناوت ده‌برد! ئەغله‌ب
 بۆ ئەو که‌سانه‌ی من خۆشم ده‌ویستن، له‌قه‌بی سه‌گ و کیچ و جپ و

جانه‌وه‌رت به‌ کار ده‌برد!

پۆژیکی له سه‌ر ئەو بی حورمه‌تییه‌ت له‌ گه‌ڵ ئەو دۆسته هونه‌ر
 مه‌نده‌م، له ناو ده‌فته‌ره‌که‌مدا ئاوام نووسی:)) باوکم

ئه‌وقسه‌ناشرینانه به لایک ده‌لێت که هیچ نایناسیٔ و هه‌ر ته‌نیاش به
هۆی ئه‌وه‌وه‌یه که بۆته دۆست و هاوه‌لی من!، ئه‌گه‌ر رۆژیک له
تاینده‌دا باوکم سه‌رزه‌نشتم بکات که په‌حم و خۆشه‌ویستی باوک و
فرزه‌ندیم له دڵدا نییه و پێزی لێناگرم، منیش گورج ئه‌م هه‌موو جینو
و قسه‌ناشرینانه‌ی ئیستای وه‌بیر دینمه‌وه!!

من هیچکات نه‌متوانیوه په‌ی به‌وه‌هه‌موو دڵ په‌قییه‌ت به‌رم له ئاستی
ئه‌وه‌هه‌موو ئه‌زیه‌ت و ئازاره‌دا که تووشت کردبووم.

بی شک منیش زۆر جار به قسه‌کانم تووهره‌م کردوویت، به‌لام من چاک
ده‌مزانم که چ ده‌که‌م، زیز و زویر ده‌بووم و نه‌مه‌ده‌توانی خۆم پابگرم
و قسه‌نه‌که‌م که چی هه‌ر له هه‌مان کاتیشدا په‌ژیوان ده‌بوومه‌وه.
به‌لام تۆ وا نه‌بوویت، بی به‌زه‌ییانه هه‌لمه‌تت ده‌برد و چ پیش و چ
پاش ئه‌وه‌هه‌لمه‌تانه‌شت بۆ هیچ که‌س و هیچ شتیکی به‌هیچ جوړیک
ناپه‌حه‌ت نه‌ده‌بوویت، منداڵ له به‌رانبه‌ری تۆدا هیچی پی نه‌ده‌کرا و
شیوازی تۆش بۆ پاهینان هه‌ر ئه‌وه‌بوو و نه‌ده‌گۆرا!

وا ده‌زانم تۆ له مه‌سه‌له‌ی فیڕ کردن و پاهیناندا زۆر وه‌ستاو
کارامه‌یت و بیگومان له پاهینانی یه‌کیکی وه‌کوو خۆتدا سه‌ر که‌وتوو
ده‌بویت. ئاوا که‌سیکیش له بیر و پا و مه‌به‌ستی تۆ جوان
تیده‌گه‌یشت و به‌ ئاسانی پیی ده‌کرا بیجگه‌ له گوی پاهیلی تۆ بیر له
هیچ شتیکی دیکه نه‌کاته‌وه، به‌لام ئه‌م کاره بۆ منی منداڵی

له‌تۆجیاواز زۆر سه‌خت و کوشنده بوو، ئه‌وه‌ی تۆ ده‌تگوت هینده‌ی
 یاسا ئاسمانییه‌کان بۆم قورس بوو، هه‌رچه‌ند قه‌د له‌بیرم نه‌ده‌کرد و
 بۆم وه‌کوو ته‌نیا پیوانه‌ی ناسینی دنیا ده‌ژمێردرا، به‌تایبه‌ت بۆ
 ناسینی خۆت و، هه‌ر ئه‌و کاته‌ش بوو که له‌کاره‌که‌تدا تووشی
 شکست ده‌بوویت.

به‌مندالی، هه‌رته‌نیا له‌کاتی نان خواردندا له‌گه‌لت ده‌بووم بۆیه‌ فی‌ر
 کردن و پرا هینانه‌که‌ی تۆش زۆرتر په‌یوه‌ندی به‌چۆنیه‌تی خواردن و
 هه‌لس و که‌وتی سه‌ر سه‌ره‌وه‌ بوو.

هه‌رچی له‌سه‌ر سه‌ره‌ دابنرایه‌ ده‌با بخورایه‌ و نه‌شده‌بوو له‌باره‌ی
 خۆشی یا ناخۆشیی خواردنه‌که‌وه‌ هه‌یج بگوترایه‌! که‌چی تۆ خۆت
 زۆر جار خواردنه‌که‌ت به‌خراپ ده‌زانی و ده‌تگوت:

((ئه‌مه‌چلکاوه)) و ((ئه‌و حه‌یوانه‌- چیشته‌ لی‌نه‌ره‌که‌مان -
 چیشته‌که‌ی خراپ لی‌ناوه))! مندالی به‌سته‌زمان ده‌با په‌له‌ی بکردبا و
 خواردنه‌که‌ی گورج و گۆل بخواردبا، چوونکه‌ تۆ خۆت پارووی زل زلت
 ده‌نا و گورج و گۆل ده‌تخوارد و ده‌کشایته‌وه‌ دوا. ئه‌و بی‌ده‌نگییه‌
 تازیه‌ ئامیژه‌ی سه‌ر سه‌ره‌ و کاتی نان خواردنمان هه‌ر هه‌میشه‌ به
 ئامۆژگارییه‌ تال و تووپه‌ و به‌ لی‌خوڕپینه‌کانی تۆ ده‌شکا: ((نانه‌که‌ت
 بخۆ دوا‌یی قسه‌بکه))،

((گورج، گورج، زووتر))، ((نه وه چيه... نابيني من چؤن ته واوم کرد و لي بوومه وه ؟))!

هيچکس نيزني کراندنه وهی ئيسقانه کانی نه بوو تو نه بي، کس نيزني نه وهی نه بوو - سرکه - که به قومیک هه ل لووشي تو نه بي! هر هه موومان ده با نانه که مان ريک و پيک لهت بکردبا، به لام نه گه ر خوت به چه قويه کی پيس و چه ور بتبريبا، نه وه قهیدی نه ده کرد! کس بوی نه بوو نان ورد بکات يان چيشت له به رده ميذا پزابيت، که چی کاتي لي ده بووینه وه به رده م و ژير پي خوت پري بوو له چيشتي پزا و و نانی ورد! له سهر سفره و کاتي نان خواردن ده با هه مووکه س به بيدهنگی و گورج و گول نانه که ی بخوات که چی تو به سهر سفره که وه و کاتي خواردنیش يان نينوکت ده کرد و يان قه له مت ده تاشی و يا به چيلکه شقارته گویت پاک ده کردنه وه!

باوکه،... دلم لي پيس مه که، نه مانه هه موويان له خوياندا شتی سووک و بي بايي بوون به لام کاتيک له لای من گه وره و زهق ده بوونه وه که ده مدیت تو ی باوک که به لامه وه زور مه زن بوويت، خوت بروات نييه به و شته ی که ده يلييت و قسه ت له گه ل کرده وه کانت دا زور ليک دوور و جياوازن، هر نه وه ش بوو که جيهانی له لای من کردبوو به دووبه شه وه: به شی يه که م نه و دنيايه بوو که منی کويله ده بوایه له ژير باری قورسی نه وه موو ياسا وشکه دا بزيم

که هه‌ر ته‌نیاش بۆ من داندرا بوو، یاسایه‌ک که هه‌رگیز نه‌مه‌توانی به جوانی به‌پۆه‌ی به‌رم و ناشزانم بۆچی و له‌به‌ر چی؟ به‌شی دووهم، دنیا‌یه‌کی دیکه‌بوو زۆر دوور و جیاواز تر له‌وه‌ی خۆم، واته‌ ئه‌و دنیا‌یه‌ی که تۆی تیدا ده‌ژیا‌یت و هه‌ر خه‌ریکی حوکم و ئه‌مر و فه‌رمان ده‌رکردن و توورپه‌بوون و لی‌خو‌رپین به‌سه‌ر ئه‌م و ئه‌ودا‌بوو‌یت، به‌شی سی‌یه‌میش دنیا‌ی ئه‌و جه‌ماوهره‌ بوو که به‌سه‌ربه‌ستی و به‌ختیاری و به‌بی ژێرده‌سته‌یی و ژێر چه‌پۆکه‌یی تیدا ده‌ژیان.

من هه‌میشه شه‌رمه‌زاربووم: یان ده‌بوایه‌ ئه‌و ئه‌مروفه‌رمانه‌ زۆره‌ به‌جی به‌ینم که ته‌نیا و ته‌نیا له‌سه‌ر خۆم ده‌ر ده‌کران، یان که‌له‌ شه‌قیم ده‌کرد که ئه‌ویش ده‌بوویه به‌ره‌ه‌ستکارییه‌ک له‌ ئاستی مه‌زنایه‌تی تۆدا و یانخود هه‌ر نه‌مه‌توانی فه‌رمانه‌کانت به‌پۆه‌ به‌رم چونکه‌ ئه‌و هی‌ز و توانایه‌ی تۆم له‌ خۆمدا پرا نه‌ده‌دی و تۆش له‌ لای خۆته‌وه‌ بی به‌زه‌بیانه‌ لی‌ت ده‌ویستم. ئه‌مانه‌ش هه‌ر هه‌موویان بۆمن هۆی شه‌رمه‌زاری بوون.

به‌ئێ... باوکی به‌پۆه‌، هه‌ست و هی‌زی ئه‌م مندا‌له‌، به‌م شته‌ بچووک و بی‌نرخانه‌وه‌ ده‌خافلێنرا! په‌نگبی ئه‌گه‌ر وه‌زع و باری ئه‌وسه‌رده‌مه‌ی خۆم له‌گه‌ڵ وه‌زعی ئیستای ((فیلیکس))دا به‌راورد بکه‌م، مه‌سه‌له‌که‌ جوانتر و پوونتر ده‌ربه‌که‌و‌یت، تۆ له‌گه‌ڵ ئه‌ویشدا هه‌ربه‌و جووره‌ ده‌جوولێیته‌وه‌ و ته‌نانه‌ت خراپتر و ترسناک‌تریش! بۆ

ويته ئه گهر ئه و له كاتى خواردندا به پاي توو كاريكى خراپى كرد، توو له بهرانبهردا ته نيا به وه وه ناوه ستى كه: ((... ئه وه چييه، ده لئى به رازى)) به لكوو زورتر له سه رى ده چيت: ((هر ده لئى - هيرمان - ي))، ((هر له و باوكه ت ده چى)) و...! به لام له وانه شه كه ئه م چه شنه قسه و به گزا چون و سه ركونه يه ي توو زيانىكى زور به فيليكس نه گه يه نيته چونكه بۆ ئه و، توو هه رته نيا - باپيره - يه كيت و به س، ئه لبه ت باپيره يه كى مه زن، ئيدى وه ك چون بۆ من هه مووشه بوويت ، بۆ ئه و وا نيت. هه روه ها، فيليكس هه ر له ئيستاره هه لوئىستىكى له سه ر خو و تا راده يه كيش پياوانه ي هه يه و هه رچه ند له وانه يه جار و بار له هاوار و هه رپه شه كانه ت به ترسيته به لام بۆ هه ميشه و له هه موو كاتيكا سه ريان بۆ دانانه ويئى. گرنگتر له هه موو ئه مانه ش ئه وه يه كه فيليكس كه متر له لاي توو ده بيته و زورتر جيا له توو، له گه ل باوك و داىكى خوئدايه. توو، به لاي فيليكسه وه هه رته نيا شتىكى غه ريب و سه ر سوور هينه ر و له هه مان كاتدا خو شه ويسته كه ئه و ده توانيته هه ندى شتى باشت لى وه ر بگريته .

به لام بۆ من وانه بوويت ، من ئيزن و ده رفه تى هه لبراردنم نه بوو و ده با بى هيج سى و دوويه ك له گه ل هه موو شتىكا را بيم! توو هيج كاتيكا له باره ي شتىكه وه كه به دلى خو ت نه بايه يان له مه ر مه سه له يه ك كه خو ت نه ته ينا بايه گوڤى به هيمنى و له سه ر خو قسه ت

نه ده کرد به لكوو به توورپه‌یی و قیژاندن پای خۆت دهر ده‌بری ئه‌ویش
 ته‌نیا به مه‌به‌ستی سه‌ركۆنه‌ كردن و هه‌رش بردنه‌ سه‌ر مه‌سه‌له‌كه‌!
 سرشتی خۆ به‌زل زانیت ماوه‌ی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌دای تا له‌گه‌ڵ بیر و
 خواستیکی غه‌یری خۆتدا به‌ هه‌یمنی بجوولئیته‌وه‌.

له‌م سالانه‌ی دواییشدا بۆ سه‌رینه‌وه‌ی لایه‌نی خرابی کرده‌وه‌ کانت
 به‌هانه‌ دینیته‌وه‌كه‌ گوايه‌ ئه‌و ناسازی یه‌ت له‌ژیر کاریگه‌ریتیی
 نه‌خۆشیی - دل - هوه‌ سه‌ری لیداوی . به‌لام من هه‌ر له‌ سه‌ره‌تایشه‌وه
 قه‌د نه‌مدیوه‌ تۆ کرده‌وه‌ و هه‌لس و كه‌وتیکی هه‌یمن و له‌ سه‌رخۆت
 هه‌بیّت ، واته‌ تا من له‌ بیرم بیّت تۆ هه‌ر وا بوویت و نه‌گۆرا ویت و
 ئه‌و به‌هانه‌یه‌ش ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌یه‌ كه‌ گوشاری سه‌ر ئه‌م و ئه‌و توندتر و
 گورج و برتر بکه‌یته‌وه‌ و ئه‌م و ئه‌ویش به‌وبۆنه‌یه‌وه‌ فززه‌یان لیوه
 نه‌یه‌ت!

من به‌م قسانه‌م نامه‌وی سه‌ركۆنه‌ت بکه‌م به‌لكوو ته‌نیا ده‌مه‌ویّت كه‌
 راستییه‌ کانت وه‌ بیر بینه‌وه‌.

تۆ له‌ باره‌ی ((ئۆتلا)) وه‌ ده‌لیی: ((هه‌ر قسه‌ی له‌گه‌ڵ ناکریت،
 گورج به‌ گژی پیاودا ده‌چیت)) له‌ حالیکدا كه‌ ئۆتلا هه‌رگیز له‌ خۆرا
 به‌ گژی كه‌سدا ناچیت و ئه‌وه‌ تۆی كه‌ له‌ نیوان باسیك و
 كه‌سایه‌تییه‌كدا له‌ هه‌له‌دای، ئه‌وه‌ی ئازارت ده‌دات و توورپه‌ت ده‌كات
 هه‌رته‌نیا بابته‌ی باسه‌كه‌یه‌ نه‌وه‌ك كه‌س و كه‌سایه‌تییه‌كه‌.

شتی وا هه یه که تو گورج و به بی نه وهی گوی بو قسه ی که سیتی
 تر رابگری، رای خۆتی له سهر دهر ده بریت و ئیدی دواتریش هه رچی
 له و باره یه وه بگوتریت، ته نیا قه لس و تووره ترت ده کات و هه یچ
 قه ناعه تیکت پی ناهینئ، واته تو خۆت برپوا و قه ناعه تی پی ناکه یت و
 به لالووتیکیشه وه ده لئی: ((چی نه که ی بیکه... هه یچ په یوه ندییه کی
 به منه وه نییه... بو خۆت پیاویکی... ناتوانم هه یچت پی بلیم و...))
 هه موو نه م قسانه ش به شیوه یه کی تووره و گرژ و مۆن و نارازیانه
 ده که یت، به جوریک که به رامبه ره که ت به زه قی هه ستی پی بکات!
 قسه ی ئاوه ها که من نه مرۆ به بیستنیان که متر ده ترسیم تا سه رده می
 مندالیم، چونکه نه وه هه سته ناسک ولاوازه ی کاتی مندالیم، ئیستا
 بوته زانیاری و نه زموونیک له سهر بی چاره یی ئیمه، واته من - و - تو.
 نه بوونی پیوه ندییه کی هیمن و ئاسایی له نیوان من و تۆدا کاری
 زۆری کرده سهر توانای من. من قسه کردنم فه رامۆش کرد، گه رچی
 هه ر چۆنیش بوایه من نه مده توانی بيمه گوته بیژ و قسه که ریکی
 به توانا، به لام هه ر هه یچ نه بی خۆ دهمتوانی که به زمانیکی ئاسایی
 قسه بکه م و مه به ستی خۆم بگه یه نم، که چی تو، هه ر له و سه ره تایه وه
 دهم و زمانی منت به ستن! هه ره شه کانت: ((ده نگت
 دهر نه یه ت... ووس به...)) و نه وه ده سته ش که له هه مان کاتدا به ره و
 سه رم به رز ده بوویه وه، تا کوو ئیستاش هه ر له میشک و هه ست و

نه‌ستما ماونه‌ته‌وه و ده‌نگ ده‌ده‌نه‌وه! من له به‌رانبه‌ری تۆدا زمانم ده‌گیرا، که‌چی تۆ هه‌یشتا هه‌ر نارازی بوویت، تا ئه‌وه‌ی که هه‌ر به‌یه‌کجاری لال و مت و بیده‌نگ بووم! ره‌نگه له سه‌ره‌تاوه له رقا بیده‌نگ بوویم، به‌لام دواتر ته‌نیا هۆی ئه‌وه‌بوو که له به‌رامبه‌ری تۆدا نه‌ده‌متوانی بیر بکه‌مه‌وه و نه‌ش قسه‌م پی‌ده‌کرا و ئه‌مه‌ش کاری پی‌چه‌وانه‌ی کرده سه‌ر هه‌موو ژیانم، چونکه هه‌ر تۆ بوویت که منت را

ده‌هینا. [

ئه‌گه‌ر وابیر بکه‌یته‌وه که من فه‌رمانبه‌ریم نه‌کردووی، ئه‌وه‌هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه. له راستیدا - ئاوه‌ها که تۆ بیری لیده‌که‌یه‌وه و سه‌رکۆنه‌م ده‌که‌یت - وا نه‌بووم که دژی هه‌موو خواستیکی تۆ بوه‌ستم، به‌ پی‌چه‌وانه‌وه... ئه‌گه‌ر که‌متر گوێرایه‌ل و فه‌رمانبه‌رت بوومایه، زۆرتر لیم رازی ده‌بوویت. باشتر بلیم، هه‌ر هه‌موو شیوازی راهینانه‌کانت کاری خۆیان له سه‌رم کردووه و من خۆم له هه‌یج خواستیکی تۆ لا نه‌داوه و هه‌ر بۆیه‌شه که من ده‌سکه‌وت و به‌ره‌می شیوه‌ی راهینانی تۆ و فه‌رمانبه‌ری خۆم، ئه‌لبه‌ت بی‌جگه له سرشته‌که‌م و هه‌رواش کارتیکردنه‌کانی ژیانم. هۆی ئه‌وه‌ش که تۆ، له‌م ده‌سکه‌وت و به‌ره‌مه‌ نارازیت و حاشا له‌وه ده‌که‌یت که به‌ره‌می راهینانی خۆت بیت، ئه‌وه‌یه که ویستی تۆ و سرشتی من زه‌وی و ئاسمان لیک دوور و جیاواز بوونه. بۆ وینه ده‌تگوت: ((ووس به)) و به‌م قسه‌یه‌شت

ده‌تویست من شتیك نه‌لیم كه به دلی تو نه‌بی یا دژی تو بیت به‌لام
کاریگه‌ریی له سهر من له‌وه زۆرتتر بوو. من له پاده‌به‌ده‌ر فه‌رمانبه‌ر
بووم و به ته‌واوی مت و بی‌ده‌نگ ده‌بووم.

(من له ده‌ستی تو و له خودی تو ش هه‌لده‌هاتم و ئه‌و کاته‌ش که
هینده لیت دوور ده‌که‌وتمه‌وه ده‌ستت نه‌مگاتی، توژیك ده‌مویرا
بجوولیم که چی تو گورج ئه‌و پریگه‌یه‌شت لی ده‌ته‌نیم و وات ده‌زانی
هه‌موو شتیکم دژی ویستی تو یه، له حالیکدا که ئه‌م کارانه‌ش هه‌ر
ته‌نیا به‌ره‌می ده‌سه‌لاتی تو و زه‌بوونی من بوون و هیچی تر.)

(شیوه‌ی کاری تو بۆ بار هی‌نانی من هه‌ر ته‌نیا بریتی بوو له جنیو،
هه‌ر شه‌ه، تانه و توانج، قه‌شمه‌ری پیکردن و له هه‌موویشی سه‌رنج
پاکیشتر نالین و گله‌یی کردنی خۆت بوو. له‌من! به بیرم نایه‌ت راسته
وخۆ جنیوت پیدابم. ئاوا کاریکیش هه‌ر پیویستی نه‌ده‌کرد و ده‌یان
شیوه و پریگه‌ی دیکه هه‌بوون.)

له ده‌ور به‌رمدا، له ماله‌وه، کاتی قسه‌کردن و به تایبه‌ت له دوکاندا،
به‌پاده‌یه‌ک بارانی جنیوت به سهر هه‌موواندا ده‌باراند که سهری من
گیژی ده‌خوارد و ئه‌و هه‌موو جنیوه‌شم ده‌کیشانه سهر خۆم،
چوونکه ده‌مدیت ئه‌وانه‌ی که جنیو بارانیان ده‌که‌ی، به لای خۆته‌وه
له من خراپتر نین و تو ش ئه‌وه‌نده‌ی له‌من تو په و نارازیت، ئه‌وه‌نده
له‌وان زویر نیت. لی‌ره‌شدا هه‌ر هه‌مان خۆپه‌سه‌ندیت ده‌ر ده‌که‌وت: تو

له‌سه‌ریه‌ک و بی به‌زه‌بیانه جنیوی ناشیرینت به هموان ده‌دها که‌چی
 جنیودانی که‌سیکی دیکه‌ت له لا ناخۆش بوو و دژی را ده‌وه‌ستایت.
 جنیوه‌کانت کاتی ترسینه‌ر ده‌بوون که هه‌په‌شه‌شیان له پالدا بوو و
 به تایبته‌ت له و کاته‌دا که منیشی ده‌گرته‌وه. ئەم هه‌په‌شه‌یه‌ت زۆری
 ده‌ترساندم: ((... هه‌ر وه‌کوو ماسییه‌ک له‌ت و په‌تت ده‌که‌م))،
 هه‌رچه‌ند که ده‌مزانی ئەو هه‌په‌شه‌یه‌ ئاوه‌ها کرده‌وه‌یه‌کی لی
 ناکه‌وێته‌وه (ئەلبه‌ت به‌ مندالی نه‌مه‌زانی)، به‌لام به‌ سه‌رنج دانه
 ده‌سه‌لاتی تو واته به‌و بپوا ترسینه‌ره‌ی که له راستیدا ئاوه‌ها
 کاریکیشته‌ لی ده‌وه‌شیته‌وه، ئیدی هه‌ر زۆر ده‌ترسام و گیژی
 ده‌کردم. ئەوه‌ش که به‌ ده‌وری میزه‌که‌دا رات ده‌کرد و هه‌لمه‌تت دینا
 بۆ گرتم، زۆر ترسینه‌ر بوو، (گه‌رچی ئیستا تیگه‌یشتووم که
 نه‌تده‌ویست بمگریت و بمکوژیت به‌لکوو هه‌ر بۆ ترساندم ده‌تویست و
 پیشان بده‌یت که ده‌ته‌وه‌ی ئاوا کاریک بکه‌یت)، تا دایکم هه‌لده‌ستا و
 وه‌ک بلێی، له‌چنگی تو پرزگاری ده‌کردم .

ئهو کارانه‌ت وایان لیده‌کردم که وا بزانه‌ ته‌نیا له‌ سای گه‌وره‌یی و
 میهره‌بانیی تووه‌ ژیانم پارێزراوه‌ و ئەوه‌ تو‌ی که ئەو پرزگار بوون و
 مانه‌وه‌یه‌ت پی به‌خشیوم گه‌رچی ئەوه‌نده‌ش ناژیم! تو، بۆ هه‌ر ئیش
 و کاریکی من که به‌ دلی خۆت نه‌بوایه‌، هه‌ر ئاوا له‌ گه‌لم
 ده‌جوو‌لایته‌وه‌.

ترس و ریزیک که له خواست و بۆچوونی تۆ له دلما جیگیر ببوو، هینده چر و پر و کوشنده بوو که وام ده‌زانی له هر کاریکما مادهم به دلی تۆ نه‌بیّت، شکست دینم و هیوا برآو ده‌بم، بروام به کاره‌کانی خۆم نه‌ما، شل وسست و دوودل کرام، هرچه‌نده من گه‌وره‌تر ده‌بووم، سووکایه‌تی پیکردنه‌کانی تۆش زۆرتر ده‌بوون تا له‌و باره‌یه‌وه به ته‌واوه‌تی بوویته خاوه‌ن ماف.

نالیم هر ته‌نیا تۆ بوویته هۆی زه‌بوونی و نائومی‌دیم، به‌لکووده‌زانم که تۆ له‌و باره‌یه‌وه کاریگر بوویت و ئەو کاریگه‌رییه‌شت هر ئیگجار زۆر بوو چونکه تۆ له من زۆر به هیژتر بوویت و هه‌موو ئەو هیژ و توانایه‌شت بۆ ئەو مه‌به‌سته به‌کار ده‌هینا. [بروایه‌کی پته‌وت هه‌بوو به راهینانی مندال به هۆی تانه و توانج و ئەم شیوازه تایبه‌تییه‌ش به جوانی زالبوونی تۆی به سهر مندا دهر ده‌خست. زۆر جار هر به‌و تانه و توانجه‌وه توورپه‌یی خۆت له من یا له که‌سانی دیکه پیشان ده‌دا: ((ناتوانی ئیشه‌که ته‌واو بکه‌ی))، ((پیّت گرانه، لیّت ناوه‌شیته‌وه))، ((په‌نگه مه‌جالی ئەوه‌ت نه‌بی بگه‌ی به کاره‌که‌دا))! و ده‌یان تانه‌ی دیکه‌ش! و به‌مجۆره‌مرۆڤ پیش ئەوه‌ی بیزانیبا چ تاوان و هه‌له‌یه‌کی کردووه، سزا ده‌درا.

زۆرجاریش به بی ئەوه‌ی پووم تی بکه‌یت گالته و سووکایه‌تیت پیده‌کردم و تیکت ده‌شکاندم و ته‌نانه‌ت به شیاوی ئەوه‌شت

نه‌ده‌زانیم که راسته‌وخۆ گویم له سووکایه‌تی پیکردنه‌که‌ت بیت به‌لکوو هه‌رچه‌ند له پالیشتا بوومایه هه‌ر ده‌خرامه جیی سییه‌م که‌سه‌وه! وه‌کوو ئه‌و کاتانه‌ی که وا پیشانت ده‌دا گوایه له گه‌ل دایک‌دا قسه ده‌که‌یت که‌چی مه‌به‌ستی قسه‌کانت هه‌ر ته‌نیا من بووم که له پالیدا دانیشتبووم: ((دلنیام ناتوانین چاوه‌روانی ئاوه‌ها لیها‌تووییه‌کی لی بکه‌ین)) و شتی تری له‌و باب‌ه‌ته. کارتیکردنی ئه‌و ره‌فتاره‌شت له سه‌ر من ئه‌وه‌نده زۆر بوو که ته‌نانه‌ت نه‌مده‌وی‌را به به‌ر چاوی دایکه‌وه هیچ پرسیاریکت لی‌بکه‌م!

ئه‌وه له مندا‌لیم،خۆ که گه‌وره‌ش بووم، هه‌مان ترس و دل‌ه‌ پاوکی له ناخ‌دا جیی گرتبوو و بۆم ببوو عاده‌ت و پیی راهاتبووم. زۆر جار هه‌ر سی‌کمان پیکه‌وه دانیشتووین و من پرووم له دایکم کردوو و ئه‌حوالی تۆم له‌و پرسیه‌وه: ((دایه، حالی باوکم باشه‌؟)) چونکه ئه‌م شیوه‌یه‌یان بۆم که‌م مه‌ترسی تر بوو و جار و باریش له گه‌لی هه‌ره‌شه و توند و تیژی و تووره‌یی پیشبینی نه‌کراو ده‌پیاراستم!.

خۆمانین، جار و باریش توندترین و تالترین مه‌نع و لۆمه و تانه و توانجه‌کانت پیکه‌وش بوو، مه‌به‌ستم ئه‌و کات و ساته‌یه که تووره‌یه‌که‌ت ((ئیلی))ی خۆشکمی ده‌گرته‌وه که چه‌ندین سال بوو یه‌کترمان نه‌ده‌دواند. کاتی له‌سه‌ر سفره‌که‌دا - واته زۆربه‌ی کات - تووره‌ی لی‌ده‌بوویت و قسه‌ت پیده‌گوت، خۆشی و شادییه‌ک سه‌راپای

داده‌گرتم و پیتی شاگه‌شکه ده‌بووم، به‌تایبه‌تی ئەو کاته‌ی ک ده‌تگوت: ((ئەم کچه‌تیوه ئەوه‌نده زل و زه‌به‌للّاحه، ده‌بی ده‌مه‌تر له‌میزه‌که دووربیت ئەنجا ده‌توانی داته‌پیی))، دواییش به‌توورپه‌یی و قه‌لسییه‌که‌وه خۆت به‌سه‌ر میزه‌که‌وه زل و زه‌به‌للّاح ده‌نواند و لاسایی ئەوت ده‌کرده‌وه که چهنده - به‌بروای تو - ناحه‌زو ناشیرین دانیشتوووه بۆ خواردن. هه‌موو ئەو کارانه‌شت هیچ نیشانه‌یه‌کیان له‌تۆزقالی به‌زه‌یی، یا ته‌نانه‌ت سووکه گالته‌یه‌کی باوکانه‌ تیدا نه‌بوو به‌لکوو هه‌ر به‌ته‌واوه‌تی پر بوون له‌رق و دوژمنایه‌تی سه‌باره‌ت به‌خۆشکم واته‌ کچی تو! ئەو چه‌شنه‌ ئاکاره‌ت چهنده زۆر دووپات ده‌کرانه‌وه و تۆش چهنده له‌و پرّیگایه‌وه که‌م ده‌گه‌یشتیته‌ ئاکام! من هۆی ئەو سه‌ر نه‌که‌وتنه‌شت له‌وه‌دا ده‌بینم که‌ راده‌ی ئیگجار زۆری غه‌زه‌ب و توورپه‌یه‌که‌ت له‌گه‌ل کاره‌کانی ئیمه‌دا یه‌کسان نه‌بوو و یه‌کی نه‌ده‌گرته‌وه. مرۆڤ هه‌ستی ده‌کرد که ئەو توورپه‌یه‌ له‌ راده‌به‌ده‌ره‌ی تو هه‌ر ته‌نیا له‌ سه‌ر ئەو شته‌ بچکۆله‌ نییه‌ که ((چۆن له‌ سه‌ر میز داده‌نیشن)) به‌لکوو غه‌زه‌به‌که‌ پیشتریش هه‌ر به‌و راده‌یه هه‌بووه و ئیستا ئەم شته‌ ئاساییه‌ بۆته‌ بیانوویه‌ک بۆ ده‌رپرینی! هه‌رواش هه‌رپه‌شه‌ تونده‌کانت ئاسایی ببوونه‌وه و من ده‌مزانی هیچیان تیدا به‌سته‌ نییه‌ بۆیه‌ منیش به‌ره‌ به‌ره‌ کورپکی لاسار و بی ئەده‌ب و

گویی نه‌گرم لی دهرهات و هه‌میشه له بیری پاکردن و هه‌لاتندا بووم
وزۆرتیش هه‌لاتنیکی دهروونی.

به‌لی بابه، تو ئاوه‌ها زه‌جرت ده‌کیشا و ئیمه‌ش ئاوه‌ها!

کاتی به توورپه‌یی ددانت جیر ده‌کرده‌وه و بزیه‌یه‌کی تالی رقاویت
ده‌هاته سه‌رلیو، (شتیك که بۆ منی منداڵ بیر و برۆایه‌کی
جه‌ه‌نده‌می به دواوه بوو) و به‌و رقه‌وه ده‌تگوت: ((حه‌ی له‌و دار و
ده‌سته‌یه‌!))، به‌لای خۆته‌وه به شتیکی باش و راست ده‌زانی به‌لام
به‌س به‌لای خۆته‌وه راست بوو! وه‌کوو ئه‌وه‌ی ئه‌م دوایه‌ که ته‌نیا
به‌ هۆی نامه‌یه‌که‌وه بوو که له قوسته‌نته‌نیه‌وه هاتبوو.

به‌پای من، نالین و گله و بناشته‌کانت به‌لای خه‌لکه‌وه - که
هه‌میشه‌ش ده‌یانکه‌یت - له گه‌ل هه‌لس و که‌وتی خۆت له گه‌ل
منداڵه‌کانتدا هه‌ر زۆر لیک دوور و جیاواز بوون. برۆات هه‌بی به‌ منداڵی
- نه‌ک ئیستاکه - هه‌چ هه‌ستیکم به‌رانبه‌ر به‌و کارانه‌ت نه‌بووه و هه‌ر
گویشم نه‌داونه‌تی. ئیستاش تیینه‌گه‌یشتم چۆن ده‌توانی خۆشبین بیت
به‌وه‌ی که ده‌توانی هاوده‌ردیی دیتران بۆ لای خۆت رابکیشی.
ناشزانم هاوده‌ردیی ئیمه‌ چ سوودیکی بۆت هه‌بوو له حالیکدا که تو
خۆت له هه‌موو بواریکه‌وه گه‌وره و مه‌زن و به‌ ده‌سه‌لات تر بوویت. له
راستیدا ده‌با هه‌چ بایه‌خیکت به‌ هاوده‌ردیی ئیمه‌ نه‌دایا، هه‌روه‌کوو
چۆن هه‌رگیز هه‌چ بایه‌خیکت به‌ خودی خۆمان نه‌ده‌دا! هه‌ر به‌م

پییەش بروام به گله و بناشت و نالینه کانت نه مابوو و له پشته وه یاندا
 بۆ مه بهستیکی شاراو ده گه رام. به م دواییانه زانیم که تو به راستی
 له دهستی ئیمه‌ی مندال هاتبوویته زه‌لله، به لام ئه و گله و بناشته
 له سه‌رده‌می مندالیمدا هه‌ر ته‌نیا بۆ سووکایه‌تی پیکردن و له برود
 بردنی ئیمه‌ خۆیان ده‌نواند، هه‌ر چه‌ند ئه‌گه‌ر به شیوه‌یه‌کی دروست تر
 بکرایه‌ن ده‌یان توانی ببه‌ هۆی وروژاندنی هه‌ستی خاوی‌ن و مندالانه‌ی
 ئیمه‌ بۆ هه‌ر چه‌شنه‌ هاوده‌ردی و ته‌نانه‌ت فیداکارییه‌ کیش. هه‌ر ئه‌و
 گله‌یی و تانه‌ و توانجانه‌ش بوون که ئه‌م منداله‌یان وا راهینا ک
 هه‌موو شته‌ باش و راسته‌کان به‌ باش و راست نه‌زانیت و بایه‌خ به‌و
 شتانه‌ نه‌دات که له‌ راستیدا ده‌با بایه‌خی پی‌ بدابان و هه‌ر له‌م
 پرویه‌شه‌وه‌ زیانیکی زۆر له‌ ژیا‌نی داها‌تووی که‌وت!

خۆشبه‌ختانه‌ جار و بار هه‌لیک بۆ چه‌سانه‌وه‌مان ده‌ره‌خسا، وه‌ک ئه‌و
 کاتانه‌ی که‌ تو له‌و په‌ری هیمنی و بی‌ده‌نگیدا ره‌نجت ده‌برد و ئه‌شق و
 خۆشه‌ویستی به‌ هه‌موو گو‌ر و تین و توانایه‌وه‌ سنووره‌کانی ده‌برین و
 ناخی گیانی داده‌گرتین. وه‌کوو دوانیوه‌رۆ گه‌رمه‌کانی هاوین له
 دووکاندا که‌ پاش ناخواردن، به‌ ماندویتی ئانیشکت ده‌خسته‌ سه‌ر
 پی‌شخوانه‌که‌و وه‌نه‌وزیکت ده‌دا، وه‌کوو یه‌ک شه‌مووانی هاوین که‌ پاش
 ئیش و کاریکی زۆر و به‌ ماندویتی ده‌هاتیه‌ هه‌وار، لای ئیمه‌ یا وه‌ک
 ئه‌و پۆژه‌ی که‌ دایکم زۆر نه‌خۆش بوو و له‌ جیدا که‌وتبوو و تۆش

ئارام، ده‌گریایت و ده‌ستت گرتبوو به میزه‌که‌وه تا نه‌که‌وی. یا
 وه‌کوو ئەو کاته‌ی من نه‌خۆش که‌وتبووم - دوا‌یین نه‌خۆش، که‌وتنم له
 لای ئیوه - و له ژووره‌که‌ی ئۆتلا‌دا که‌وتبوومه ناوجی و تۆش بیده‌نگ
 هاتییه سه‌رم و ده‌رکه‌ت کرده‌وه و سه‌ریکت کیشاو سه‌ریکت کردم و
 بۆ ئەوه نه‌جوولیم و ئیشم پینه‌گات، ته‌نیا ده‌ستیکت بۆ پاره‌شاندم و
 به‌و جووره سلّوت لی‌کردم و ئەحوالت پرسیم! ئا له‌م چه‌شنه کاتانه‌دا
 له خۆشیانا تیر تیر ده‌گریام و ته‌نانه‌ت ئیستاش که ئەو یاده‌وه‌رییه
 ده‌نووسمه‌وه، فرمی‌سک له چاومدا ئەلقه‌ی به‌ستووه!

تۆ، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی تایبه‌تیت هه‌یه که به‌لای منه‌وه پریه‌تی له
 جوانی و پازی بوون و خۆشه‌ویستی که زۆر به ده‌گمهن و به
 ئاسته‌میش نیشته‌وته سه‌ر لیوت. له حالیکدا که ئەو زه‌رده‌خه‌نه‌یه
 گه‌ر بیژی به‌ پووی هه‌ر مندالی‌کدا به‌خته‌وه‌ری ده‌کات، که‌چی من
 به‌بیرمدا نایه‌ت له سه‌رده‌می مندالی‌مدا ئەو زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ی تۆم به
 پوودا پزاییت! (گه‌رچی له‌وانه‌شه که جاروبار له‌و به‌خته‌وه‌رییه
 به‌هره‌یه‌کم پی‌گه‌یشته‌بیت و ئیستا به‌بیرم نه‌یه‌ته‌وه)، چونکه مه‌عنای
 نییه که ئەوسه‌رده‌مانه‌ش ئەو خۆشه‌ویستییه‌م لی درین بکریت که به
 پای تۆمیشتا: ((تاوانم نه‌کردووه)) و ((خۆشه‌ویست و جیی هیوای
 دوا‌پۆژی تۆ بووم))! بائه‌وه‌ش بلیم که ئەم چه‌شنه لاواندنه‌وه‌یه‌ت

له گه‌ل رهوتی زه ماندا هر ته نیا هستی تاوانباریی زۆرتر کردووم و
دنیا ی لی چه واشه کردووم و هیچی تر!

من، بوئه وهی له به رانبه‌ری تۆدا خۆم بنویتم و په‌نگه تا راده‌یه کیش
به مه‌به‌ستی تۆله کردنه وه، هر خه‌ریکی سه‌یر کردن و تۆمار کردن و
زل تر کردنه وهی ئەو کرده وه سووک و بی بایه‌خانه بووم که له تۆوه
ده وه‌شانه وه! وه‌کوو ئەوهی چهنده به ئاسانی ده‌که‌وتیه ژیر
کاریگه‌ریتی ئەوانه‌ی که هر به پوا‌له‌ت له سه‌رووی تۆوه بوون و تۆ،
پیاتا هه‌ل‌ده‌دان، وه‌ک پیاویکی ده‌ربار یا ئاوه‌ها که سانیکی دیکه. (له
لایه‌کیشه وه ئەم شتانه بو من زۆر کوشنده بوون که ده‌مدیت تۆ،
باوکی من، واهه‌ست ده‌که‌یت که نیازت به و پیا هه‌ل گوتنه‌یه به هر
که‌س و ناکه‌سیکدا و شانازیشی پیوه ده‌که‌یت و واده‌زانی به و جووره
پیز و حورمه‌تت ده‌پاریزیت!) یا سه‌رنجی ئەو قسه‌ ناوازه و
ناحه‌زانه‌م ده‌دا که له زاری تۆوه و هه‌میشه‌یش به ده‌نگی به‌رز
ده‌هاتنه‌ ده‌ر و دوایش پیده‌که‌نییت و وات ده‌زانی قسه‌یه‌کی خۆشت
کردووه، له‌حالی‌کدا ته‌نیا قسه‌یه‌کی بی مانا و دوور له نه‌زاکه‌ت بوو و
به‌س. (ئه‌وه‌ش بلیم که ئەم کاره ده‌بووه هۆی شادمانیی تۆ و
منیشی پی شه‌رمه‌زار ده‌بووم!)

ئاشکرایه ئەوچه‌شنه دیتن و بیستنه‌ی کاره ناپه‌سه‌نده‌کان که‌م
نه‌بوو بۆیه ببووه مایه‌ی سه‌رگه‌رمی و گێپانه‌وه و فچه‌فچی من له‌و

باره‌یه‌وه. هه‌رچه‌ند جار و باریش تۆ به‌وه‌ت ده‌زانی و توورهم لی
 ده‌بوویت و ده‌تکرده‌ خه‌تای خراپی و لاساری و بی‌ حورمه‌تیم، به‌لام
 بپروات هه‌بی‌ ئه‌و کارانه‌ هیچ‌ نه‌بوون بی‌جگه‌ له‌ که‌رسته‌یه‌کی‌ بی‌ بایه‌خ
 بۆ پاراستنی‌ خۆم. ئه‌و کاره‌ بۆ من وه‌کوو گێرانه‌وه‌ی‌ گالته‌ کردنی
 خواکان یا‌نخود پاشایه‌کان بوو له‌ لایه‌ن رهمه‌کی‌ خه‌لکه‌وه‌.
 ئه‌ویش گێرانه‌وه‌یه‌ک که‌ پیشانده‌ری‌ ترس و ریز و حورمه‌تی‌ ئه‌و
 خه‌لکه‌ بوون به‌رامبه‌ر به‌ پاشا و خواکان. تۆش له‌و کارانه‌تدا وله
 به‌رانبه‌ری‌ کاره‌کانی‌ منیشدا پشتگری‌ت له‌خۆت ده‌کرد و هه‌ر به‌رووی
 منتدا ده‌دایه‌وه‌ که‌ گوايه‌ چهنده‌ وه‌زعم باشه‌ و تۆ چهنده‌ پیم
 راگه‌یشتووویت. ئه‌مه‌ش راست بوو، به‌لام له‌و حاله‌دا هیچ‌ سوودی‌کی‌ بۆ
 من تیدا نه‌بوو. راسته‌ دایکم، منی‌ له‌ راده‌به‌ده‌ر خۆش ده‌ویست به‌لام
 من وام هه‌ست ده‌کرد که‌ ئه‌و خۆشویستنه‌ی‌ دایکم په‌یوه‌ندییه‌کی‌ به
 تۆوه‌ هه‌یه‌، په‌یوه‌ندییه‌کی‌ تال و ناخۆش! دایکم، رهنگه‌ به‌بی‌ ئه‌وه‌ی
 خۆی‌ پێ‌ بزانی‌ت، ده‌وری‌ قاوده‌ری‌کی‌ ده‌گێرا بۆ ده‌رپه‌راندنی‌ شکار.
 ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ئه‌و شیوازه‌ راهینانه‌ی‌ تۆ جاروبار کاری‌ تیکردبام که
 به‌ مه‌به‌ستی‌ به‌ر به‌ره‌کانی‌ یا له‌رووی‌ خه‌م و رقیشه‌وه‌ له‌تۆ به‌سه‌ر
 پێ‌ خۆمه‌وه‌ بووه‌ستم، ئه‌وا دایکم به‌و خۆشه‌ویستییه‌ی‌ و به‌و
 نامۆژگاریانه‌یه‌وه‌، ئه‌و بناغه‌یه‌شی‌ ده‌رووخاند. (له‌و کاتی‌ سه‌رقالییه‌
 مندالانه‌یه‌مدا، دایکم وه‌کوو سیمبولی‌ ئه‌قل و ئاوه‌ز خۆی‌ ده‌نواند.)

به و کاره‌شی سهر له نوێ ده‌یگی پرامه‌وه بو نيو كه‌وانه‌كه‌ی تو، ئه‌و
كه‌وانه‌یه‌ی كه‌ ئه‌گه‌ر بمتوانیبا لێی ده‌رباز بېم و دوور بكه‌ومه‌وه، گه‌ی
به قازانجی هه‌ردوو لاما‌ن بوو.

زۆر جار ئاشتییه‌کی راسته‌قینه‌ ده‌كه‌وته نيوان من و تو دایکم له
ژیره‌وه منی لیت ده‌پاراست، دایکم به‌دزییه‌وه شتیکی ده‌دامی یاخوور
ئیزنی ئیش و کاریکی پیده‌دام و به‌م چه‌شنه‌ش دیسانه‌وه له
به‌رانبه‌ری تو دا ده‌بوومه‌ جانه‌وه‌ریکی ته‌له‌که‌ باز و درۆزن و تاوانبار،
جانه‌وه‌ریک که‌ به‌ هۆی سووکی و بی بایه‌خییه‌وه ته‌نانه‌ت ئه‌و
شتانه‌یش که‌ خواست و مافی په‌وای خۆی بوون هه‌ر به‌ درۆ و
فیله‌بازی وه‌ده‌ستی دینان. به‌ره‌به‌ره به‌وه پاهاتم که‌ به‌ درۆ و فیل و
ته‌له‌که‌ ئه‌و شتانه‌یش وه‌ده‌ست به‌ینم که‌ هیچ مافیکی خۆمیان پیوه
نه‌بوو و ئه‌م کاره‌ش له‌ لایه‌کی تره‌وه هه‌ستی تاوانباریی زۆرت‌ر و
زه‌ق‌تر ده‌کردمه‌وه. ئه‌وه‌ش راسته‌ که‌ تو هیچکات له‌ منت نه‌داوه،
به‌لام گوراندنه‌کانت به‌ سه‌رمدا، خو گرز کردنه‌کانت، کردنه‌وه و
حازکردنی به‌ په‌له‌ی قایشی شه‌رواله‌که‌ت بو ئه‌وه‌ی له‌ به‌ر ده‌ستدا
ئاماده‌ بی‌ت بو لیدانم، ئه‌وه‌نده به‌ لامه‌وه ترسینه‌ر و کوشنده‌ بوو،
وه‌ک بلیی هه‌رئێستا که‌یه بمبه‌ن و له‌ سیداره‌م بده‌ن، هیشتا
سیداره‌ش باشته‌ر چونکه‌ کابرا له‌ دار ده‌دری‌ت و ده‌مری‌ت و برایه‌وه،
به‌لام گه‌ر ناچار بی‌ت که‌ هه‌موو کاره‌کانی سه‌ره‌تای دامه‌زراندنی

سیداره‌که‌ش ببینیت و کاتی بردیان که ملی بکه‌نه په‌ته‌که‌وه، هه‌والی
به‌خشینی بیسیت، ئه‌وه، تا ئه‌و پوژهی بمینیت هه‌رئه‌و کاره‌ساته
دلته‌زینه‌ی له بیر ده‌بیّت و زه‌جری پی ده‌کیشتیت. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش
ئه‌و هه‌ره‌شه‌کردنه‌ی تو وای پیشان ده‌دا که من به پاستی تاوانبارم
و ده‌بی بکوژریم به‌لام له به‌ر په‌حم و به‌زه‌یی و به‌خشینی تو‌یه‌که
ناکوژریم و پزگارده‌کریم. ئه‌مه‌ش دووچه‌ندان هه‌ستی تاوانباری و
زه‌بونی زیاد ده‌کردم و به‌م شیوه‌یه‌که له هه‌ر لایه‌که‌وه ده‌پویشتمه‌ ژیر
منه‌تی تووه‌.

تو، هه‌ر له‌سه‌ره‌تای مندالیمه‌وه گالته و سووکایه‌تیت پیده‌کردم، چ
خۆم ته‌نیا بوومایه و چ له‌ناو سه‌دان که‌سی وه‌ک خۆشمد، هه‌چ
ئاو‌پریکت له‌و تیک شکان و سووک بوونه‌ی من له ناو خه‌لکا
نه‌ده‌دایه‌وه. تو، هه‌میشه و به‌پاشکاوی دووباره و چه‌ند باره‌ت
ده‌کرده‌وه که گوایه من به‌شوکرانه و سه‌ده‌قه‌سه‌ری تو، به‌بی هه‌چ
که‌م و کورپی و به‌و په‌ری ئاسایشت و به‌خته‌وه‌ری ژیاوم! مه‌به‌ستم
ئه‌و قسانه‌ن که هه‌زاران جار له خۆتم بیستوون و هه‌میشه له می‌شکمد
ده‌زرینگینه‌وه: ((من له‌ته‌مه‌نی مندالیمدا گاریچی بوومه و ئه‌م گوند و
ئه‌و گوندم کردووه!!))، ((هه‌موومان ناچار بووین له‌ژووریکی
بچکۆله‌دا بخه‌وین))، ((ئه‌گه‌ر دوو ده‌نکه په‌تاته‌مان ده‌ست بکه‌وتبا
ئیگجار شاگه‌شکه ده‌بووین))، ((ساله‌های سال قاجم بریندار بوو

چوونکه پیلاو و جل و بهرگی زستانیم نه‌بوو له‌به‌ریکه‌م))، ((هیشتا زۆر مندال بووم که به‌ناچاری پویشتمه کارگه و ده‌ستم به کریکاری کرد))، ((کهس له‌ماله‌وه‌ده‌سگرۆی نه‌ده‌کردم ته‌نانه‌ت کاتی سه‌ربازیشم، به‌لکووجار و بار من خه‌رجی ئه‌وانیشم ده‌کیشتا))، ((له‌گه‌ل هه‌مووئه‌مانه‌شدا باوکمان هه‌ر - باوک - بوو، ئه‌مپۆ کامه مندال له‌م شتانه‌تیده‌گات، مندالی ئه‌مپۆ هیچ تیئاگه‌ن، هیچ‌که‌س به‌قه‌ده‌ر من زه‌حمه‌تی نه‌کیشتاوه، کامه مندالم ده‌رک به‌وه‌موو په‌نج و زه‌حمه‌ت و مه‌ینه‌ته‌ی من ده‌کات؟))!

ئهم قسانه، له‌کات و ساتی له‌باری خۆیدا ده‌یان‌توانی ببه‌هاندەر و راهینه‌ریکی باش بو مندال که فی‌ری ژیان بییت و بتوانییت به‌سه‌ر کۆسپ و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌کانی ژیانیدا سه‌ریکه‌وییت، به‌لام تو ئه‌وه‌ت نه‌ده‌ویست! له‌ئاکامی ئه‌و کارانه‌ی تو‌دا وه‌زعی ئیمه‌ تیک چووبوو، هیچ ده‌رفه‌تیک نه‌ده‌لوا تا مرۆف بتوانییت کارایی و لی‌هاتوویی خۆی پیشان بدات و ده‌بوو ئاوه‌ها هه‌لیکمان به‌قین کردن و تۆران بو‌خۆمان وه‌ده‌ست به‌ینابا یا هه‌ندی جار بو وه‌ده‌ست هینانی ئاوا ده‌رفه‌تیک ده‌بوو له‌مال و خیزان هه‌لبیین و لیی دوور بکه‌وینه‌وه! ئه‌مه‌ش به‌مه‌رجیک که ئیمه‌ توانا و برستی لی بران وکاری ئاوه‌هامان هه‌بووبا و دایکیشمان به‌تۆبه‌ی خۆی و به‌هه‌ندی شتی دیکه‌ پشته‌ی نه‌شکاندباين و ئه‌ژنۆی شل نه‌کردباين! به‌لام تو شتی وات نه‌ده‌ویست

و ئاوا کاریکیشته به ناسوپاسی و پینه‌زانی و تاوان و خیانهت و شیتی له‌قه‌له‌م ده‌دا، له‌حالی‌کدا له‌لایه‌که‌وه به‌باس کردنی رابردووی خۆت و نموونه هینانه‌وه و سه‌رکۆنه‌کردن و شکاندنه‌وه‌ی مندا‌له‌که‌ت، بۆ ئاوه‌ها کاریک هانت ده‌دا و ده‌تخسته سه‌ر ری و له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌به هه‌موو هی‌ز و تواناته‌وه پێشته پیده‌گرت و توورپه‌ی لیده‌بوویت!، گه‌ر وانیه‌، ده‌با له‌کاره‌که‌ی ئۆتلا له‌ ((تسو‌را)) دا رازی و خو‌ش‌حال بوایه‌یت، ئۆتلا ده‌یویست بپرواته‌وه گوند، واته هه‌مان ئه‌و شوینه‌ی که تۆی لی‌ هاتبووی بۆئه‌وه‌ی له‌وی وه‌کوو تۆ کار بکات و زه‌حمه‌ت بکیشیت و له‌ ده‌سپه‌نجی تۆ نه‌خوات و باری سه‌ربارت نه‌بی‌ت هه‌روا که‌تۆ له‌هی باوکی خۆت نه‌خواردبوو!.

ئایا ئه‌م کاره‌ی ئۆتلا ئه‌وه‌نده چه‌وت و خراپ بوو وه‌ینده له‌ قسه‌و ویست و کرده‌وه‌ی تۆ دوور و جیاواز بوو؟! من له‌وه‌یاندا هیچ قسه‌یه‌کم نییه که خواست و هه‌لو‌یسته‌کانی ئۆتلا له‌ ئه‌نجامدا پووبه‌پرووی ناکامی بوونه‌وه و شتیکی بی‌ بایه‌خیان لی‌ که‌وته‌وه که‌ده‌نگی دایه‌وه و ئه‌ویش وه‌کوو پێویست بیری له‌ باوک و دایک و بنه‌ماله‌ نه‌کردبوویه‌وه، به‌لام ئایا هه‌موو ئه‌مانه‌ ته‌نیا و ته‌نیا ئه‌نجامی خه‌تا و تاوانی ئه‌و بوون یا وه‌زع و باری ناو مال‌ه‌وه‌ش ده‌وری له‌و تاوانه‌دا هه‌بوو؟ به‌تایبه‌تی که تۆ خۆت هه‌ر به‌یه‌کجاری لی‌ برابوویت و له‌ گه‌لی بی‌گانه ببوویته‌وه!

ئایا ئوتلا له دووکانه‌که‌ی خۆتا زۆرتر لیت نامۆ و بیگانه بوو یا له تسۆرا؟ ئایا نه‌تده‌توانی (ئه‌گه‌ر بتویستبا) به‌ هاندان و ئامۆژگاری و چاو دێری ورد و ژیرانه یا هه‌ر به‌ سه‌بر و لیبۆرده‌یی خۆت ئه‌و کارانه‌ی ئوتلا بگه‌یه‌نیته‌ ئاکامی‌کی له‌ بار و شیاو؟ تۆ هه‌میشه‌ له‌و کاتانه‌دا به‌ تانه‌ و ته‌شه‌ری‌کی تایبه‌ت و ماناداره‌وه‌ ده‌تگوت: ((وه‌زعی ئیمه‌ هه‌ر زۆر باشه‌)). راسته‌ ئه‌وه‌ی که‌ تۆ به‌ زه‌حمه‌ت وه‌ده‌ستت دینا، ئیمه‌ به‌ هیچ زه‌حمه‌تی‌ک لیمان ده‌سه‌ندی، به‌لام ئیمه‌ ناچارین شه‌ر له‌ گه‌ل ژیا‌نی ده‌ره‌وه‌دا، (ئه‌وه‌ی که‌ تۆ زۆر زوو له‌ گه‌لی پووبه‌پوو بوویته‌وه‌ و ئیمه‌ش لی بی به‌ه‌ره‌ نابین) زه‌مه‌نی‌کی دره‌نگتر و له‌ ته‌مه‌نی‌کی زۆر تر‌دا، هه‌ر به‌ توانای منالانه‌مانه‌وه‌ درێژه‌ی پێده‌ین. نامه‌وی بلیم بار و دۆخی ئیمه‌ له‌ بار و دۆخی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی تۆ خراپتر و ئالۆزتره‌، په‌نگه‌ هه‌ر دووکیان وه‌ک یه‌ک بن، (ئه‌لبه‌ت ئه‌ساسی کاره‌کان قیاس نه‌کراون). وه‌زعی ئیمه‌ له‌و نه‌زه‌ره‌وه‌ خراپتره‌ که‌ ناتوانین به‌م هه‌موو گیرۆده‌یی‌ه‌ی خۆمانه‌وه‌ فه‌خر بکه‌ین و سووکایه‌تی به‌ خه‌ل‌کی تر بکه‌ین، وه‌ک چۆن تۆ به‌ ئاسانی ده‌یکه‌ی! ئه‌وه‌ش ناشارمه‌وه‌ که‌ ده‌متوانی له‌و ده‌سپه‌نجه‌ی تۆ به‌ شیوه‌یه‌کی شیاو که‌ک وه‌ر بگرم و پێگاکه‌م به‌و جو‌ره‌ درێژه‌ پێده‌م که‌ تۆ پیت خۆش بوو، به‌لام نامۆی نیوانمان ببوو کۆسپی سه‌ر ئه‌م پێگایه‌م. له‌و شتانه‌ی که‌ پیت ده‌دام، ته‌نیا به‌ شه‌رمه‌زاری و

ماندووویی و زه‌بوونی و هه‌ستی تاوانباریه‌وه سوووم وهرده‌گرت. به‌م
 چه‌شنه له به‌رانبه‌ری هه‌موو ئه‌و شتانه‌دا که پیت ده‌دام، ته‌نیا هه‌ر
 وه‌کوو ده‌رۆزه‌که‌ریک ده‌متوانی سوپاست بکه‌م نه‌ک ئه‌وه‌ی که به
 کرده‌وه قه‌ره‌بووی بکه‌مه‌وه. به‌شیکی تری ئه‌نجامی ئه‌و شیوه
 راپه‌ینانه‌ت ئه‌وه بوو که من له هه‌ر شتی‌ک که که‌ترین په‌یوه‌ندی به
 تۆوه هه‌بووبا هه‌لده‌هاتم و له سه‌رووی هه‌مووشیانه‌وه له فرۆشگه.
 ئه‌مه‌ش له حالیکه‌دايه که ده‌با دیتنی فرۆشگه، به‌تایبه‌ت ئه‌و کاته‌ی
 که دووکانیکی بچکۆله بوو و منیش منال بووم، شاد و خو‌شحالی
 بکردبام. دووکانه‌که‌ت له‌و رۆژگارهدا گه‌لی جوان و سه‌رنج راکیش بوو.
 به‌شه‌و له ژیر رۆشنایی چراکاندا ده‌دره‌وشایه‌وه. له‌وی شتی زۆرم
 ده‌بیست و زۆریشم ده‌بینین. جار و بار ده‌متوانی یاریده‌ت بده‌م و
 توانا و لی‌هاتووویی خۆم بسه‌لمیتم. زۆرتیش نوقمی بیرمه‌ندی و
 لی‌وه‌شاوه‌یی تۆ ده‌بووم: چۆن شتت ده‌فرۆشت، چۆن له‌گه‌ل خه‌لکدا
 قسه و گالته و گه‌پت ده‌کرد، چۆن سندوقه‌کانت ده‌کردنه‌وه یان
 شتی‌کت ده‌په‌یچایه‌وه. تۆ ماندووویی نه‌ده‌ناسی و له هه‌موو کات و
 ساتیکدا ده‌ترانی که ده‌بی چی بکه‌یت. هه‌موو ئه‌مانه‌ش بۆ من وه‌کوو
 فه‌یرگه‌یه‌ک بوون به‌لام له به‌ر ئه‌وه‌ی که رۆژ به‌ رۆژ و له هه‌موو
 بابه‌تی‌که‌وه ترساندمت، فرۆشگه‌که‌شت به‌لامه‌وه وه‌ک خۆتی لی‌هات
 و له به‌ر چاوم که‌وت. ئه‌و شتانه‌ی که په‌یشت به‌لامه‌وه ئاسایی بوون

به‌ره‌به‌ره ئازاریان ده‌دام و پێیان شه‌رمه‌زار ده‌بووم به‌ تایبته‌ت هه‌لس
 و کهوتی ناحه‌زت له‌ گه‌ڵ کرێکاره‌کاندا. چووزانم... په‌نگه‌ له
 فرۆشگه‌کانی دیکه‌شدا وه‌زع هه‌ر ئاوه‌ها بووبیته‌ت، (بۆ وینه‌ له
 رێکخراوی بیمه‌ی پووداوی کرێکاراندا). کاتی له‌وی ئیشم ده‌کرد دیتم
 که هه‌مان وه‌زعی فرۆشگه‌ی لای خۆمانی هه‌یه. منیش به‌ بیانووی
 ئه‌وه‌وه که ناتوانم ئازاردانی خه‌لکی تر ببینم له‌وی هاتمه‌ ده‌ره‌وه.

من له‌م باره‌وه گه‌لی که‌م تامل بووم - هه‌رچه‌ند هه‌یچکاتیک ئه‌و
 ئازاردانه‌ پووبه‌پووی من نه‌ده‌بوویه‌وه -. له‌و سه‌رده‌مه‌دا فرۆشگه‌ و
 شوینه‌کانی دیکه‌ش بۆ من بایه‌خیان نه‌بوو به‌لام ئه‌وه‌ی لای خۆمان
 شیته‌ی کردبووم، کاتی تۆم ده‌بینی له‌ فرۆشگه‌دا ده‌تقیرانده‌ به‌سه‌ر
 هه‌مواندا - به‌ شیوه‌یه‌ک که به‌ لامه‌وه له‌ هه‌موو دنیا‌دا وینه‌یه‌کی تری
 نه‌بوو - یا جنیۆت ده‌دا، تووره‌ ده‌بوویت و هه‌ر ئه‌مرت ده‌کرد. یا
 کاتی که هه‌رچی که‌ل و په‌لی زیادی سه‌ر می‌زه‌که‌ بوو، هه‌موویت له
 یه‌ک ئان و کاتدا فری ده‌دایه‌ خوار و کرێکاری هه‌ژار ده‌با جنیۆیش
 بخوات و هه‌مووشیان کۆ بکاته‌وه (ته‌نیا ئه‌و تووره‌یی و هه‌لچوونه
 شیته‌انه‌یه‌ت تۆزی به‌رگری ده‌کرد له‌وه‌ی خه‌لک بیته‌وه‌ پووت). یا ئه‌و
 نسه‌ ناحه‌زه‌ی که هه‌میشه‌ به‌ کرێکاره‌ نه‌خۆشه‌که‌ت ده‌گوت: ((ئه‌م
 به‌گه‌ بۆگه‌نه‌ ده‌بی بتۆپی)). کرێکاره‌کانته‌ به‌ ((دوژمنی
 بوچه‌خۆر)) له‌ قه‌له‌م ده‌دان و به‌ پاستیش هه‌روا بوو به‌لام به‌ بیر و

پاي من بەر لەو ھى ئەوان بوويىتنە ((دوژمنى مووچە خۆر))ى تۆ، تۆ
 خۆت ببوويىتە دوژمنى مووچە دەر))ى ئەوان. ھەر لەو فرۆشگە يەدا بوو
 كە ئەزموونىكى تالم وەرگرت: تىگە يىشم كە تۆ باش و بە ئاسانى
 دەتوانى پياويكى بى بەزەيى و خراپ بيت! ئەمە بۆ خۆم نە بوو واتە
 لە سەرەتاوہ تۆم سەبارەت بە خۆم خراپ و ستەمكار نە دەزانى
 چوونكە بە ھۆى ئەو پراھىنانەى تۆوہ، ھەر ئەو ھندە فىر ببووم كە
 ھەست بە تاوانبارى خۆم بكەم كاتى ھەقم بە تۆ دەدا سەبارەت بەو
 زەبر و زەنگە بەلام بۆ ئەوانى تر، بە بىر و پاي مندا لانەم (كە دواتر
 زۆرنا بەلكوو ھەر تۆزقاليك پۆشنتر ببوويەوہ) ئەوانە غەرىب بوون و
 كرىكارىيان بۆ ئىمە دەكرد بەلام لە جىي پاداشت دەبا ھەمىشە ترسى
 ھەرەشە و جنىوہكانى تۆيان لە دلدا بوايە. من لەم بارە يەوہ زىدە
 پەويم دەكرد چوونكە وامدەزانى ئەوانىش ھىندەى من لىت دەترسىن
 و تۆ بۆ ئەوانىش ھەر ئەو ھندەى لاي من ترسناكى. كەچى ئەگەر
 ئەوانىش ئاودەھا وەك من بوونايە، بە دلنبايەوہ نەيان دەتوانى بژىن.
 بەلام ئەوان پياوى گەرە و پىگە يىشتوو بوون و سەبر و تاملان زۆر
 بوو بۆيە ھەرەشە و گورەشەكانت بە لايانەوہ زۆر ئاسايى بوون و لە
 ئاكامىشدا تۆ خۆت زىتر لەوان زيان و زەرەرت پىدەگە يىشت. ئەو
 جنىو دانەت، فرۆشگە و دەورو بەرەكە يىشى لە بەر چاو خستبووم
 چوونكە ھەردەم دەيخستەوہ بىرى پەيوەندىي نىوان خۆمان: تۆ

بێجگه له وهی جهزت له سوودی زۆر و ههروایش فه‌رمان ده‌رکردن بوو، وه‌کوو بازرگانیکیش به ئەندازه‌یه‌ک له وه‌که‌سانه‌ی که سه‌رده‌مانیک به‌ر ده‌ست و کریکارت بوون سه‌رترو له به‌رترو بوویت که هه‌رگیز له هه‌چ کاریکیان رازی نه‌ده‌بوویت، هه‌روا هه‌میشه له منیش نارازی بوویت. هه‌ر بۆیه منیش به ناچار په‌نام برده به‌ر دار و ده‌سته‌ی کریکاره‌کان. ئەم کاره‌م هۆیه‌کی تریشی هه‌بوو: تینه‌ده‌گیشتم پیاو چۆن ده‌توانی ئاوه‌ها جنیو بداته غه‌ریب و بێگانه‌یه‌ک و ده‌مویست هه‌ر جوړیک هه‌یه ئاشتیان بکه‌مه‌وه چوونکه وامده‌زانی پر به‌ دل لیت توورهن. ئەم کاره‌شم بۆ ئەوه بوو که ئاسایشیک بکه‌مه‌ نیوان خۆم و تو و ماله‌وه‌ش. بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ش په‌زا سووکی و هه‌لس و که‌وتی به ئەده‌بانه له گه‌ل کریکاره‌کاندا به‌ته‌نیا به‌ست نه‌بوو به‌لکوو ده‌بوو خۆم بچووکتر بکه‌مه‌وه و نه‌ک هه‌ر پیش له‌وان سللو بکه‌م به‌لکوو ئەگه‌ر هات و وه‌لامی سللوه‌که‌شیان نه‌دامه‌وه، خۆمی لی که‌ر بکه‌م که‌چی دلنیا بووم گه‌ر من - ئەم مرو‌قه بچووک و بی ده‌سه‌لاته - ژیر پییشیان ماچ بکه‌م هه‌یشتا هه‌ر ناتوانم ئەو زه‌ره‌ر و زیانه‌یان بۆ قه‌ره‌بوو بکه‌مه‌وه که تو، - تو‌ی ئەرباب - له سه‌ره‌وه‌را پیت ده‌گه‌یاندن. ئەم په‌یوه‌ندییه که به‌م شیوه‌یه له نیوان من و دیکه‌ی خه‌لکدا به‌ دیهات له سنووری فرۆشگه‌ش تیپه‌ری و دواتریش هه‌ر درێژه‌ی کیشا و زه‌قه‌تریش بوویه‌وه (بۆ وینه ئوتلا

چه‌زی له هات و چۆ بوو له گه‌ل هه‌زاره‌کاندا وه‌کوو
 کاره‌که‌ره‌که‌مان... که ئه‌وه‌نده‌ی تر تۆی قه‌لس و توورپه‌که‌کرد، ئه‌و
 کاره‌ی ئه‌و هه‌ر له‌وه‌ی من ئه‌چوو ئه‌لبه‌ت نه‌ک به‌و توند و تیژی و
 ترسناکییه‌وه که داوینی منی گرتبوو. سه‌ره‌نجام له‌ فرۆشگه‌که‌ش
 ترسام و هه‌ر ئه‌وه‌نده بوو که هیچ کاریکم به‌ سه‌ره‌وه نه‌بوو به
 تاییه‌ت که گه‌یشتمه‌ قۆناغی ناوه‌ندی‌ش زۆرتر لێی دوور که‌وتمه‌وه.
 بیجگه‌ له‌وه‌ش وام ده‌زانی که هه‌رگیز ناتوانم کار و باری ئه‌وی
 هه‌لسوورپنم چونکه‌ خۆت واته‌نی به‌رپۆه‌ بردنی ئه‌وی ته‌نانه‌ت بۆ
 خودی تۆش ئاسته‌م بوو. هه‌ولت ده‌دا ئه‌و دل ساردیه‌ی من سه‌باره‌ت
 به‌ فرۆشگه‌ و دیکه‌ی کار و باره‌کانت - که بۆ خۆت زۆر کوشنده بوو -
 بکه‌یته‌ ئامراز و که‌رسته‌یه‌ک بۆ سه‌ر گه‌رمی و سووکایه‌تی پیکردن.
 وه‌ک ئه‌وه‌ی که ده‌تگوت: گوايه من چه‌ز به‌ زه‌حمه‌تکێشانی که‌سپ و
 کارناکه‌م و بیری به‌رزتر و مه‌زنترم له‌ که‌لله‌دایه‌ و شتی وا! (ئه‌مه‌ش،
 ئه‌مپۆ کاتی بیری لێ ده‌که‌مه‌وه، ورد و شه‌رمه‌زارم ده‌کات) دلنیام که
 دایکم له‌و قسانه‌ت که به‌ قه‌لسی و توانجیکیشه‌وه ده‌تکردن خۆشحال
 ده‌بوو و کاری له‌ سه‌ر منیش ده‌کرد. که‌چی وا نه‌بوو چونکه‌ ئه‌گه‌ر
 به‌ راستی ئه‌و بیره مه‌زنانه منیان له‌ فرۆشگه‌ دوور خسته‌وه (که
 ئه‌مپۆ هه‌ر به‌ ته‌واوه‌تی له‌ ناوه‌که‌شی بیزارم) ده‌بوا به‌ شیوه‌یه‌کی
 جوانتر خۆیان پیشان بدایا نه‌ک هیواش و له‌ سه‌ر خۆ و ترسنۆکانه من

به شوین خۆیاندا له به‌شی قانون له زانکۆدا بکیشنه پشتی میزی دایره!

ئه‌گهر بمویستبا له تۆ هه‌لیم و لیت دوور بکه‌مه‌وه ده‌بوا له خاوی خیزان و ته‌نانه‌ت له دایکیشم دابرابام. هه‌ر چه‌ند ده‌متوانی له پالی ئه‌ودا په‌نایه‌ک بۆ خۆم بدۆزمه‌وه به‌لام هه‌مان کاریش هه‌ر له په‌یوه‌ندی له گه‌ل تۆدا مه‌یسهر ده‌بوو. دایکم هی‌نده تۆی خوش ده‌ویست و گوێرایه‌ل و فه‌رمانبه‌رت بوو که به هیچ جوړی نه‌یده‌توانی له کیشهی ئه‌م منداڵه‌دا هه‌میشه ده‌سه‌لاتی‌کی سه‌ر به خۆ و یه‌ک لایه‌نه‌ی مه‌عنه‌ویی هه‌بی‌ت. دواتریش ده‌ر کهوت که ئه‌م بیر و رایه‌م دروست بووه چونکه په‌یوه‌ندی دایکم به تۆوه پۆژ به پۆژ و سال به سال هه‌ر ده‌هات و نزیک تر و پته‌وتر ده‌بوو. هه‌ر چه‌ند له کاره تایبه‌تییه‌کانی خۆیدا تا راده‌یه‌ک سه‌ر به خۆی خۆی به شیوه‌یه‌کی جوان و نه‌رم و نیان پاراست به بی ئه‌وه‌ی تۆش توو‌په‌ و قه‌لس بکات به‌لام ورده ورده - زۆرت‌ریش له پ‌ووی هه‌وه‌سه‌وه نه‌ک ئه‌قل و ئاوه‌ز - له پ‌ابردوو زۆرت‌ر بوویه شه‌ریک و هاوکاری تۆ (ئه‌ویش به شیوه‌یه‌کی ته‌قلیدی و کوێرانه) بۆ مه‌نع و لۆمه و ده‌مکوت دانه‌وه‌ی منداڵه‌کان و به تایبه‌ت سه‌باره‌ت به ئۆتلا که بی گومان ئه‌مه‌یان قه‌یرانی‌کی خراپ و ناله‌بار بوو. نابێ ئه‌وه‌ش له بیر به‌رین که دایکم چه‌نده خۆی هیلاک ده‌کرد و چه‌نده وه‌زع و باری له مالدا شپ‌رز و ئالۆز بوو، ئه‌وه‌نده‌ش

بۆ کار و فه‌رمانه‌کانی ناو مال و فرۆشگه‌ش خۆی ماندوو ده‌کرد، بۆ نه‌خۆش که‌وتنی هه‌ر یه‌که‌مان دوو هه‌ینده‌ی هه‌موومان په‌نجی ده‌برد به‌لام ئه‌و وه‌زعه‌ی که‌ ده‌با له‌ نیوان من و تۆدا وه‌کوو میانجییه‌ک بوایه‌ت و منی له‌ مه‌ترسیی تۆ بپاراستبایه‌، له‌ هه‌ر هه‌موو په‌نجه‌کانی دیکه‌ی سه‌خت تر و کوشنده‌ تر بوو.

تۆش، که‌ هه‌میشه‌ له‌ گه‌لیدا چاک و میهره‌بان بوویت، له‌م بواره‌دا هه‌یچکاتیک وه‌زعی ئه‌وت له‌ به‌ر چاو نه‌ده‌گرت و هه‌ر وه‌کوو ئیمه‌ بایه‌خت پێ نه‌ده‌دا. به‌ هه‌موومانه‌وه‌ گوشارمان ده‌خسته‌ سه‌ری، ئیمه‌ له‌ لایه‌ک و تۆش به‌ ته‌نیا له‌ لایه‌کی دیکه‌وه‌، ئه‌م کاره‌شمان ته‌نیا جۆره‌ سووک کردنیکی باری خۆمان بوو نه‌ک هه‌یچ نیاز و مه‌به‌ستیکی تر. هه‌موان له‌ بیری ئه‌و شه‌ر و ئازاوه‌یه‌دا بوون که‌ به‌ سه‌رماندا داسه‌پیبوو، ئازاوه‌ی تۆ له‌ نیوان ئیمه‌دا و هی ئیمه‌ش له‌ گه‌ل تۆدا. دوایشه‌ هه‌ر هه‌موومان هه‌موو شته‌که‌مان به‌ سه‌ر دایکه‌ماندا ده‌شکانده‌وه‌. ئازاردانی دایکه‌مان له‌ سه‌ر ئیمه‌ (ئه‌لبه‌ت به‌ بێ ئه‌وه‌ی پووبه‌پووی هه‌یچ تاوانیکت بکاته‌وه‌) هه‌یچکاتیک له‌ بواری راهه‌ینانی ئیمه‌ی منداڵدا کاریکی دروست نه‌بووه‌. ئه‌و کارانه‌ی تۆ ده‌بوونه‌ سه‌رپۆشیک بۆ جوولانه‌وه‌ی ئیمه‌ش له‌ گه‌لیدا - جوولانه‌وه‌یه‌ک که‌ هه‌یچکات ژیرانه‌ نه‌بووه‌.

ئاخۆ دایکم چهنده له دهستی تۆ له سه‌ر ئیمه و له دهستی ئیمه‌ش
 له سه‌ر تۆ زه‌جری کیشابیت؟! هه‌ر چهنده تۆ ههندی جار هه‌قت بوو،
 چونکه دایکم جاروبار ئیمه‌ی هار ده‌کرد، گه‌رچی ئه‌و چه‌شنه هار
 کردنه‌ش زۆر جار ته‌نیا پووبه‌پوو بوونه‌وه و به‌ر هه‌لستکارییه‌کی ئارام
 و له سه‌ر خۆ بووه له گه‌ل ده‌سه‌لاتی داسه‌ پیوی تۆدا. دایکم
 هه‌موومانێ خۆش ده‌ویست و دیاره گه‌ر ئومید و هی‌ز و برستی ئه‌و
 خۆشه‌ویستییه نه‌بوایه نه‌ی ده‌توانی ئه‌وه‌نده تا‌قه‌ت به‌ی‌نی‌ت و ئه‌و
 وه‌زعه هه‌ره ئالۆزه تامل بکات. خۆشکه‌کانم که‌متر پشتیان ده‌گرتم.
 په‌یوه‌ندی

((والی)) له گه‌ل تۆدا له هی هه‌ر هه‌موومان باشتربوو. زۆرت‌ریش له
 دایکمان ده‌چوو، هه‌ر وه‌ک ئه‌ویش به بی هیچ نا‌ر‌ه‌حه‌تییه‌ک
 فه‌رمانبه‌ری ده‌کردی. تۆله گه‌ل ئه‌ودا باشت‌ر بووی، ئه‌ویش ته‌نیا له
 به‌ر ئه‌وه‌ی که وه‌کوو دایکمان بوو ده‌نا ئه‌ویش هیچ به‌هره‌یه‌کی
 له ((سرشتی کافکایی)) نه‌بردبوو. په‌نگه هه ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ش پ‌ازی
 کردبیت، چونکه کاتی له شوینیان له شتی‌کدا - سرشتی کافکایی
 - نه‌ده‌بینرا، ئیتر ته‌نانه‌ت تۆش ئه‌وه‌ت لی نه‌ده‌ویست و چاوه‌پ‌وانیت
 لی نه‌ده‌کرد. سه‌ره‌پ‌ای ئه‌وه‌ش تۆ له باره‌ی - والی - یه‌وه (به
 پیچه‌وانه‌ی ئیمه) ب‌رت له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه که شتی‌که و خه‌ریکه له نیو
 ده‌چی‌ت، شتی که ده‌بوا به زۆر نه‌جات بدری‌ت! و هه‌ر واش تۆ هیچ

حه‌زت له سرشتی کافکایی له ئافرەتاندا نەدەکرد. پەنگە ئەگەر
ئیمە (مندالەکانی تر) بمان هیشتایە و لیتانمان نەشیواندبا، پیوەندی
تۆ و - والی - نزیکتەر و خۆشه‌ویستانە تر دەبوو.

((ئیلی)) ی خۆشکم تاقە نموونە ی تەواوی دوور کەوتنەویە له
مەودای دەسەلاتی تۆ. کە مندال بوو، هیچکات چاوە‌پروانی ئاوە‌ها
کاریکم لی نەدەکرد و هەر بیریشم لی نەدەکرده‌وه چونکە مندالیکی
گیل و گۆج و ترسنۆک و مۆر و بی بایەخ و لاسار و تەو‌ه‌زەل و چاو
چنۆک بوو! من هەر حەزم نەدەکرد ببینم یان قسە ی له گە‌لدا بکه‌م،
دە‌یخستە‌وه بیری خۆم چونکە هەر وه‌ک من له ژێر گوشاری ئەو
شیوە را هینانە ی تۆدا خنکابوو! من بە تاییبە‌تی له چاو چنۆکییە‌که ی
بێزار دە‌بووم ئە‌ویش له بەر ئە‌وه‌ی کە خودی خۆمیش هەر موبتە‌لای
ئە‌و دە‌رده‌ بووم! چاو چنۆکی یە‌کیکە له نیشانە هەرە پە‌شە‌کانی
چارە‌پە‌شی. بە پادە‌یە‌ک پە‌شبین ببووم و بروام بە هیچ نە‌ما‌بوو کە
هەر شتی‌ک له یە‌ک کاتدا له دە‌ستم یا له دە‌مدا نە‌بوا‌یە بە هی خۆم
نە‌دە‌زانی. ئە‌ویش کە هەر وه‌کوو خۆم را هاتبوو، هە‌مان ئە‌و شتانە ی
لی دە‌دزیم و لی زە‌وت دە‌کردم. بە‌لام هیشتا مندال بوو کە لی‌مان دوور
کە‌وتە‌وه - و ئە‌مە‌ش جیی سە‌رنجە - شووی کرد و مندالی بوون و
نقریش گۆرا، له‌وه بە دوا بووه ژنیکی دلتەر و ئاسووده و بە جەرگ و
دلّوا و لی‌بورده و ئومیدە‌وار. بۆم سە‌خت بوو بروا بکه‌م بە‌وه‌ی کە

گوايه ئەو ئال و گۆره سهرنجی رانه‌کیشابیت و هیچ نا تۆزقالێک
بایه‌خت پێنه‌دابیت.

ئەویش له‌وه‌وه سهر چاوه ده‌گری که تۆ ههر له سهره‌تاوه رقت لی
بوو و ئەو رقه‌ش کویری کردبوویت و هه‌نووک ههر له دل‌تا ماوه‌ته‌وه و
ئە‌گەر که‌تر ده‌ری ده‌بری، له‌به‌ر ئە‌وه‌یه که ((فیلیکس)) و ((کارل
هیرمان))ی زاوامان واته‌ می‌رده‌که‌ی - ئیلی - ت زۆر خوش ئە‌وین.
ههر چه‌ند جار و باریش ئە‌و رقه ئە‌ستوورده‌ت به‌ سهر ((گیرتی))ی
کچی ئیلی دا ده‌رژینیت و ئە‌و ده‌بی تاوانی بق و کینه‌ی تۆ له‌ دایکی
بداته‌وه. خۆ ناویرم ناوی ((ئوتلا)) به‌رم چونکه ده‌زانم که به‌و
کاره‌م هه‌موو ئومید و هیوايه‌کانم که به‌م نامه‌یه‌م هه‌یه ده‌بنه‌ هیچ!
له‌ کات و ساتی ئاساییدا، واته ئە‌و کاتانه‌ی که له‌ مه‌ترسیدا نیه‌و
نه‌که‌وتۆته به‌ر ده‌ستت، ته‌نیا لێ بیزاریت و به‌ دوژمنی خۆتی
ده‌زانی. له‌ بیرمه‌ پۆژیک ههر لای خۆم درکاندت که گوايا بروات
وايه‌((ئوتلا)) به‌ ئە‌نقه‌ست ئازاری تۆ ده‌دات و تۆش که زه‌جر
ده‌کیشی ئە‌وی پێ شاگه‌شکه ده‌بی‌ت. ئە‌مه، واته ئە‌و بۆخۆی
چه‌شنیکه یان روییکه له‌ شه‌یتان! ئە‌بی چ نامۆیییه‌کی قوول! -
قوولتر له‌وه‌ی نیوانی خۆمان - له‌ نیوان تۆ و ئوتلادا پیش هاتبی
که‌بۆته هۆی به‌دی هینانی هه‌له‌یه‌کی ئاوا گه‌وره و ترسناک؟ ئیستا
ئە‌و هینده له‌ تۆ دوور که‌وتۆته‌وه که قه‌د نایبینی. ئە‌گەر رۆح و

سێبەر و تاپۆیه‌کی ناپاکیش شک به‌ری ئاماده‌ی بیخه‌یه‌ جیتی نه‌و. دان به‌و راستیه‌دا ده‌نیم که زۆری ئازار ده‌دایت و ئه‌مه‌ش مه‌سه‌له‌یه‌کی دژواره و هه‌رچی ده‌که‌م سه‌ری لی ده‌رناهیتم به‌لام ئه‌وه‌نده ده‌زانم که لی‌ره‌دا و بۆ ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ شتی‌ک وه‌کوو روویکی ((لۆفی)) تیکه‌ل به‌ سروشتیکی ((کافکا)) یی هه‌ست پی ده‌کریت. شه‌ری نیوان من و تو شه‌رپیکی توند و تیژی راسته‌قینه نه‌بوو، من هه‌ر زوو تیک شکام و ئه‌وه‌ی مایه‌وه ناره‌زایه‌تی و هه‌لاتن و چه‌سه‌ره‌ت و کێشه‌ی ده‌روونی بوو. به‌لام ئیوه، تو و ئوتلا، هه‌میشه بۆ ئه‌و شه‌ره ئاماده و ته‌یار بوون ئه‌ویش به‌ هه‌موو هی‌ز و به‌ بی ماندوو بوون. دیمه‌نیکی شکۆدار و له‌ هه‌مان حالیشدا خه‌ماوی بوو. بی شک ئیوه له‌ سه‌ره‌تا‌کانه‌وه له‌ هه‌موو که‌س زۆتر لی‌ک نزیک بوون چونکه هیشتا‌که‌ش هه‌ر ئوتلا له‌ ناو هه‌ر چوارماندا به‌ په‌سه‌نترین به‌ره‌می ژیا‌نی هاو به‌شی تو و دایکمان و ئه‌و دوو تاییه‌تمه‌ندییه‌ی نیوان هاوسه‌ریتی ئیوه ده‌ژمی‌دریت. نازانم چی بوو که وا ئه‌م به‌ختیا‌ری پی‌که‌وه بوونی باوک و فرزه‌ندییه‌ی له‌ ئیوه تیک دا، ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ی لی‌ده‌زانم که شیوازی مه‌سه‌له‌که هه‌ر له‌وه‌ی من ده‌چیت واته له‌ لایه‌ن تووه ئه‌و خو به‌ زل زانینه سروشتیه‌ت و له‌ لایه‌ن ئه‌ویشه‌وه ئه‌و هه‌ستی پیداکرییه‌ ((لۆی)) ئاسایه و ئه‌و دادپه‌روه‌ری و توند و تیژییه‌ی که هه‌ر هه‌مووشیا‌ن به‌سه‌را‌بوونه‌وه به‌ هی‌زی - کافکایی -

یه‌وه. منیش کاریگه‌ریتیم له سهر ئۆتلا هه‌بووه، ئەلبهت نه‌ک به
 ئەنقه‌ست به‌لکوو له پووێ لیکچوونیکێ سروشتییه‌وه بووه. ئەمه
 سه‌ره‌پای ئەوه‌ش که ئۆتلا دوایین که‌س بوو که هاته‌ ناو که‌وانه‌ی ئەو
 کێشه‌ی ده‌سه‌لاته‌وه که ئەو کاته وه‌کوو چوار چیۆه‌یه‌کی دیاریکراوی
 لێ هاتبوو، بۆیه‌ش توانیی سه‌رنجی هه‌موو شته‌کان بدات و لییان ورد
 بێته‌وه و پاشان هه‌ر خۆی پرایان له سهر بدات. ته‌نانه‌ت وا ده‌زانم که
 ئۆتلا بۆ ماوه‌یه‌کی هه‌ره زۆر له نیۆ بیر و می‌شکی خۆیدا تلاوه‌ته‌وه و
 له ناو ئەو خۆف و پجایه‌دا ژیاوه که ئاخۆ به تۆوه بلکێ یان به
 ده‌سته‌ی دوژمنه‌کانته‌وه! ئاشکرایه که تۆش هه‌ر له‌و ماوه‌ی گیره و
 کێشه‌ ده‌روونییه‌یدا خراب جوول‌اویته‌وه و ئەوت له خۆت کردووه ده‌نا
 من دل‌نیام که ئیوه به جوانی یه‌کتان ده‌گرت و یه‌کیه‌تییه‌کی پته‌و و
 شکۆدارتان پیکه‌وه ده‌نا. هه‌ر چه‌ند که له‌و حاله‌شدا من
 هاوپه‌یمانیکم له ده‌ست ده‌دا به‌لام هه‌ر چۆنیک بوایه دیتنی ئیوه به‌و
 یه‌کیه‌تییه‌ شکۆداره‌تانه‌وه ئەوه‌ی بۆ قه‌ره‌بوو ده‌کردمه‌وه و هه‌ر به
 پێی ئەو به‌ختیاریه‌ برۆا پێ نه‌کراوه‌ش واته‌ پازی بوونی تۆ له یه‌کێ
 له منداله‌کانت، هه‌لس و که‌وتت له گه‌ل منیشدا باشتر و نه‌رمتر
 ده‌بوو. (هه‌ر چه‌ند ئەم قسانه، ئەم‌رۆ هه‌ر ته‌نیا خه‌یالیکن و هیچی
 تر). ئۆتلا، نیستا هیچ پیۆه‌ندییه‌کی به تۆوه نییه و ده‌بێ خۆی به
 ته‌نیا پێگای خۆی بدۆزیته‌وه، هه‌ر وه‌کوو من. ئەوه‌ش که له چاوی

تۆدا ئەو له من خراپتر و لاسار تر دهنوینی ئەوهیه که هیوا و ئومید و ئاسوودهی و بی خه یایی ئەو له من زۆرتره. له وه دهگم که به پای تو ئەو ناتوانی جوریکی تر بییت. به لئی ئوتلا توانای ئەوهی ههیه که له پروانگهی تووه له خۆی پامینیت و خۆی به شه ریک و هاو خه می تو بزانییت لهو زه جر کیشانه تدا به لام هه رگیز هیوا براو نه بییت چونکه به پای تو هیوا براوی و بی ئومیدی و وره به ردان هه ر تایبه تی منه! کاتیکیش جار و بار به پیچه وانهی بو چوونه کانی خۆت ئیمهت پیکه وه ده دیت که چه مان دیت و پیده که نین و ناوی تۆش دینین، وه ک پیلانگی پریکی پروو هه لمانراو چاوت لیده کردین و به پیلانگی پری سهر و سه مه رهت ناو ده بردین! هه ر چه ند تو له میژه تیکه لی بیر و خه یالمان بوویت و ئیستاش هه ر تیکه لی قسه و باسه کانمانی به لام ئەو دانیشتن و قسه کردنانه مان بو گیپانی پیلانیکی دژ به تو نه بوو به لکوو ده مانویست به هه ول و کۆششیکی زۆر، به گالته و گه پ، به تووره یی، به خۆشه ویستی، به به ره له ستکاری، به پاکی و هه ست به تاوان کردن و به پرستی بیر و ئاوه ز، دوور و نزیک و به له به رچاو گرتنی هه موو هۆکار و سه به به کان، ده رباره ی ئەو مه حکه مه خۆفناکه ی نیوان تو و خۆمان سکا لا بکه یین، ئەو مه حکه مه یه ی که تو هه میشه وا ده زانی خۆت تیایدا تاچه داوه ر و حاکی له حالیکدا تۆش - تا راده یه کی به ر چاویش - وه کوو ئیمه لایه نیکی زار و زه بوون و

بئ دەسه‌لاتی شهر و گیره و کیشه‌که‌یت. (لیره‌دا ناچارم بئیم ک له‌وانه‌یه له‌م بۆچوونه‌مدا توشی هه‌له‌ بووبم).

((ئیرما)) ی ئامۆزام به گشتی نمونه‌یه‌کی پۆشنی کاریگه‌ریتی شیوازی راهینانی تۆ بوو. ئەو له لایه‌که‌وه له تۆ دوور بوو، وه‌کوو پیاویکی پیگه‌یشتوو هاته ناو فرۆشگه‌که‌ت و زۆرتیش وه‌ک به‌ر پرسیک سه‌یری ده‌کردی، به‌م پییه‌ که‌متر که‌وته ژیر سیبه‌ری ده‌سه‌لاتی تۆ) به تایبه‌تی له ته‌مه‌نیکی وادا که توانای خۆپراگری هه‌بیّت). به‌لام له لایه‌کی تریشه‌وه له بنه‌ماله‌ی خۆمان بوو و وه‌کوو مامه‌یه‌ک ریژی ده‌گرتی و به‌م پییه‌ش ده‌سه‌لاتی تۆ له سه‌ر ئەو له سنووری ده‌سه‌لاتی تاقه به‌رپرسیک به‌ده‌ر و زیاتر بوو، له گه‌ل هه‌موو ئەمانه‌شدا به‌پای تۆ، ئەو، که به‌و جه‌سته لاوازه‌وه‌ش ته‌وه‌نده زیره‌ک و وریا و تیکۆشه‌ر و لیبۆرده و جی متمانه بوو و ئەوه‌نده‌ش ریژی تۆی وه‌کوو مامه‌یه‌ک ده‌گرت و وه‌ک به‌رپرسیکیش گوپرایه‌لت بوو، هیشتا کریکاریکی باش نه‌بووه! به‌م جووره ئیرماش له ئاستی تۆدا وه‌زع و باریکی هه‌ر وه‌کوو ئیمه‌ی هه‌بوو، ئەلبه‌ت ئەوه ئیمه بووین که وامان لیده‌کرد. هیژی تیک شکینه‌ری تۆ بۆ ئیرما ته‌وه‌نده زۆر بوو که ئەوی تووشی چه‌شنه فه‌رامۆشکاری و که‌هالی و تا پاده‌یه‌کیش خۆش ته‌بعی کردبوو و ئەویش هه‌ر ته‌نیا له به‌رانبه‌ری تۆدا، هیواداریشم که به‌بئ پهنج و ئازار بووبیّت. گومان له‌وه‌دا نییه که

ئيرما مرقئىكى نه خوش و له بواره كانى تریشدا هر ناته وان و لاواز
 بوو و له لاتهرىكى و دووره پهریزییه كدا بؤ خوى ده تلایه وه و ئازارى
 ده چیژا. تو پهیوه ندى خوت له گه لیدا له یه ك رسته دا بؤ ئیمه
 دهرده برى كه رسته كهش ببووه بنیشته خوشه ی ده می هه موومان،
 رسته یه كى كفرئامیز و له هه مان كاتدا پیشانده رى بی تاوانی تو له
 چونیه تی هه لس و كهوت و جوولانه وهت له گه ل دیراندا: ((ئو
 ره حمه تییه چ گه نده لییه كى بؤ من به جئ هیشت و خوى چوو!)).
 ده توانم له مهش زورتر له مهر چوار چیوه ی هیز و ده ستیوه ردانه كانى
 تو و ئو هه ول و ته قه لایه ی كه دژى ئو چوار چیوه یه ده درا
 بنووسمه وه به لام ده ترسم تووشى شك و گومان و سه ر ئى شیواویم
 بكات. سه ره پای ئه وهش ده بی بلیم هه رچى له مال و دوكانه كهت
 دوور ده كه وتییه وه ده گورایت و ده بویته پیاویكى به به زه یی و به
 ئه دهب و نزاكهت و لیبورده و له كارو بارى هه موان رازى ده بووى،
 هه روه كوو ده سه لاتداریكى سته مكار كه كاتى له ولاتى ژیر ده سه لاتى
 خوى دوور كه وته وه ئیدی ده ست له ئه مر و فه رمان و بگره و به رده ی
 جارانى هه ل ده گریت و ته نانهت له گه ل هه موو كه سیكیشا بی فه رق و
 جیاوازی، ره فتاریكى دۆستانه ی ده بیئت. هه ر به راستیش له و
 وینه یه ی كه له ((فرانتسنزباد)) دا گرتووتانه، تو به جورىك
 پاره ستاوى كه ده لئى سولتانیكه له ناو ژیرده ست و فه رمانبه ره كانى

خۆیدا وه‌ستاوه. ئەم شتەش دەکرا سوودی هەبێ بۆ ئێمە ی مندالت
 به‌و مەرجه‌ی که ئەو هەل و دەرفەت و مەودایەمان بۆ بره‌خسبایه‌ک
 بیری ئی بکه‌ینه‌وه و دەرکی پێبکه‌ین. بۆ وێنه‌ من هەمیشه‌ له
 به‌رتەسک‌ترین و دژوارترین و تاسیئەرتترین ئەلقە‌ی زنجیری ژێر
 دەسه‌لاتی تۆدا نه‌ژیا بام که به‌ داخه‌وه له‌ راستیدا هەروا ژیاوم!.
 هەر ئەوه‌ش بوو وای لێکردم که وه‌ک خۆت ده‌لێی نه‌ک هەر
 خۆشه‌ویستیم سه‌بارەت به‌ خێزان که‌م بوویه‌وه به‌ لکوو ته‌نانه‌ت
 چه‌زی دابرا‌ن و دوور که‌وتنه‌وه‌ش له‌ دڵمدا چه‌که‌ره‌ی کرد، واته
 چه‌زی دڵ که‌ندن و دابرا‌ن له‌ تۆ، ئەویش بۆ هەتا هەتایه‌! که‌چی هەر
 کاردانه‌وه‌ی کاریگه‌ریتی تۆ له‌ سه‌رم زیانی گه‌یاندە پێوه‌ندییه‌کانم له
 گه‌ل ئەوانه‌شدا که له‌ دهره‌وه‌ی خێزان و بنه‌ماله‌که‌ماندا بوون. به
 هه‌له‌دا چوونه‌ ئەگه‌ر وا بیر بکه‌یته‌وه که گوايه‌ من له‌ پووی
 خۆشه‌ویستی و به‌ وه‌فادارییه‌وه بۆ دیترا‌ن هه‌موو کاریک‌ ده‌که‌م به‌لام
 بۆ تۆ و بنه‌ماله‌که‌شم له‌ پووی دڵساردی و خراپیمه‌وه‌هیچ هه‌نگاوێک
 هه‌لناگرم!. بۆ ده‌یه‌مین جار دووباره‌ی ده‌که‌مه‌وه له‌ هەر حاله‌تی‌کدا
 لای ئێوه، من ده‌بوومه‌ مرۆقیکی ترسنۆک و له‌خه‌ک هه‌لاتوو، به‌لام له
 گه‌ل ئێستامدا و ئەم قۆناغه‌ی که ئێستا پێی گه‌یشتووم جیاوازییه‌کی
 زۆری ده‌بوو. (تا ئێستایش له‌م نامه‌یه‌دا له‌ هیچ بوار و لایه‌نی‌ک
 بێده‌نگ نه‌بووم به‌لام لێره‌ به‌ دواوه‌ ناچارم له‌ باره‌ی هه‌ندی بابەت

بێده‌نگ بمینمه‌وه، ئەو شتانه‌ی که گوتن و ئاماژه پیکردنیا‌ن له‌ رووی
 تۆدا بۆ من نه‌لواو و دژواره، ئەوه‌ش بۆیه‌ ده‌لیم که ئە‌گەر له‌ هه‌ندی
 شویندا وینه‌ی ته‌واوم به‌ ده‌سته‌وه نه‌دابیت، وانه‌زانی به‌ هۆی
 ئەوه‌وه‌یه که بۆ ئەو لایه‌نه به‌لگه و شایه‌دم به‌ ده‌سته‌وه نییه، به
 پیچ‌ه‌وانه‌وه شایه‌د و به‌لگه‌ی زۆرم هه‌ن که وینه‌کان ئەوه‌نده زه‌ق
 بکه‌مه‌وه که‌س خۆی پێ‌پانه‌گیریت) سه‌ره‌پای ئەوه‌ش بیره‌ینانه‌وه‌ی
 پابردوو بۆ ئەم لایه‌نه خۆی پیشانده‌ری هه‌موو راستیه‌کانه: من له
 به‌رانبه‌ری تۆدا بروام به‌ خۆم نه‌ما و له هه‌مان حالیشدا هه‌ستی
 تاوانباری هه‌موو گیانی داگرتم. ئەویش به‌ پاده‌یه‌ک که جاریکیان هه‌ر
 له ژێر کاریگه‌ریتی ئەم هه‌ستی تاوانباریه‌مدا ده‌رباره‌ی که‌سیک
 ناوام نووسی‌بوو: ((ده‌ترسی ئەم به‌دناوییه ته‌نانه‌ت دوا‌ی خۆیشی هه‌ر
 بمینته‌وه)). کاتی پووبه‌پووی دیترا‌ن ده‌بوومه‌وه نه‌مده‌توانی
 په‌فتاری خۆم بگۆرم به‌لکوو له به‌رامبه‌ری ئەوانیشدا هه‌ر هه‌ستم به
 تاوانباریه‌کی زۆرتر ده‌کرد! چونکه ده‌با وه‌کوو پیشت‌ر گوتم، ئەو
 تاوانه‌ی تۆ له دووکاندا کردبووت و منیش تییدا به‌شدار بووم
 بسپرمه‌وه. هه‌ر وه‌ها تۆ به‌ دزی و به‌ ئاشکراش عه‌یبه‌ت له هه‌موو
 ئەوانه ده‌گرت که به‌ هه‌ر چه‌شنی له گه‌لیان ده‌بوویت و من ده‌بوو
 ئەوه‌ش له دلی ئەواندا ده‌ر به‌ینم. ئەو گومانه‌ی که تۆ ده‌تویست چ
 له مال و چ له دووکانیشدا له دلی مندا دروستی بکه‌یت، (ده‌مه‌وی)

ته نانهت يهك كه سيشم بۆ ناو به ريت كه من به منداليم خۆشم
 ويستبیت و تو تانه و توانجت لیئه دابیت!) گومانیک كه بۆ تو هیچ
 نه بوو چونكه تو له ئاستیدا به هیتر و خۆراگرتتر بوویت و هر
 له وانه شه كه له پرووی خو به زل زانینته وه بووبیت به لام له لایه ن منی
 مندالیه وه هیچکات و له هیچ پروویه كه وه دروست نه بوو چونكه به
 پیچه وانیه رای تو، من له دور و بهری خۆمدا ته نیا نه و مروقه پاك و
 شه رفمه ندانه م ده دیتن كه گیشتن به ئاستی پله و پایه ی ئه وان له
 پاکیدا بۆ من مه حال بوو. بۆیه هر ته وه ش بوویه هۆی بی پرواییم به
 خۆم و ترسی هه می شه ییم له دیتران تا راده یهك كه ئیدی بۆ پرزگار
 بوونم له دهستی تو نه مده توانی په نا به رمه بهر ته وانیش! هه له كه ی
 تو له وه دا بوو كه هیچ ئاگا دارییه كت له پیوه ندیی نیوان من و
 ئاشناكانم نه بوو و ته نیا به به د گومانیه وه سه یرت ده كرد و وات
 داده نا كه گوايه من ده مه وی ئه و دابرا نه ی خۆم له بنه ماله كه م له
 شوینیکى دیکه دا قه ره بوو بکه مه وه. ئه م بی پرواییه به خۆم له
 مندالیمدا تا راده یهك ده بووه هۆی دل گه رمیم، جاروبار به خۆم
 ده گوت:

((زۆر زیده پۆیی ده كه ی... وهك لاوه كانی دیکه هه موو شته هه ره
 بچوو كه كان زۆر گه وره ده كه یه وه...)) به لام كه گه وره بووم و ئاسۆی
 بیریشم به رینتر بوو نه و دلگه رمیه م لا نه ما.

من له یه‌هوودییه‌تیشدا هه‌ر نه‌متوانی خۆم له ده‌ستی تۆ رزگار بکه‌م. ده‌مه‌وی بلیم ره‌نگه‌ من و تۆ بمانتوانیبا له یه‌هوودییه‌تدا یه‌کدی بدۆزینه‌وه و پیک بگه‌ین به‌لام نازانم ئەمه‌ چ یه‌هوودییه‌تیک بوو که له تۆوه پیم گه‌یشت؟ تا ئیستا له ژیاندا سی خویندنه‌وه‌ی لیک جیاوازم له سه‌ر یه‌هوودییه‌ت هه‌بووه. کاتی مندالیم، هه‌ر وه‌کوو تۆ خۆم سه‌رزه‌نشت ده‌کرد که بۆ چی به‌ پیتی پیویست ناچمه‌ کنیسه‌ و رۆژوو ناگرم و شتی وا؟ له‌و بره‌وایه‌دا بووم که به‌م کارانه‌م نه‌ک هه‌ر به‌ خۆم به‌لکوو زیان به‌ تۆش ده‌گه‌یه‌نم و له‌و کاته‌شدا ئەو هه‌ستی تاوانباریه‌م که هه‌میشه‌ش حازر و ئاماده‌بوو جاریکی دیکه‌ هه‌موو گیانی داده‌گرتمه‌وه. دواتر که گه‌وره‌ بووم نه‌مده‌توانی له‌وه‌ تیبگه‌م که چۆن چۆنی تۆ که خۆت هیچ به‌هره‌یه‌کت له یه‌هوودییه‌ت نه‌بوو ده‌توانی سه‌رکۆنه‌ی من بکه‌ی که بۆچی له‌ به‌ر ته‌قیه‌ش بوویت هه‌ول ناده‌م هه‌ر وه‌کوو تۆ ئەو کاره‌ پرپووچانه‌ دووپاته‌ بکه‌مه‌وه؟ تا ئەو جیگه‌یه‌ی تییده‌گه‌یشتم ده‌مدیت که به‌ راستی بیجگه‌ له‌ پووچی، هیچی تر نه‌بوو، هه‌ر ته‌نیا گالته‌ جارپیه‌ک بوو، ده‌مه‌وی بلیم ته‌نانه‌ت گالته‌ش نه‌بوو. تۆ له‌ سالی‌کدا چوار جار ده‌چوویته‌ کنیسه‌، ئەویش هه‌ر وه‌کوو ئەوانه‌ی تر که به‌ ساردی و بی موبالاتی هاتبوون، نوێژه‌که‌ت وه‌ک ره‌سم و باویک ده‌خویند، هه‌ندی جاریش سه‌رم له‌وه‌ سوڕ ده‌ما که ده‌ت توانی ئەو به‌شهم پیشان بده‌ی که له‌ کتیبی نزادا

ده‌خوینرایه‌وه، من هه‌ر له به‌ر ئه‌وه‌ی که له که‌نیسه‌دا بووم ده‌متوانی
 بچمه هه‌ر سووچ و قوژبنیکه‌وه، چوونکه ئه‌سلی شته‌که هه‌ر ته‌نیا
 ئه‌وه بوو: هاتنی من بۆ که‌نیسه، ئیدی هه‌موو ئه‌و کاته درێژانه‌م به
 باویشک و وه‌ته‌وز دان ده‌بردنه‌ سه‌ر. ئاوه‌ها بی‌زاری و ماندوییه‌کم
 دواتر ته‌نیا و ته‌نیا له کۆری سه‌مادا هه‌ست پی‌کردوو. هه‌ولم ده‌دا
 خۆم به هه‌ر شتی‌که‌وه بخافلینم ئه‌گه‌رچی زۆر بچووکیش بی‌ت. وه‌کوو
 کاتی کرانه‌وه‌ی (میشگان) که‌ده‌یخسته‌وه بیری شوینه
 تاییه‌تییه‌کانی تیر هاویشن له‌ (گاردن پارتی) دا که کاتی تیره‌که له
 خاله‌ ره‌شه‌که‌ی ده‌دا ده‌رکی سندوقیک ده‌کرایه‌وه، هه‌رچه‌ند له‌وی له
 ناو سندوقه‌که‌دا شتی سه‌یر سه‌یر ده‌هاتنه‌ ده‌ری که‌چی له که‌نیسه‌دا
 هه‌ر ته‌نیا ئه‌و بووکۆکه‌ کۆنه‌ سه‌ر براوانه‌ی هه‌میشه‌ بوون و هیچی تر.
 هه‌روه‌ها هه‌میشه‌ ترسیش دایده‌گرتم، نه‌ک ترس له‌وه‌موو چه‌شاماته
 زۆره‌ به‌لکوو ترس له‌وه‌ی که تۆ جارێکیان گوتبووت: ((ره‌نگبێ
 بانگت بکه‌ن بۆ ته‌ورات خویندنه‌وه)) منیش سه‌له‌های سال له ترسی
 ئه‌و کاره‌دا ده‌له‌رزیم. خۆ په‌سم و یاسای

(غوسلی ته‌عمید) یش هه‌ر بی‌زاری ده‌کردم که ئه‌ویش هه‌ر ئه‌وه‌نده
 بوو ده‌با هه‌ندی شتی بێ مه‌عنا و بێ نرخ و بایه‌خ له به‌ر بکه‌ی، هه‌ر
 وه‌کوو تا‌قی کردنه‌وه‌یه‌کی بێ بایی و بێ سه‌روبن. هه‌ر وه‌ها ئه‌و
 شتانه‌ش که پووبه‌رووی تۆ ده‌بوونه‌وه، وه‌کوو کاتی‌ک که بانگیان

ده‌کردی بۆ ته‌ورات خویندنه‌وه یا کاتی که بۆ ره‌سم و یاسای نزا بۆ
 ئه‌رواحی مردوووان له که‌نیسه‌دا ده‌مایت‌ه‌وه و منت ده‌نارده ده‌ره‌وه (که
 دواتر ئه‌وه هه‌سته‌ی لای من دروست کرد که گوایه له‌و کاتانه و له
 که‌نیسه‌دا ئیش و کاری خراب و پیچه‌وانه و ناجایز ده‌کردی) ئه‌مه له
 که‌نیسه، ماله‌وه له‌وه‌ش خراپتر بوو به تایبته‌ کاتی شه‌وی جیژنی -
 سه‌در - که ره‌سم و یاساکه‌ی هه‌ر وه‌کوو شانۆیه‌کی کومیدی و پر له
 گالته‌جاریی ئی هاتبوو. هه‌رچه‌ند ئیمه‌ی مندالیش که به‌ره‌به‌ره
 گه‌وره‌تر ده‌بووین کاریگه‌ریمان له سه‌ری هه‌بوو.
 به‌ئێ، ئه‌مانه ئه‌و شتانه‌ن که له یه‌هوودییه‌ت پیم‌گه‌یشتوون له‌گه‌ڵ
 ئه‌وه‌شدا ئه‌و ئاماژه پیکردنانه به‌ کوره‌کانی (فۆکس) ی ملیۆنه‌ر که
 هه‌موو جیژنه‌کان له گه‌ڵ باوکیاندا ده‌چوونه که‌نیسه، نازانم به‌و
 شتانه‌وه که له یه‌هوودییه‌ته‌وه پیم‌گه‌یشتبوون چ کاریکم ده‌با بکردبا
 بیجگه له‌وه‌ی هه‌ول بده‌م زووتر له شه‌ریان پزگار بيم که هه‌ر ئه‌و خۆ
 پزگارکردنه‌ش به لاه‌وه پیرۆزترین واجبی ئایینی بوو. به‌لام دواتر به
 شیوه‌یه‌کی دیکه له‌گه‌ڵ یه‌هوودییه‌تدا پووبه‌پوو بوومه‌وه و تیگه‌یشتیم
 که بۆچی وا بیر ده‌که‌یت‌ه‌وه که من له‌م بواره‌شدا هه‌ر به لاساری و به‌د
 زاتییه‌وه ناپاکی ده‌نوینم. تۆ له کۆمه‌لگه‌ی گونددا که زۆرتر له
 زیندان ده‌چوو، تۆزقالیک یه‌هوودییه‌تت له گه‌ڵ خۆتا هینابوو
 هه‌رچه‌ند زۆریش نه‌بوو و به‌شیکیشی له ناو شار و له سه‌ربازگه‌دا به

فیرۆ چوو. به‌لام سه‌ره‌رای هه‌موو ئەمانه هه‌مان بیره‌وه‌ری و
 کاریگه‌ریتی سه‌رده‌می لاویتی به‌ست بوون بۆ ئەوه‌ی تو چه‌شنه
 ژيانیکی یه‌هوودییانه پیکه‌وه بنی. له‌به‌ر ئەوه‌ش که پێویستییه‌کت
 به‌و چه‌شنه یارمه‌تیانه نه‌بوو چونکه خۆت له‌ په‌گه‌زیکی به‌هێز
 به‌ ده‌سه‌لات بوویت، ئەو شتانه به‌ مه‌رجیک که تیکه‌لی ده‌خوڕه
 کۆمه‌لایه‌تییه‌کان نه‌بوونایه تو یان نه‌ده‌خسته ده‌پاوکی (تو که
 بنیاده‌میکی ئاین دار بوویت). له‌ راستیدا شتی که ببووه پینمای تو
 له‌ ژياندا ئەمه بوو: برۆی قوول به‌ راست بوونی بی سئ و دوی بیر
 و برۆی ده‌سته‌یه‌کی دیار و ناسراوی یه‌هوودی، ئەو برۆیه‌ش ببووه
 به‌شیک له‌ بوونت هه‌ر بۆیه‌ش برۆات به‌ خۆت پته‌وتر بوو. لێره‌شدا
 به‌راوه‌ی پێویست یه‌هوودییه‌ت هه‌بووه به‌لام بۆ ئەوه‌ی له‌ سنگی
 تۆوه بگاته سنگی ئەم منداڵه، به‌شی نه‌ده‌کرد و له‌ کاتی
 گواستنه‌وه‌دا دلۆپ دلۆپ ده‌په‌زایه‌ خوار و له‌ نیو ده‌چوو. له‌ راستیدا
 ئەو یه‌هوودییه‌ته‌ی که تو ده‌تویست به‌ منی بده‌ی گوشراویک بوو له
 بیره‌وه‌ری و کاریگه‌رییه‌کانی کاتی لاویت و هه‌رواش و جوودی
 ترسینه‌رت. سه‌ره‌رای ئەوه‌ش نه‌ده‌کرا منداڵیک که له‌ په‌وی ترسه‌وه
 وشیاوی هه‌موو شتی که تیبگه‌یه‌نریت که ئەم کرده‌وه بی سه‌روبه‌رانه‌ی
 که به‌ ناوی یه‌هوودییه‌ته‌وه له‌ تو ده‌بینران ئەویش به‌و بی
 موبالاتییه‌وه که هه‌ر شایانی ئەو بی سه‌روبه‌رییه‌ بوو، ده‌توانن واتا و

ناوەرۆكىكى جوان و بەرپىزىيان ھەيىت. ئەو كارانە بۆ تۆ تەنيا
يادەوھەريىەك بوون لە دەورانى پيشوو ھەر بۆيەش دەترىست بيان
گوازىتەوھە لای من ئەويش ھەر بە ھاندان و ھەرپەشە لىکردن، چونكە
چىتر لە لای خۆيشت نرخ و بايەخىيان نەمابوو. ئەم كارە لە لايەكەوھە
ھەر نەدەكرا و لە لايەكيشەوھە بە ھۆى لاسارىى منەوھە تۆى زۆر توورپە
و قەلس دەكرد چونكە تۆ بەھىچ جۆرىك سەرنجى جى و شوين و پلە
و پايەى داروخاوى خۆت نەدەدا. ئەم دياردەيە شتىكى جياواز نىيە،
زۆرپەى زۆرى لاوھە يەھوودىيەكان كە لە گوندەكانەوھە دەھاتنە شار
ھەر ئەم حالەتەيان ھەبوو. ئەوھە شتىكى ئاسايى بوو و ھەر تەنيا
زىانى بە پىوھندىى نىوان من و تۆ گەياند كە لەرادەبەدەر ئالۆز ببوو.
لەم بوارەدا دەبى تۆش وەكوو من خۆت بە بىتاوان بزانى بەلام بەو
مەرجەى كە ئەو خۆ بە بى تاوان زانىنە بە سەرنجدان بە ھەبوونى
خۆت و ھەل و مەرجى ئەو كاتە پاساو بدەيتەوھە نەك بىبەستىتەوھە بە
وھزە و بارى دەرەوھەدا. بۆ وىنە نەلئى ئەوھندە ئىش و كارى دىكەت
ھەبوون كە نەت پەرزاوھە ئاور لەو شتانە بدەيتەوھە. بە ھىنانەوھەى ئاوا
ھۆكارىك تەنيا دەتەوئى لە بى تاوانىى خۆتدا سەرزەنشىكى نابەجى بۆ
دىتران بدۆزىتەوھە. لەم حالەشدا بەرپەرچ دانەوھەى دىعايەيەكى ئەوتۆ
لە ھەر بارىكەوھە و بەتايبەت لەم بارەيەوھە كارىكى ھەرە ئاسايى و
ئاسانە. مەسەلەكە ھەر ئەوھە نەبووھە كە مندالەكانت پرا بەيىنى بەلكوو

ده بوا ژیانیکی سه رته لت پی بدابان. ئە گەر بنه مای بروت به
 یه هوودییه ت پته وتر بوایه ئەوا په ند و ئامۆژگارییه کانیشته نه خش و
 کاریگه ریی خۆیانیان ده بوو. ئەمه ش زۆر ساده یه و به هیچ جۆریکیش
 بۆ سه رکۆنه کردنی تۆ نییه به لکوو ته نیا بۆ به رگری کردنه له
 سه رزه نشته کانی تۆ.

ماوه یه ک له مه و پیش بیره وه ریییه کانی لاویتی (فرانکلین) ت
 خویندنه وه. من هه ر به ئە نه قه ست ئەو کتیبه م دایتی بۆ ئە وه ی
 بیخوینیته وه، ئە له به ت نه ک بۆ ئەو چه ند دیپه ی له باره ی گیا
 خۆرییه وه (به و جۆره ی که خۆت به توانجه وه ئاماژه ت پیکرد)
 به لکوو بۆ خویندنه وه ی پیوه ندیی نووسه ره که ی له گه ل باوکیدا (به و
 جۆره ی که له کتیبه که دا نووسراوه) و هه رواش له گه ل کوره که یدا
 (به و شیوه یه ی که له نیوان دیپه کانیدا ده ر ده که وئی)، لیڤه دا نامه وئی
 برۆمه ناو مه سه له بچووکه کانه وه. ئەو گۆرپانکارییه ی له کرده وه کانتدا
 سه باره ت به من وه دیهات ته ویش پاش ئە وه ی زانیت زۆرتر له رابردوو
 ئاور له یه هوودییه ت ده ده مه وه، زۆرتر له سه ر بۆ چوونه کانم
 سه باره ت به یه هوودییه ت سوورتری کردم. لیڤه شدا هه ر به پی
 دژایه تییه هه میشه ییه کانت له گه ل هه ر چه شنه هه لس و که وتیکی
 مندا، له گه لم که وتیه ت دژایه تی کردن و پکا به ری، له هه مان حالدا من
 چاوه پوانی ئە وه م لیڤه کردی که له م باره یه وه تۆز قالیک نه رمتر بیت،

چونکه ئەم یه هوودییه تهی من هەر ئه وهی لای خۆت بوو که ده جوولا
 و بهم چهشنه‌یش ریگای پیوه‌ندی نیوان ئیمه‌ی له بارتر ده کرد.
 ناتوانم بیشارمه‌وه که هەر شتیك سهرنجی تۆی را بکیشایه، من لئی
 ده که وتمه شکوه، مه بهستم ئەوه نییه بلیم له م بواره‌دا له تۆ باشترم
 هەر چند هیچکاتیکیش خۆمان تاقی نه کردۆته‌وه. له بهر بیرورا و
 دهستیوه‌ردانه‌کانی من بوو که یه هوودییه‌ت لای تۆ بووه شتیکی
 ناوازه‌ی هیلاک کهر و هەر واش نووسراوه یه هوودییه‌کانیش له نرخ و
 بایه‌خی خویندنه‌وه که وتن. ئەو جووره کتیبانه ((قیزی تۆیان
 ده شیواند)). هه‌موو ئەو کارانه‌ش بو ئەوه بوون پیشانی بده‌ی که
 ته‌نیا ئەو یه هوودییه‌ته راسته که تۆ له مندالیمدا فیتر کردووم نه‌ک
 شتیکی تر. به‌لام ئەو هه‌موو داکوکی و پیداکرییه‌م لیت چاوه‌پروان
 نه‌ده‌کرد. پاشان ئەو قه‌لس و تووره بوونه‌شت (سه‌ره‌پای ئەوه‌ی که
 زۆرتر بو من بوو تا بو یه هوودییه‌ت) ئەو راستییه‌ی دهر ده‌خست که
 تۆ په‌یت بردووه به‌و لاوازییه‌ت له یه هوودییه‌تدا و هەر واش راهیانی
 من له بواری ئایینیدا، بۆیه هیچکاتیکی نه‌تده‌ویست هیچ باسیکی لی
 بکریت و گهر بشکرا با به‌رق و قینه‌وه وه‌لامت ده‌دایه‌وه. له گه‌ل
 ئەوه‌شدا به‌ زیاده‌رۆیییه‌وه ئەو یه هوودییه‌ته نوویییه‌ی منت ده‌دایه‌ به‌ر
 گالته ئه‌ویش له به‌ر ئەوه‌ی وات ده‌زانی که ئەمه‌یان نه‌فره‌تیکیه له تۆ
 و په‌یوه‌ندیش له گه‌ل دیتراندا له پته‌وتر کردنی بنه‌ماکانیدا

کاریگه‌رییه‌کی بهر چاو (و بو منیش مه‌رگ هیئهری) هه‌بوو. بن موبالاتیی تو دهره‌ق به نووسینه‌کانم و ئەوه‌ی که په‌یوه‌ندیی به‌وه‌وه ده‌بوو له ههر شتیکی دیکه زۆرتر کاری تیکردم، لیژهدا تا ئەندازه‌یه‌ک به سهر به‌ستی له تو دوور نه‌که‌وتمه‌وه (ههرچه‌ند ئەو دوور که‌وتنه‌وه‌یه مرۆڤ ده‌خاته بیری - کرم - ی‌ک که کلکیان قرتاندووه و ئەویش به نیوه قرتاوی خۆی ده‌خزینیته کونجی‌که‌وه) تا ئەندازه‌یه‌ک ئاسووده بووم و ده‌متوانی هه‌ناسه‌یه‌ک هه‌ل کیشم، ههر بۆیه ئەو بن موبالاتییته سه‌باره‌ت به ئیش و کاره‌کانم و هه‌رواش نووسینه‌کانم به لاهه‌وه خۆش بوو. ئەمه‌ گه‌رچی هه‌ستی خۆ به زل زانینه‌که‌م له به‌رامبه‌ر ئەو چه‌شنه پیشوازییی تو له کتیبه‌کانم بریندار ده‌بوو که ئەویش بۆم ئاسایی ببۆوه: ((له سهر ئەو میژه‌دای بنی))، (زۆربه‌ی ئەو کاتانه‌ی که کتیبی‌کم بو ده‌هینای، تو خه‌ریکی یاری بوویت) له راستیدا ئەو کاره‌ت خۆشحالی ده‌کردم. ئەلبه‌ت نه‌ک ههر ته‌نیا له پووی ئەو لاسارییه‌مه‌وه یان نه‌ک ههر بو گه‌یشتن به‌ برپوایه‌کی نویتر له مه‌ر پیوه‌ندییه‌کانی نیوانمان، به‌لکوو زۆرتر له به‌ر ئەوه‌ی که پیشانده‌ری ئەوه‌ بوو که ((ئیستا من ئازادم!)) ههر چه‌ند ئەمه‌ش به هه‌لدا چوونیک بوو و به‌س، چوونکه من به هیچ شیوه‌یه‌ک و هیشتایش ئازاد نه‌بووم. تو هه‌میشه‌ بابته‌ی نووسینه‌کانم بوویت، ئەو گله‌بیانه‌ی که نه‌مه‌ده‌توانی پووبه‌پوو لیت بکه‌م له نووسینه‌کانمدا

ده‌برپم ده‌کردن. نووسینه‌کانم مالتاواویه‌ک بوون له گه‌ل تۆدا که هه‌ر
 به‌ئه‌نقه‌ست درێژه‌یان کیشابوو، مالتاواویه‌ک که گه‌رچی له لایه‌ن
 تۆوه‌ داسه‌پینرابوو، به‌لام درێژه‌ کیشانه‌که‌ی که‌وته‌ ئاسۆیه‌که‌وه‌ که
 من دیاریم کردبوو. به‌لام هه‌موو ئه‌مانه‌ش چه‌نده‌ بئێ بایه‌خ بوون،
 ته‌نیا لیڤه‌دا و بۆیه‌ش شیاوێ گێڤانه‌وه‌ن چونکه‌ له‌ ژیا‌نی خودی
 مندا‌په‌ویان داوه‌. ده‌نا له‌ شوینێکی دیکه‌دا هه‌یچ سه‌رنج پراکیش نین.
 له‌م لاشه‌وه‌ گێڤانه‌وه‌یان مه‌به‌ستیکی تێدایه‌ چونکه‌ هه‌ر له‌ کاتی
 مندا‌لیمدا به‌ شیوه‌ی چه‌شنه‌ ئاگاییه‌ک و پاشان هیوایه‌ک و دواتریش
 زۆرتر نا‌ئومیدی به‌ سه‌ر ژیا‌ندا سی‌به‌ریان کرد و چه‌ند هه‌لو‌ستیکی
 دیکه‌ی ژیا‌نمیان (هه‌ر له‌ چه‌یه‌وه‌ندی له‌ گه‌ل تۆدا) به‌ سه‌رمدا دا
 سه‌پاند. بۆ وێنه‌ هه‌لبژاردنی کار و پیشه‌، گومان له‌وه‌دا نییه‌ که‌ له
 هه‌لبژاردنی کار و پیشه‌دا به‌ مه‌زنایه‌تی و ته‌نانه‌ت خۆپراگری تایبه‌تی
 خۆت، منت ئازاد هه‌یشتۆته‌وه‌، هه‌ر چه‌ند هه‌ر له‌م باره‌یه‌شه‌وه‌ ئه‌و
 په‌فتاره‌ت له‌ گه‌لمدا هه‌بوو که‌ لایه‌نی نا‌ونجی یه‌ه‌وودیه‌کان له‌ گه‌ل
 کۆره‌کانیا‌ندا هه‌یانبوو و دیاره‌ تۆش پێی پابه‌ندی. هه‌روه‌ها ئه‌و
 ناسین و ده‌رک پێ‌کردنه‌ چه‌واشه‌یه‌ی تۆ سه‌باره‌ت به‌من لیڤه‌شدا هه‌ر
 کاریگه‌ریتی خۆی هه‌بوو. پێشتر تۆ له‌ په‌وی فیز و ده‌ماریکی
 سه‌روشتی باوکانه‌وه‌ و به‌ بئێ ناسینی واقیعی خودی خۆم، منت به
 کۆرپکی زۆر زیه‌رک و تیکۆشه‌ر ده‌زانی و ده‌تگوت: له‌ مندا‌لیمه‌وه‌ به

بئ وه‌ستان هه‌ر دهرزم خویندوووه و دواییش هه‌میشه هه‌ر خه‌ریکی نووسین بووم. به‌لام ئەمه هه‌چی راست نییه و باشتر وایه بلیتی که‌مم خویندوووه و فی‌ری هه‌چ نه‌بووم. جی‌ی سه‌ر سوورمان نییه که پاش ئەم هه‌موو سالانه شتی‌ک له‌م زه‌ین و بیره و له‌م به‌هره‌ی ده‌رک پیکردنه‌دا (که هه‌روا باش نییه هه‌نده‌ش خراپ و شپرز نییه)، هه‌شتا مابیته‌وه. به‌لام له‌ گه‌ل ئەوه‌شدا ئاکامی ئەو زانینه به‌ تاییه‌تی که‌ک وهر گرتن له‌ زانیارییه‌که له‌ ئاستی ئەو کات و پاره‌یه‌دا که له‌ ناو ژیانیکی به‌ پو‌الته‌ ئارام و بی‌ گیره و کیشه‌دا بۆی سه‌رف کراوه و به‌ تاییه‌تیش له‌ هه‌لسه‌نگاندنی له‌ گه‌ل هه‌موو ئەوانه‌دا که ده‌یان ناسم هه‌ر هه‌چ نییه! و ئەم ئاکامه‌ش لای من زۆرتر هه‌ستی پیده‌کریت. له‌و کاته‌وه له‌ بیرم دیت هه‌میشه به‌ راده‌یه‌ک نیگه‌رانی سه‌لماندنی هه‌بوونی مه‌عنه‌ویی خۆم بووم که هه‌موو شتیکی ترم له‌ بیر بردۆته‌وه. (لیره‌دا ده‌بی بلیم قوتاییه‌ یه‌هوودییه‌کان تا راده‌یه‌ک گیان له‌ به‌ریکی سه‌ر سوور هه‌ینه‌رن و هه‌ندئ شتی وا ده‌که‌ن که ته‌نانه‌ت به‌ بی‌ری که‌سه‌شدا نایه‌ت) به‌لام من ئەو بی‌ موبالاتییه‌ سارد و ئاشکرایه، بی‌ موبالاتییه‌کی له‌ بن نه‌هاتوو، زه‌بوونانه و ده‌ماراویی مندالیکی به‌ خۆوه خه‌ریک - به‌لام تا بلیتی خه‌یا‌ل‌وی - که له‌ خۆمدا شکم ده‌برد له‌ هه‌چ کوئی و هه‌چ که‌سیکی دیکه‌دا نه‌مدیوو. ئەلبه‌ت هه‌ر ئەو بی‌ موبالاتییه‌شم تاقه‌ په‌نام بوو له‌ به‌رامبه‌ر ئەو وێران بوون

و تیک پوو خاندنهم به هۆی ترس و له‌رز و هه‌ستی تاوانباریمه‌وه. من
 هر ته‌نیا خه‌ریکی نیگه‌رانیه‌کانی خۆم بووم، نیگه‌راسیه‌ جه‌وره
 جه‌وره‌کانم، بۆ وینه‌ نیگه‌رانیم بۆ باری ته‌ندروستیم زۆر ساده و ساکار
 ده‌ستی پیکرد، که‌م که‌میش بووه‌ نارچه‌تیه‌ک له‌ سه‌ر جه‌ونه‌تی
 خواردن و وه‌رینی قژ و کۆم بوونه‌وه‌ی پشتم و... دواتریش رۆژ به
 رۆژ په‌ره‌ی سه‌ند و له‌ ئاکامدا بووه‌ نه‌خۆشیه‌کی راسته‌قینه‌. به‌لام
 له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ هیچ شتی دلیا نه‌بووم و له‌ هر ساتیکی ژياندا نیاز
 و پیداووستیم به‌ به‌لگه‌یه‌کی نوێتر ده‌بوو بۆ سه‌لمانندی وجودی
 خۆم و له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ خاوه‌نی هیچ شتی نه‌بووم ته‌نانه‌ت میراتیش
 که‌ به‌ ئاشکرا و له‌ راستیشدا هر ده‌با به‌من گه‌یشتبا، بروام به
 نزیکترین و راسته‌قینه‌ترین شتی خۆیشم واته‌ به‌ - له‌ش - یشم نه‌ما و
 هر ده‌م زۆرتر بالام ده‌کرد که‌ چی نه‌مه‌دزانی چیی لی بکه‌م، باریکی
 زۆر قورس بوو، پشتم چه‌مايه‌وه، نه‌مه‌دویرا بجوولمه‌وه یان هیچ نه‌بی
 وه‌رزش بکه‌م ئه‌وه‌ بوو که‌ لاواز مامه‌وه. هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که
 هیشتا بۆم مابوونه‌وه‌ وه‌کوو مۆجیزه‌یه‌کیان لی هاتبوو، وه‌ک خواردنم
 که‌ زۆر باش بوو. که‌ دواتر ئه‌ویشم له‌ ده‌ست چوو رپڭای سه‌ر ده‌ر
 هینانی نه‌خۆشیه‌ خه‌یالییه‌کانیش خۆشتر و ئاسانتر بوویه‌وه‌ تا وای
 لی‌هات که‌ دواتر له‌ ژیر باری قورسی ئه‌و کۆششانه‌ی که‌ له‌ راده‌ی
 توانای مرۆف به‌ ده‌ر بوون بۆ ژن هینان (که‌ دواتر باسی لی‌وه‌ده‌که‌م)

خوینم هه‌ل هینایه‌وه. ئەوه‌ش بلّیم که ئەو خانووه‌ی ((شۆن بۆرن پالی))یش تا راده‌یه‌ک له نه‌خۆشییه‌که‌مدا ده‌وری هه‌بووه، هۆی هه‌لبژاردنی ئەو خانوویه ئەوه بوو که وام هه‌ست ده‌کرد بۆ نووسین پیوستم ده‌بیّت و له‌م پرویه‌شه‌وه په‌یوه‌ندی به‌م نامه‌یه‌وه هه‌یه. به‌م شیوه‌یه هۆی هه‌موو ئەو شتانه به‌ پیچه‌وانه‌ی بۆچوونی هه‌میشه‌یی تۆ ئیش و کاری له راده‌به‌ده‌ر نه‌بووه. سالگاریک من له‌و په‌ری ته‌ندروستیدا له هه‌موو ژیانی تۆ و ته‌نانه‌ت له کاتی نه‌خۆشییه‌که‌شت زۆرتر کاتی خۆم به‌ به‌تالی و پراکشان به‌ سه‌ر کاناپه‌یه‌که‌وه ده‌برده سه‌ر. زۆربه‌ی ئەو کاتانه‌ی که ئەوه‌نده خۆم سه‌رقال پیشان ده‌دا و خۆم له تۆ ده‌شارده‌وه ته‌نیا بۆ ئەوه بوو که له ژوره‌که‌ی خۆمدا پراکشیم. ئەنجامی کاره‌که‌شم به‌ گشتی چ له سه‌ر کار (ئەو شوینه‌ی که ته‌مه‌لی و ته‌وه‌زه‌لی زۆر سه‌رنج پراکشیت و منیش له ترسی خۆمه‌وه زیاده‌پۆییم نه‌ده‌کرد) و چ له مالیشه‌وه هه‌ر هه‌یج نه‌بوو، ئەگه‌ر بتزانیبا به‌و کاره‌م ده‌ترسایت. په‌نگه من ته‌وه‌زه‌ل نه‌بووم به‌لام هه‌یج ئیش و کاریکم نه‌بوو تا بیکه‌م. له‌و شوینه‌دا که لیی ده‌ژیام مرۆقیکی ده‌ر کراو و مه‌حکوم و شکست خواردوو بووم و هه‌لاتن له‌ملاوه بۆ ئەولا نه‌ده‌بووه ئیش و کار، گه‌رچی هه‌موو توانامی لیده‌گرتم. ئەویش چونکه هه‌یچکات مه‌یسه‌ر نه‌ده‌بوو، له لایه‌کیشه‌وه جگه له چه‌ند جاریک له توانای من به‌ ده‌ر بوو. ئازادیی هه‌لبژاردنی

کار و پیشه، له ئاوه‌ها وه‌زعی‌کدا به‌من درابوو، به‌لام ئایا من ده‌متوانی له ئاوا ئازادییه‌ک سوود به‌رم؟ ئایا ئه‌وه‌نده بروام به‌خۆم مه‌بوو که بتوانم ئیش و کاریکی شیاو بۆ خۆم بدۆزمه‌وه؟ ئه‌و نرخ و ریزه‌ی که من بۆ خۆم قایل ده‌بووم زۆرتر به‌تۆوه به‌سرابوو‌یه‌وه تا هه‌ر شتیکی تر، وه‌ک سه‌رکه‌وتنه سه‌ره‌کییه‌کانم. ئه‌و چه‌شنه سه‌ر که‌وتنه هه‌ر ته‌نیا هانده‌ریکی کاتی بوون که‌چی هیز و ده‌سه‌لاتی تۆ گورج و برتر به‌ره‌و دواوه‌ی ده‌کی‌شامه‌وه. وامده‌زانی هه‌رگیز له پۆلی یه‌که‌می سه‌ره‌تاییدا ده‌رناچم که‌چی ده‌رچووم و ته‌نانه‌ت خه‌لاتیشم وه‌رگرت. ده‌مگوت له تاقیکردنه‌وه‌کانی قۆناغی ناوه‌ندیدا شکست دینم که‌چی له‌وانیشدا هه‌ر سه‌ر که‌وتم. دلنیا بووم هه‌ر له‌و قۆناغی ناوه‌ندیدا ده‌که‌وم، به‌لام نا، نه‌که‌وتم و ده‌ریش چووم. هه‌روا یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک هه‌ر سه‌رکه‌وتن بوو که وه‌ ده‌ستم ده‌هینا، به‌لام خۆم هه‌یج دلخۆشییه‌کم به‌و شتانه نه‌بوو، به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه هه‌میشه له‌وه ده‌ترسام که هه‌ر چه‌نده ئه‌و سه‌ر که‌وتنه‌م زۆرتر بن، سه‌ره‌نجامی کاره‌که خراپتر ده‌بی‌ت (سیمای ناسازگاری تۆش ببوو هۆی ئه‌و ترسه). ئه‌غله‌ب کۆری ترسینه‌ری مامۆستا‌کانم ده‌هاته پێش چاو که‌ چۆن پاش ئه‌وه‌ی قۆناغه‌کانی یه‌که‌م و دووه‌م و سێیه‌می ناوه‌ندیم سه‌رکه‌وتنه تیپه‌ر کردن، ئه‌وان له‌ ده‌وری یه‌ک کۆ ده‌بوونه‌وه تا ئه‌و دیارده بی وینه و سه‌ر سووپه‌یه‌ره لی‌ک بده‌نه‌وه و په‌ی به‌رن

به‌وه‌ی: من که نالایق‌ترین یا هه‌ر هیچ‌نهی ته‌مبه‌ل و نه‌زان‌ترین قوتابی ناوه‌ندی بووم چۆن دهر چووم و ئەو قۆناغهم به‌سه‌ر که‌وتوویی تیپه‌ر کردووه؟ قۆناغیک که منی به‌هۆی ئەوه‌وه که سه‌رنجی دیتراڤم بۆ لای خۆم راکیشابوو، به‌قاو و قیلی هه‌موو ئەو مروّقه‌داد په‌روه‌رانه‌ی که به‌دوور بوون له‌و خۆف و پرجایه، فری ده‌دایه‌ده‌ره‌وه. (قوتابخانه‌ی ناوه‌ندی به‌رچاوترین نمونه‌ی ئەو لایه‌نه‌یه‌ده‌نا له‌هه‌موو کات و شوینی‌کدا چوار ده‌وری من هه‌ر ئاوا بووه) ژیاڤی به‌و چه‌شنه‌ش بۆ مندالیک ئەوه‌نده ئاسان نییه. من له‌ئاوه‌ها حال و وه‌زعی‌کدا هیچ بیرم به‌لای دهرز و وانه‌وه نه‌ده‌ما، کی ده‌یتوانی هه‌ر تۆزقالتیکیش من بکاته هۆگری خویندن و خویندگه؟ کارمه‌ندیکی بانک به‌ینه به‌ر چاوی خۆت که دزیی له‌بانک کردووه و هیشتا پییان نه‌زانیوه و هه‌ر دهم له‌ترسی ئەوه‌ی که پیی بزانه‌هه‌ر هه‌لده‌له‌رزیت. کار و باری ئەو کارمه‌نده به‌لای خۆیه‌وه چۆنه، دهرز خویندنی منیش به‌لامه‌وه هه‌ر ئاوه‌ها بوو، نه‌ک هه‌ر خویندن به‌لکوو هه‌موو ئەو شتانه‌ی که له‌و ساڵه‌گرینگانه‌ی ژیاڤمدا له‌ده‌وروبه‌رمدا بوون هه‌ر هه‌موویان ئاوه‌ها بوون و هه‌موو شتی‌ک سووک و بی‌بایه‌خ و دووره‌ده‌ست ده‌هاته به‌ر چاوم. ئەم وه‌زع و باره‌تا کاتی خویندنم ته‌واو کرد (ئه‌ویش به‌هه‌زاران فر و فیل) هه‌ر درێژه‌ی هه‌بوو، دواتر وه‌ستا و ئیسته ئیدی ئازاد بووم. له‌و کاتانه‌شدا که ده‌بوو به‌زۆر و

به ناچار برۆمه قوتابخانه‌ی ئاماده‌یی، هه‌ر وه‌کوو ئیسته‌ ته‌نیا له
 پیری خۆمدا بووم بۆیه‌ش هیچ سه‌ربه‌خۆییه‌کی راسته‌قینه‌م نه‌بووه‌ له
 مه‌لبژاردنی کارو پیشه‌ی خۆمدا. ده‌مزان‌ی که هه‌موو شتیکی‌تریش
 هه‌ر وه‌کوو هه‌موو بواره‌کانی قوتابخانه‌ له به‌رامبه‌ر شته
 سه‌ره‌کیه‌کاندا به‌ لاهه‌وه‌ هیچ جیاوازییه‌کی نابیت، بۆیه‌ ده‌بوو ئیش
 و کاریک بدۆزمه‌وه‌ که به‌ بی‌ ئه‌وه‌ی هیچ زیانیک بگه‌یه‌نیته‌ هه‌ستی خۆ
 به‌ زل زانینه‌که‌م، له هه‌موو کاریک زۆرت‌ر و باشت‌ر له‌ گه‌ل ئه‌و بی
 موبالاتی و بی جیاوازییه‌دا یه‌ک بگریت‌ه‌وه‌. بۆ ئه‌م کاره‌ش خویندن له
 به‌شی قانون له‌ زانکۆدا له‌ هه‌رچی شته‌ باشت‌ر بوو. له‌ لایه‌کیشه‌وه‌
 ئه‌و هه‌وله‌ که‌م و ناته‌واوه‌ی که‌ پیشانده‌ری خۆ به‌ زل زانین و
 هه‌رواش ئومیدیک‌ی ساویلکه‌ بوو، وه‌کوو ئه‌و چوارده‌ پۆژه‌ی خویندنم
 له‌ به‌شی کیمیا‌دا یا ئه‌و نیو ساله‌ی خویندن‌ی ئه‌ده‌بیاتی ئه‌لمانی
 برۆای پته‌وتر کردم. هه‌ر بۆیه‌ش پرۆم له‌ به‌شی قانون کرد، ئه‌مه‌ش
 له‌ بواری مه‌عنه‌ویدا به‌ واتایه‌کی ته‌واو ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نی که‌ من
 هه‌میشه‌ پیش تاقیکردنه‌وه‌کان به‌ شیوه‌یه‌کی ورد و ماندوو ئارده
 مشاریکم خواردوو که‌ پیشتر هه‌زاران پۆزه‌ و قه‌پۆس خۆیان
 لیدابوو. به‌لام ئه‌وه‌ش له‌ لایه‌که‌وه‌ هه‌ر هه‌مان له‌زه‌تی له‌ ده‌مدا
 هه‌بوو که‌ به‌ نه‌وعیک‌ پیشتر قوتابخانه‌ی ئاماده‌یی و دواتریش پیشه‌ی
 مۆچه‌ خۆری هه‌یانبوو، چونکه‌ هه‌موو شته‌کان له‌ گه‌ل وه‌زع و باری

مندا یه‌کیان ده‌گرته‌وه. هه‌ر چۆنیک بوو لیڤه‌دا دووره‌بینییه‌کی سه‌رنج پراکیشم لی دیار که‌وت، هه‌ر له مندا لیمه‌وه سه‌باره‌ت به‌ خویندن و کار و پیشه‌ی خۆم پا و بۆچوونی تارا ده‌یه‌ک دیار و پۆشنم هه‌بوو، هیچ هیوا یه‌کم به‌ خویندن و کار و پیشه‌ نه‌بوو بۆ پزگار بوونم له ده‌ستی تۆدا و زۆر ده‌می‌ک بوو ئەو لایه‌نه‌م له بیرى خۆم بردبۆوه. به‌لام سه‌باره‌ت به‌ گرینگیه‌تی و ئەگه‌ری ژن هینان هیچ بیرم لینه‌کردبۆوه، ئەم ترسناکترین پووداوه‌ی ژیانم له ناکاو سه‌ری لیم هه‌لدا. ئەم مندا له به‌ هیواشی پیگه‌یشتبوو و ئەو شتانه‌ی به‌ لاهه گرینگ نه‌بوون، جاروبار زه‌رووره‌ت وای ده‌خواست که‌ بیرى لی بکه‌مه‌وه به‌لام هیچ بیرم له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه که‌ لیڤه‌دا تاقیکارییه‌کی هه‌میشه‌یی و هه‌ره‌ گرینگ و ته‌نانه‌ت دژوارترینیش خۆی پووبه‌پووم قوت کردۆته‌وه. هه‌وله‌کانم بۆ ژن هینان له پاستیدا شکۆدارترین و پڕ هیواترین هه‌ول و ته‌قالای من بوون به‌ مه‌به‌ستی پزگار بوون له‌ چنگی تۆدا. شتی‌ک که‌ شکست هینانیش تیایدا هه‌ر به‌ هه‌مان ئەندازه شکۆدار بوو!.

له‌ به‌ر ئەوه‌ی که‌ هه‌میشه‌ له‌ مه‌سه‌له‌ی ژن هیناندا شکستم خواردووه، ده‌ترسیم نه‌توانم هه‌موو هه‌وله‌کانی خۆمت به‌ جوانی بۆ باس بکه‌م له‌ حالیکدا که‌ سه‌رکه‌وتنی ئەم نامه‌یه‌ زۆرتر به‌و مه‌سه‌له‌یه‌وه به‌سراوه‌ته‌وه. چوونکه‌ له‌م هه‌ولانه‌دا له‌ لایه‌که‌وه‌هه‌موو

هێزی ئیجابیم و له لایه‌کی تریشه‌وه هه‌موو توانای سلیم (ئه‌و
 توانایه‌ی که وه‌کوو ده‌سکه‌وتی شیوه‌ی پاره‌ینانی تۆ پیشتر باسم
 کرد) واته‌ لاوازی و نه‌بوونی برۆا به‌ خۆم و خۆ به‌ تاوانبار زانینم،
 شتی که دیوارێکی هه‌ره‌ ئه‌ستووری له‌ نیوان من و هه‌ولێ ژن هه‌یناندا
 دروست ده‌کرد، به‌ توورپه‌یه‌کی بێ سنوور پیکه‌وه‌ کۆ ببوونه‌وه‌.
 ئه‌مه‌ له‌ لایه‌که‌وه‌، له‌و لایشه‌وه‌ شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م بابته‌ له‌و
 بواره‌شه‌وه‌ بۆم سه‌خته‌ که‌ هه‌میشه‌، شه‌و و پۆژانیکی زۆر دانیشتووم
 و بیرم له‌ هه‌موو لایه‌نه‌کانی کردۆته‌وه‌، به‌ پاره‌یه‌ک که‌ ئیستا ته‌نانه‌ت
 وینه‌ و دیمه‌نیشی هه‌ر بیر و زه‌ینم تیک ده‌شیوینێ. ته‌نیا خراب
 تیگه‌یشتنی تۆیه‌ له‌م باره‌یه‌وه‌ که‌ ئه‌و شیکردنه‌وه‌یه‌م له‌ لا ئاسانتر
 ده‌کاته‌وه‌: یه‌که‌م ئه‌وه‌یه‌ که‌ تۆ شکستم له‌ ژن هه‌یناندا ده‌خه‌يته‌ پالی
 ئه‌و شکسته‌کانی ترم، من پێی پازیم به‌لام به‌و مه‌رجه‌ی که‌ برۆا بکه‌ی
 به‌و شتانه‌ی که‌ تانیستا له‌و باره‌یه‌وه‌ باسم کردوون. راسته‌ ئه‌م
 شکسته‌ له‌ راستیدا له‌ ئاستی شکسته‌کانی تردایه‌، تۆ گرنگیه‌که‌ی
 له‌بهر چاوا ناگریت و ئه‌وه‌نده‌ی ده‌هه‌ینه‌ خواره‌وه‌ که‌ کاتی پیکه‌وه‌
 قسه‌ی لی ده‌که‌ین ده‌لێی له‌باره‌ی دوو شتی جیاوازه‌وه‌ باس ده‌که‌ین.
 به‌ دلناییه‌وه‌ ده‌لێم، له‌ هه‌موو ژیاندا هه‌یچ رووداوێکت بۆ پیش
 نه‌هاتوه‌ که‌ هه‌نده‌ی هه‌ولێ ژن هه‌ینانی لای من بۆت گرنگ بووێت.
 مه‌به‌ستم ئه‌وه‌نیه‌بلێم هه‌یچ رووداوێک له‌ ژیاندا رووی نه‌داوه‌، به‌

پيچەوانەوہ ژيانى تۆ گەلى لەهى من پىر كارەسات تر و ئالۆزتر و پىر
 مشەقەت تىبووہ، بەلام دەلیم لەبەر ئەوہ يە كە رووداويكى وەكوو
 ئەوہى لای من بۆ تۆ پىروى نەداوہ، وەكوو ئەوہ وا يە كە سيك ناچار
 بكريت بەسەر پينج پليكانەى كورتدا سەر بكەوى كە چى يە كيكى تر
 تەنيا بە سەر پليكانە يە كدا بەلام ھەر ئەو تاقە پليكانە يە ھىندەى
 ھەموو ئەو پينج پليكانە يەى ئەو وىتر بەرزتر بيت، ديارە يە كە م كەس
 بە ئاسانى ئەو پينج پليكانە كورتە و بگرە سەدانى تىرى وايش تىپەر
 دەكات و ھەر چەندەش ژيانىكى ئالۆز و پىر مەترسىى ھەبوو بيت ئەو
 پينج پليكانە كورتە ئەو ھندەى تاقە پليكانە كەى لای ئەو وىتر بە لايەوہ
 سەخت نين، واتە ئەو تاقە پليكانە يەى كە ئەو ھندە بەرزە كابرانە
 دەتوانى بە سەريدا تىپەر پيٹ و نەش لىي بپەر پيٹەوہ.

بە پاي من ژن ھىنان و پيکەوہ نانى مال و خيزان و پراھاتن لە گەل
 مندالە وردكە و چاودىرى و پەروەردە كردنيان لەم جىھانە بى سەر و
 بەرەدا گەورەترين سەر كەوتنە بۆ ھەموو كە سيك، ئەو ھەش كە
 ھەندىكەس بە پىوالەت ئاسان دەگەنە ئەو سەر كەوتنە، نابيٹە ھوى
 رەد بوونەوہى بۆ چوونەكەى من. چوونكە زۆر كە سيش ھەن كە
 ھەرگيز ناگەنە سەر كەوتنى پاستەقینە و چەند كە سيكيش كە
 دەيگەنى ئەغلەب خويان ھىچى بۆ ناكەن بەلكوو ھەموو شتىك لە
 خۆوہ بە جوانى بۆيان دەچيٹە پيش و لە خۆوہ ھەل و مەرجيان بۆ

دەره‌خسێ، ئەمەش لە راستیدا ئەو سەر کهوتنه راسته‌قینه‌یه نیه به‌لام هەرچۆن بیته‌شتیکی گرینگ و شانازی هینه‌ره (به تایبه‌تیش که به ئەنجام گه‌یاندنی کاریک له گه‌ل‌خۆ به‌خۆ هاتنه‌پیشه‌وه‌ی هه‌لی له‌بار و به‌ئەنجام گه‌یشتنی خۆ به‌خۆی کاره‌که به‌ئاسانی لیک نادرینه‌وه). به‌گشتیش مه‌سه‌له‌که گه‌یشتن به‌سەرکه‌وتنیکه‌ی ئەوتۆ نیه به‌لکوو باس له‌سەر ژيانیکی دووره‌ده‌ستی شه‌ره‌فمه‌ندانیه. بال‌گرتنه‌وه بۆ ناو شه‌پۆله‌زیرینه‌کانی هه‌تاو پتویست نیه به‌لام لانی که‌م پتویسته‌که مرۆف‌خۆی بکیشیته‌شوینیکی پاک له‌م گۆی زه‌وییه‌دا که جاروبار خۆری لیبکه‌ویته‌تا به‌و جووره‌گه‌رمی ببیته‌وه. ئایا من بۆ پووبه‌پوو بوونه‌وه‌ی ئەو شته‌گرینگه‌ئاماده‌ببووم؟ نا... به‌هیچ کلۆجیک، ئەم راستییەش له‌ناو قسه‌کانی پیشوومدا به‌جوانی دەر ده‌که‌ویته‌هه‌رچه‌ند که تۆش له‌بواری ئاماده‌بوونی ئەو که‌سه‌و دابین کردنی هه‌ل و مه‌رجیکی گشتی بۆ ژن هینان ده‌ستی‌وه‌ردانیکی زه‌قت نه‌بوو، ئەلبه‌ت ناچاریش بووی به‌وه‌چوونکه‌له‌م باره‌یه‌وه ئەو داب و نه‌ریته‌نه‌ته‌وه‌ییانه‌ی که بۆ پتوه‌ندییه‌جنسیه‌کان دانراون، کاریگه‌ری خۆیان هه‌یه، به‌لام سهره‌رای ئەوه‌ش تۆ هه‌ر ده‌ستی خۆت تیده‌خست. ته‌نیا هینده‌بوو که وه‌کوو پیشتر گوتم ده‌ستی‌وه‌ردانه‌که‌ت زه‌ق و زۆر نه‌بوو ئەویش له‌به‌ر ئەوه‌ی که مه‌رجی سه‌ره‌کی ئاوه‌ها ده‌ستی‌وه‌ردانیک هه‌بوونی برۆایه‌کی پته‌وه به

يه كدى، من و تۆش به داخه وه سه رده ميكي زۆره له ئاوه ها بپروايه كي
 دوولايه نه بيبه شين، چونكه خواست و پيداويستيه كانمان ليك
 جياوازن، ئه وشته ي من دهه ژينى به لاي تۆوه هيچ نرخ و بايه خيكي
 نيه و به پيچه وانه وش ئه وه ي لاي تۆ پاكي و بى تاوانييه به لاي
 منه وه تاوانه و ئه وه ي بۆ تۆ هيچ زيانىكي تيدا نيه له وانه يه بۆ من
 ببيته تابووتى مهرگ.

له بيرم ديت، شه ويكيان من و تۆ و دايم بۆ پياسه كردنيك له مال وه
 ده ر كه وتين، له مه يدانى ((ژۆزيف)) نزيك بانكى هه ريى ئيستاكه، به
 پشوو دريژيه كي نه زانانه به حاله تيكي زال بوون و ده ماخ به رزي و به
 بى هه ست پيكردن (كه هه قيقه تي نه بوو) و به كه متر
 خه مييه وه (كه ئه مه ش ره سه ن بوو) و چه شنه لاييه كي وه ك هه موو
 ئه و كاته ي كه له گه ل تۆدا قسه م ده كرد كه وتمه قسه و هه ندى
 مه سه له م وروژاندى و سه رزه نشتي تۆ و دايم كرد كه بۆچى منتان
 وه كوو كورپيكي چاو و گوئى به سته راهيناوه كه هه ميشه ده بى هه موو
 شتيك له هاوړپيكانى قوتابخانه وه م فير بيم و هه ميشه ش كه وتوومه بهر
 هه ره شه ي چه ندين مه ترسيى گه وره و جۆربه جۆره وه. (لي ره دا هه ر
 وه ك بارى سروشتيى خۆم ده ستم به درۆ كرد بۆ ئه وه ي خۆم ئازا و
 لي هاتوو پيشان بده م، چونكه به هۆى ترسنۆكي مه وه هيچ ئاگام له
 چه ند و چوونى ((مه ترسييه گه وره كان)) نه بوو) له كۆتاييشدا ئاماژه م

به‌وه کرد که خوشبه‌ختانه ئیستا سه‌رم له هه‌موو شتی دهر ده‌چیت و هیچ پیوستیه‌کم به ئامۆژگاری و پینوینی دیتان نییه و ئیش و کاره‌کانم به باشی به پتوه ده‌چن. هه‌ر بۆیه ئه‌و قسانه‌م هینانه پیش چونکه حه‌زم ده‌کرد له باره‌یانه‌وه بدویم، پاشانیش له پووی چه‌شنه وریاییه‌ک و دواتریش بۆ ئه‌وه‌ی که به شیوه‌یه‌ک و بۆ هه‌ر شتیکیش بووبیت تۆله‌ت لیبکه‌مه‌وه. تۆش به پئی ره‌وشتی تایبه‌تی خۆت قسه‌کانی منت به هه‌ند نه‌گرتن و هه‌ر ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ت گوت: ((ده‌توانی ریگیه‌کم پیشان بده‌ی که چۆن به بی مه‌ترسی ئه‌و کارانه بکه‌م!)) له‌وانه‌یه منیش ویستبیتم به تایبه‌تی ئاوه‌ها وه‌لامیکت لیده‌ر بکیشم. ئه‌م وه‌لامه بۆ هه‌وه‌سی کورپک که زکی ئاخنیبوو له گوشت و دیکه‌ی خوارده‌مه‌نییه به له‌زه‌ته‌کان پیوست بوو. کورپک که هیچ جم و جوول و چالاکییه‌کی نه‌بوو و هه‌ر ته‌نیا خه‌ریکی خۆی بوو! به‌لام له گه‌ل ئه‌وه‌شدا حه‌یا و شه‌رمم هینده له‌و وه‌لامه‌ زیانی پیگه‌شت (یان من وام هه‌ست ده‌کرد) که به پیچه‌وانه‌ی حه‌زی خۆیشم نه‌مه‌ده‌توانی چیتر له‌و باره‌یه‌وه له گه‌لت قسه‌ بکه‌م، بۆیه‌ش به فیز و ده‌ماریکه‌وه باسه‌که‌م بری و کو‌تاییم به وتو ویژه‌که‌مان هینا. داوه‌ری له سه‌ر وه‌لامی ئه‌و شه‌وه‌ی تۆ کاریکی ئاسان نییه، ئه‌م وه‌لامه له لایه‌که‌وه راشکاوییه‌کی هه‌ژینه‌ری تیدا بوو و قسه‌یه‌ک بوو که‌م تا زۆر کۆن و له لایه‌کی تریشه‌وه تا ئه‌و جیگه‌ی که

پیوه‌ندی به لایه‌نه فی‌رکاریه‌که‌یه‌وه هه‌یه، زۆر بی په‌روا و سه‌ر ده‌میانه بوو. نازانم له‌و کاته‌دا ته‌مه‌نم چهند بوو به‌لام دل‌نیام که له ۱۶ سال تیپه‌ری نه‌کردبوو. ئاوا وه‌لامیکیش بو کوریک له‌و ته‌مه‌نه‌دا زۆر سه‌ر سوور هینه‌ر بوو. دووری ئیمه لیکی لی‌ره‌شدا به‌رچاو ده‌که‌ویت. چونکه له‌ راستیدا ئه‌وه یه‌که‌مین وانه‌ی راسته‌وخوی ژیان بوو که له‌ تۆوه فی‌ر بووم و واتا راسته‌ قینه‌که‌یشی که ئه‌و کاته له‌ ناو مندا شاردرایه‌وه و دواتر به‌ شیوه‌یه‌کی ناته‌واو دۆزیمه‌وه ئه‌وه‌بوو: ئه‌و پیشنیاره‌ی که به‌ منت کرد به‌ پای خۆت و به‌ پای ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی منیش به‌ تایبه‌تی ناحه‌زترین و چه‌په‌لترین شت بوو. ئه‌وه‌ی که تۆ ده‌تویست بکه‌یته کاریک که من ئه‌و شته‌ پيسانه‌ به‌ جله‌کانمه‌وه له‌ گه‌ل خۆمدا نه‌هینه‌مه‌ ماله‌وه، ته‌نیا لایه‌نی ده‌ره‌وه‌ی مه‌سه‌له‌که‌ بوو. به‌م چه‌شنه‌ هه‌ر ته‌نیا پارێزگاریت له‌ خۆت و مال و خیزانت ده‌کرد. لایه‌نی سه‌ره‌کی مه‌سه‌له‌که‌ ئه‌وه بوو که تۆ خۆت جیا له‌ پیشنیاره‌که‌ت، می‌ردیک و پیاویکی پاک و به‌ری له‌ وه‌موو شتانه‌ ده‌مایته‌وه. پق و بی‌زاریم له‌ پیشنیاری ئه‌و شه‌وه‌ی تۆ له‌ وانه‌یه‌ له‌ به‌ر ئه‌وه زیاتر بوویت که ژیا‌نی ژن و می‌ردایه‌تیشی به‌ لامه‌وه وه‌کوو شتیکی به‌ دوور له‌ شه‌رم و حه‌یا پیکرد. هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌وه‌ش بوو که نه‌متوانی ئه‌وه‌ی له‌ باره‌ی ژیا‌نی ژن و می‌ردایه‌تییه‌وه گویم لی‌ده‌بوو بکه‌مه‌ پال دایک و باوکی خۆیشم هه‌ر ئه‌وه‌ش بوو که تۆ

پاکتر ده‌رکه‌وتی و شان و شه‌وکه‌تت زیاتر بوو. نه‌مده‌توانی بیر له‌وه
 بکه‌مه‌وه که له‌وانه‌یه تۆش به‌ر له ژن هینان ئاوا پیشنیاریکت به
 خۆت کردبیت و به‌م چه‌شنه‌ش بچووکتین شت له ناپاکییه‌کانی ئەم
 جیهانه خاکییه‌ت پیوه نه‌ده‌لکا، له هه‌مان حالیشدا هه‌ر تو خۆت به
 چه‌ند وشه‌یه‌کی راشکاوانه منت فری دەدایه ناو ئەو پيس و
 چه‌په‌لییه‌وه، وه‌ک بلیی هه‌ر بۆ ئەوه دروست کرابم! وا که‌وتبووه
 می‌شکم که ئە‌گه‌ر بیجگه له من و تو که‌س له دنیا‌دا نه‌بووبا، ئە‌وکاته
 له گه‌ل تو‌دا پاکی ده‌گه‌یشته لووتکه و له گه‌ل منیشدا، - به پیی
 پیشنیاره‌که‌ت - ناپاکی له دایک ده‌بوو! له راستیدا تینه‌ده‌گه‌یستم که
 بۆ چی تا ئەو راده‌یه من تاوانبار ده‌که‌یت، ته‌نیا تاوانه پیشوویه‌کانت
 و سووکایه‌تییه له راده‌به‌ده‌ره‌کانت تو‌زقائیک واتای ده‌به‌خشییه ئەم
 مه‌سه‌له‌یه. به‌م چه‌شنه‌یش سه‌ر له نوئی له قوولایی ناخمه‌وه
 خه‌فه‌تبار ده‌بووم، زۆر زۆر به سه‌ختیش. لی‌ره‌دا بی تاوانیی
 هه‌ردوو‌کمان له هه‌ر کاتیکی دیکه ئاشکراتره: ((ئا)) پیشنیاریک
 ده‌داته ((ب))، پیشنیاریکی ئاشکرا و هاوسه‌نگی بیر و بر‌وای خۆی،
 ئە‌وه‌نده‌ش جیی ره‌زامه‌ندی نیه به‌لام هه‌ر ئە‌وه‌نده‌یه که هیشتاش له
 ناو شاردا باوه و له‌وانه‌شه که بتوانی به‌رگری بکات له و زیان و
 سه‌ده‌مه‌یه‌ی که رووبه‌رووی ته‌ندروستی مرۆف ده‌بنه‌وه. گه‌رچی ئە‌و
 پیشنیاره ره‌وشتی ((ب)) له بواری ئە‌خلاقیدا باشتر ناکات، به‌لام

ئەو هیش ناگه‌یه‌نیت که ئەو نەتوانی بە درێژایی چەندین سال چاره
 سه‌ری ئەو زیان و سه‌ده‌مه‌یه‌ بکات، له‌گه‌ڵ ئەو هیشدا ئەو هیچ ناچار
 نیه که پیشنیاره‌که‌ی ((ئا)) به‌پێوه‌به‌ریت، هه‌رچۆن بیت ئەو
 پیشنیاره به‌ته‌نیا ناتوانیت ببیته‌هۆی تیکچوونی داها‌تووی ((ب)).
 سه‌ره‌پای ئەو هیش ئاواشتیک پووده‌دات و ئەویش هه‌ر به‌و بۆنه‌وه‌یه‌ی
 ((ئا)) تۆیت و ((ب)) منم. ئەم بێ تاوانیه‌ی هه‌ردوه‌لامان له‌و رووه‌وه
 بۆم ئاشکرا‌بووه که نزیکه‌ی ۲۰ سال دواتر له‌هه‌لوومه‌رجیکى جیا‌وازا
 جاریکى تر ئاواشتیک له‌نیوانماندا رووی دا، شتیکی ترسینه‌ر به‌لام
 له‌جیی خۆیدا بێ مه‌ترسی تر له‌وه‌ی پیشوو چونکه ئەم جارەیان
 ئیتر شتیکی لای منی ۳۶ ساله‌ نه‌مابوو که‌بکه‌و‌یتته به‌ر مه‌ترسیی زیان
 و سه‌ده‌مه‌وه. مه‌به‌ستم ئەو وت و وێژه کورته‌یه که له‌پۆژیکی پر
 هه‌را و هوریا‌ی پاش پراگه‌یانندی دوا‌ین هه‌لو‌یستی من بۆ ژن هینانم له
 نیوان من و تۆدا سه‌ری گرت، تۆ شتیکی ئاوات گوت: ((ئه‌لبه‌ت ئەو
 کچه‌ش وه‌کوو دیکه‌ی کچه‌یه‌هوودیه‌کانی پراگ کراسیکی دل‌پفینی له
 به‌ردا بووه و دیاره‌ تۆش به‌بێ بیر لی‌کردنه‌وه هاتیته‌سه‌ر ئەو
 قه‌ناعه‌ته‌ی که زه‌ماوه‌ندی له‌گه‌ڵدا بکه‌ی، ئەویش به‌زووترین کات،
 هه‌ر له‌م هه‌فته‌یه‌دا، سه‌به‌ینی یان ته‌نانه‌ت هه‌ر ئەم‌پۆ، من سه‌رم له
 کاری تۆ ده‌ر ناچێ، تۆ کورپیکى بالق و پی‌گه‌یشتووی، له‌ناو شاردا
 ده‌ژی، که‌چی چاره‌یه‌ک نابینی جگه‌ له‌وه‌ی به‌زووی و له‌گه‌ڵ هه‌ر

که سیکدا بوو زه‌ماوه‌ند بکه‌یت، ئە‌ی رینگای دیکه براون؟ ئە‌گەر ترس و خۆفیکت هه‌یه من خۆم له گه‌لتدا دیمه ئە‌وی!!). تۆ قسه‌ی له‌وه زۆرت‌تر کرد به‌لام من هه‌موویانم له بیر نه‌ماون، وایزانم له‌و کاته‌دا سه‌رم گیزی خوارد به‌لام زۆرت‌تر سه‌رنجم لای دایکم بوو که هه‌ر چه‌ند پای له سه‌ر پای تۆ بوو، چۆن شتیکی له سه‌ر میزه‌که هه‌لگرت و له ژووره‌که پۆیشته ده‌ره‌وه. تۆ هه‌چکاتیگ تا ئە‌و پاده‌یه به قسه‌کانت ئاوا سووکایه‌تیت پی نه‌کردبووم و قه‌د به‌و پاشکاوویه ئاوا بی حورمه‌ت سه‌یرت نه‌کردبووم. (۲۰) سال له‌وه‌و پیش کاتی چه‌ند قسه‌یه‌کی ئاوه‌هات به‌ پوودا ته‌قاندمه‌وه، له چاوه‌کانتدا تۆزقالتیک ریز و حورمه‌ت بۆ ئە‌و تازه لاوه شارنشینه ده‌بینرا، تازه لایک که به‌ بۆچوونی تۆ ده‌کرا یه‌کراست به‌ینریته ناو شه‌قامی - ژیان - هوه. به‌لام ئاوا قسه‌یه‌ک له‌م پۆژه‌دا ته‌نیا ئە‌وه‌نده‌یه که ببیته هۆی زه‌قتر بوونه‌وه‌ی بی حورمه‌تی و سووکایه‌تی پیکردن چوونکه ئە‌و لاوه‌ی که ئە‌و کاتانه هه‌ستا‌بوویه سه‌ر پی، نیسته وشک هه‌لاتووه و به‌ پای تۆ هه‌چ ئە‌زموونیکی وه‌ر نه‌گرتووه به‌لکوو ۲۰ سال داموتر بووه و به‌س!

هه‌لویستی من بۆ ژن هه‌ینان لای تۆ هه‌چ مه‌عنایه‌کی نه‌بوو. تۆ هه‌میشه هیز و توانای هه‌لویست وه‌ر گرتنی منت سه‌ر کویر ده‌کرده‌وه به‌ بی ئە‌وه‌ی خۆت پی بزانیته و نیستاش هه‌ر به‌ هه‌مان

شیوه پیت و ابوو که هیچ نرخ و بایه‌خیکی نییه. تو له دیکه‌ی
 هه‌وله‌کانم بو پرزگار بوونم بی ناگا بوویت هه‌ر بویه‌ش نه‌تده‌توانی له‌ر
 بیروکانه‌ی که هانیان ده‌دام بو ئەم ژن هیئانه‌م سه‌ر ده‌ر بیئیت و
 ده‌بوو هه‌ر ته‌نیا پشت به بوچوونی خۆت بیه‌ستیت و
 بوچوونه‌کانیشت هه‌ر وه‌ک داوه‌رییه‌کانت ده‌ر هه‌ق به من کیناوی
 ترین و بی به‌زه‌بیانه‌ترین و گالته‌جاری‌ترین مۆرکیان به‌خۆوه‌ده‌گرت
 و تۆش له‌ناشکرا کردنی ئەو پرا و بوچوونانه‌ی خۆت هه‌ر به‌و شیوه
 ناوازه‌یه‌ته‌نانه‌ت بو ساتیکیش نه‌ده‌وه‌ستایت. تو وات بیر ده‌کرده‌وه
 که سووکایه‌تییه‌ک که تو به‌و کارانه‌ت به‌منت ده‌کرد له‌به‌رامبه‌ر ئەو
 سووکایه‌تییه‌ی که گوايه‌من به‌و ژن هیئانه‌م به‌ناو و ناوبانگی تۆم
 ده‌کرد هه‌ر هیچ نه‌بوو. بی گومان تۆش سه‌باره‌ت به‌هه‌وله‌کانم بو ژن
 هیئان قسه‌ت هه‌یه و له‌هه‌ندی کات و ساتیشدا ده‌رت بریون. پاش
 ئەوه‌ی که دوو جار ده‌زگیرانی خۆم له‌گه‌ل ((ف)) دا تیکدا و ده‌ستم
 پیکرده‌وه، دواي ئەوه‌ی که به‌بیهووده تو و دایکم کیشانه‌به‌رلین
 بو باسی ده‌زگیرانداریم و چه‌ند شتیکی تری ئەوتۆ، چیت نه‌تده‌توانی
 ریز له‌هه‌لوئسته‌کانم بگریت، ئەمانه‌هه‌موو پاستن به‌لام ئەی
 هۆکاره‌که‌ی چی بوو؟، هۆکاری سه‌ره‌کی هه‌لوئستی هه‌ر دووجارم بو
 ژن هیئان دروست بوو: پیکه‌وه نانی خیزان و وه‌ده‌ست هیئانی
 نازادی و سه‌ر به‌خۆیی. ئەمه‌ئەو بیروکه‌یه‌بوو که تو خۆت خوازیاری

بوویت، ته نیا به جیاوازییه‌که‌وه له کاتی ده‌ست پیکردندا گۆرا و هەر
 وه‌کوو یارییه‌کی مندا‌الانه‌ی لی‌هات. وه‌کوو ئه‌وه‌ی که‌سیک ده‌ستی
 که‌سیکی تر بگریت و ته‌نانه‌ت توندیش بیگوشیت و ئینجا پییشی
 بلیت: ((برۆ... ده‌برۆ... بو نارۆیت؟))! ئه‌لبه‌ت کیشه‌که‌ی ئیمه‌ له‌و
 پوه‌وه‌ ئالۆزتر ببوو که‌ تو هەر له‌ سه‌ره‌تا‌کانه‌وه‌ رسته‌ی ناوازه‌ی
 ((ده‌برۆ))ت له‌ قوولایی ده‌وه‌ به‌ من گوتبوو، چونکه‌ هەر له‌و
 کاتانه‌وه‌ به‌ بی ئه‌وه‌ی خۆت پی بزانی، ته‌نیا به‌ هیزی هه‌بوونی خۆت
 منت هیشتبووه‌ یان باشتره‌ بلیم منت له‌ ژیر چه‌پۆکی خۆتا
 هیشتبووه‌. هه‌رچه‌ند به‌ ریکه‌وت، به‌لام ئه‌و دوو کچه‌م زۆر دروست و
 به‌ جی هه‌لبژاردبوون. ئه‌مه‌ش نیشانه‌یه‌کی تره‌ له‌ خراپ تیگه‌یشتنی
 له‌ پاده‌به‌ده‌ری تو که‌ واده‌زانی منی ترسنۆک و دوودل، هه‌ر ته‌نیا دلم
 له‌ کراسیکی ناسک چوه‌ بۆیه‌ ده‌مه‌وی ژن به‌ینم! له‌ راستیدا ئه‌م ژن
 هیئانه‌ی من هەر دوو جاره‌که‌ ده‌یانته‌وانی شتیکی ژیرانه‌ و ئه‌قل
 په‌سه‌ند بن چونکه‌ له‌ باره‌ی ئه‌وه‌ی پیشوویانه‌وه‌ ساله‌ها و بو
 ئه‌مه‌ی دواییش چه‌ندین مانگ هه‌موو بیر و زه‌ینی خۆم به‌ پۆژ و به
 شه‌و بو ته‌رخان کردبوون و هه‌موو لایه‌ن و بواره‌کانم تاوتوی
 کردبوون. هیچکام له‌و دوو کچه‌ منیان هیوا برآو نه‌کرد به‌لکوو ئه‌وه
 من بووم که‌ بوومه‌ هۆی دل شکاندن و نائومی‌دی ئه‌وان، من هیشتاش
 پراو بوچوونم له‌ سه‌ر ئه‌وان نه‌گۆراوه‌. وایش نییه‌ که‌ له‌ کاتی دووه‌مین

هه لويستما بۆ ژن هيئان نه زموونه كاني جارى يه كه مم له بهر چاو نه گرتبيتن، واته تووشى سووكه سه رى بووبيتم. نه م دوو هه لويسته ليك جيا بوون و به راستيش نه زموونه كاني پابردوو ده يانتوانى هيا به خش بن بۆ نه م جارى دوومه كه بۆ خوئيشم چاوه پروانى سهر كه وتنم تيدا ده كرد. نامه وئ بچمه سهر شته بچووكه كان به لام نه ي بۆچى ژنم نه هيئنا؟ ليژه شدا ههر وه كوو شته كاني تر هه ندى كۆسپ و ته گهره م له پيدا بوو، خو ژيانيش جگه له لابردنى نه و چه شنه كۆسپ و ئاستهنگه هيچى تر نييه. گهره ترين كۆسپي ك كه به داخه وه هيچ پيوه ندييه كى له گه ل هيچكس و هيچ شتيكى تايبه تدا نييه، ناته وانى بوارى ده روونى منه بۆ ژن هيئان كه به م شيويه خوى ده نويني: له و كاته وه ده كه ومه بى رى ژن هيئان ئيتر خه وم ناميني، شه و و پوژ سهر م گيژ ده خوات، ژيانم تي ك ده چي ت و به نا ئومى دي به ملا و لادا ده سوورپيمه وه. له راستيدا هوى سهر هه لدانى ئاوا حاله تي ك نيگه رانى و دلّه پراوكي تايبه تى نييه، نه لبه ت به پي خه موكى و دوودلي له پاده به ده رى من زور دلّه پراوكي تر دينه پيش به لام كاريگه ريه كى نه وتويان نابيت، ههر چه ند كه ههر نه م دلّه پراوكي يانه له كرمي ك ده چن كه لاشه ي بى گيان ده خون و نه جن نه جنى ده كه ن به لام چه ند هوكاري كى دي كه له م حاله ته دا ده ورى كاريگه ريان هه يه: گوشارى هه ميشه يى ترس و لاوازي و خو به كه م زانين، ده مه وئ

شته‌که زۆرتر شی بکه‌مه‌وه، له مه‌سه‌له‌ی هه‌لوێستی مندا بۆ ژن
 هینان دوو خالی دژ به‌یه‌ک به‌ گوشارێکی زۆره‌وه له پێوه‌ندی من و
 تۆدا پێکه‌وه کۆ ده‌بنه‌وه. ژن هینان، بێ شک هۆکارێکی سه‌ره‌کیه
 بۆ پرزگار بوون و سه‌ر به‌ستی. به‌م شیوه‌یه‌ مایکم پێکه‌وه ده‌نا. واته
 گه‌وره‌ترین شت که به‌ رای من هه‌ر تاکه که‌سیک ده‌توانی وه‌ ده‌ستی
 به‌ینیت، هه‌ر واش گه‌وره‌ترین شتی که تۆش وه‌ ده‌ستت هینابوو،
 ئه‌و کاته له گه‌ل تۆدا هاو سه‌نگ ده‌بووم و هه‌موو ئه‌و شه‌رمه‌زاری و
 ئه‌مر کردنه‌ کۆن و له هه‌مان حالیدا هه‌میشه‌ نوێیانه‌ی که هه‌ر
 نه‌ده‌برانه‌وه ده‌درانه ده‌ستی رابردوووه‌وه و به‌ سه‌ر ده‌چوون. هه‌ر
 چه‌ند ئه‌مه‌ش ئاواتیکی خه‌یال‌آوییه‌، هه‌ر بۆیه‌ش جیی شک و گومانه‌.
 ئه‌مه زۆر زۆره‌، گه‌یشتن به‌و هه‌موو ئاواته هه‌ر ناكری، وه‌ك ئه‌وه‌یه
 كابرایه‌ك له زیندانا بیټ و نه‌ك هه‌ر بیه‌وی له زیندان هه‌ل بیټ (که
 ئه‌مه‌یان له‌وانه‌یه بکریټ) به‌لکوو بیه‌ویټ هه‌ر له‌و کاته‌شدا زیندان
 بکاته سه‌یرانگه‌یه‌ک بۆ خۆشی و رابواردنی خۆی! خۆ ئاشکرایه گه‌ر
 مات و هه‌لات، ئه‌وه ناتوانی زیندانه‌که بگورپیت و گه‌ر خه‌ریکی گورپینی
 زیندانی‌ش بوو، ئه‌وه ناتوانی هه‌لی. گه‌ر به‌مه‌ویټ له ناوئهو پێوه‌ندیه
 شوومه‌ی که له گه‌ل تۆدا هه‌مه‌ رزگار بيم ده‌بی کارێک بکه‌م که‌تابکری
 هه‌چ پێوه‌ندییه‌کی به‌ تۆوه نه‌بیټ، گه‌رچی ژن هینان گه‌وره‌ترینی ئه‌و
 کارانه و به‌رپزترین نه‌وعی سه‌ربه‌ستیه به‌لام خۆی له خۆیدا

پیوه‌ندییه کی زوری به تۆوه هه‌یه به‌م پییه‌ش هه‌لبژاردنی ئاوا
 ریگایه‌ک نیشانه‌یه‌کی له شیتی تیدایه و هه‌ر هه‌ولتیکی ئاواش سزایه‌کی
 به دواوه‌یه. له لایه‌کیشه‌وه هه‌ر ئەم پیوه‌ندییه نزیکه‌ی له‌گه‌ل تۆدایه
 که هانی من ده‌دا بو ژن هینان. من ئەو هاوسه‌نگییه‌ی که به‌م
 شیوه‌یه له نیوان ئیمه‌دا پیک دیت وتۆش زۆرتر له هه‌موو که‌س لیتی
 ده‌گه‌یت له‌و پروه‌وه جوان و دلگیر ده‌بینم که ئەو کاته ده‌توانم
 کورپیکی سه‌ربه‌ست و شوکرانه بزیر و بی تاوان و راستگۆبم و تۆش
 باوکیک بیت که‌متر خه‌مگین و خو به زل زان و خاوه‌ن هه‌ست و پازی
 به‌لام بو ئەم مه‌به‌سته ده‌بی هه‌رچی تا ئیسته رویداوه له نیو بجیت
 واته به سه‌ر ئیمه‌شدا خه‌تی نه‌مان بکیشریت. به‌لام به هۆی ئەو وه‌زع
 و باره‌ی نیوان ئیمه، ده‌رکی ژن هینان له‌رووی من داخراوه چوونکه
 ژن هینان له هه‌ریمی ده‌سه‌لات و زانیاری تۆدا ماوه‌ته‌وه. هه‌ندی جار
 نه‌خشه‌ی گۆی زه‌وی دینمه به‌ر چاوی خووم و هه‌ست ده‌که‌م تو به
 هه‌موو جه‌سته‌ته‌وه به سه‌ریدا که‌وتویت، ئەو کاته وابیر ده‌که‌مه‌وه
 که‌هه‌ر ته‌نیا له شوینی‌کدا ده‌توانم بزیم که یان جه‌سته‌ت
 داینه‌پۆشیبیت و یا زۆر له تۆوه دوور بیت، ئەم شوینانه‌ش به سه‌رنج
 دان به‌وه‌ی که من ئەوه‌نده تو مه‌زن و گه‌وره ده‌بینم، هینده زۆر یا
 نزیک و جیی ئومید نین و به تایبه‌تیش که ژن هینان به‌شیک نیه له‌و
 شوین و ناوچه ئازادانه‌ی دوور له تو. ئەم هه‌سه‌نگاندنه ده‌یسه‌لمینتی

که به هیچ نه وعیک نامه‌وی تو به و رینوینییه‌ی که له م باره‌وه بو منت
 داریشت و بوویته هوی نه‌وه‌یش تا له ژن هینانیش وه‌کوو دوکان رق
 مه‌لبگرم تو مه‌تبار بکه م به‌لکوو له‌گه‌ل نه‌وه‌موو شته هاوبه‌شانه‌دا
 که مه‌بوون هر به پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌سه‌له‌یه بیرم کردوته‌وه، ژن و
 می‌ردایه‌تی تو و دایکم له زور بواردا به لامه‌وه ژن و می‌ردایه‌تی نمونه
 بووه، نمونه‌یه‌ک له وه‌فاداری، یاریده‌ی یه‌کتری دان و مندال به خبو
 کردن ته‌نانه‌ت کاتی نه‌وه‌موو منداله‌ش پیگه‌یشتن و نه‌وه‌ریمه
 میمنه‌ی ئیوه‌یان ئالۆز کرد نه‌وه‌ژن و می‌ردایه‌تییه‌ی ئیوه هر وه‌کوو
 خوی مایه‌وه. له‌وانه‌یه هر نه‌وه‌نونه‌یه‌ش بوویته هوی نه‌وه‌دی که بو
 ژن هینان مه‌عنا و واتایه‌کی به‌رز و به‌ریز قایل بم. به‌لام نه‌مه‌ی که
 خواستی ژن هینان له مندا زور لاواز بوو چند هویه‌کی دیکه‌ی
 مه‌بوون که گرنگترینیان پیوه‌ندیی تو بوو له‌گه‌ل منداله‌کانتدا،
 پیوه‌ندییه‌ک که بوته‌بابه‌تی سه‌ره‌کیی هه‌موو نه‌وه‌نامه دوور و دریژه.
 بوچوونیک هه‌یه ده‌لئیت: ((هوی ترس له ژن هینان هندی جار نه‌ویه
 که پیاو له‌وه ده‌ترسی که له پاشه‌رۆژدا هه‌مان به‌لای به‌سه‌ردا
 بهینن که خوی کاتی مندالی به‌سه‌ر باوک و دایکیدا هیناونی)). به‌لام
 وابزانم نه‌وه‌قسه‌یه له باره‌ی منه‌وه راست دهر نه‌چیت چوونکه
 هه‌ستی تاوانباری له مندا، له پاستیدا له تووه‌سه‌ر چاوه‌ده‌گریت و
 به‌را‌ده‌یه‌کیشه که دووباره‌کردنه‌وه‌ی له بیر و برپايشدا ناگونجیت و

هر ئه و بی وینه بوونه شی بوته به شیک له وجودی پر تازارم. له گه ل
 ئه وه شدا ده بی بلیم من بو خۆم قه د نه مده توانی باری قورسی ئاوه ها
 کورپیک لال و گیز و لاواز هه ل بگرم و بی شک گهر به اتبا و چاره یه کی
 دیکه م نه بایه، له دهستی هه لده هاتم و لیتی دوور ده که وتمه وه، ئه مه ش
 هه مان ئه و کاره یه که تو به م دوایانه و پاش هاتنه گوپی باسی ژن
 هینانی من ده تویت بیکه یت. له وانه یه هر ئه م مه سه له یه ش
 کاریگه ری خوی هه بو بیته له ناته وانیی مندا بو ژن هینان، به لام
 گرینگتر له وه ترسیکه که من بو خۆم هه مه و واتاکه شی ئه وه یه:
 پیشتریش ئامازه م پیکرد که له نووسینه کاندا هه ندی هه ولی سهر
 پیانه و نا کاریگه رم داوه بو دوور که وتنه وه له تو و وه ده ست هینانی
 سه ره به ستی به لام ئه و هه ولانه چیتر کاریگه ر نابن و به لگه ی زو ریش
 هه ن بو سه لماندنئ ئه م راستییه، له گه ل ئه وه شدا به ئه رکی سهر
 شانئ خۆم ده زانم، یان باشتره بلیم مه عنای ژیانئ خۆم له وه دا
 ده بینم که ئه و نووسینه نامه بپاریزم و نه هیلم هیچ مه ترسییه ک روویان
 تیبات. ژن هینانیش هه لیکه بو سهر هه لدانی ئاوه ها مه ترسییه ک،
 گه رچی هه لیکه شه بو پاریزگاری کردن به لام هر ئه وه نده که ده توانئ
 هه لیک بیته بو مه ترسی، خوی هه موو شتیکه. باشه ئه گه ر ژن هینان
 به راستی ده بوویه ئاوه ها مه ترسییه ک، ئه و کاته من ده با چیم بکردبا؟
 چون ده متوانئ ژن بهینم و له گه ل هه ست پیکردنی ئاوا مه ترسییه ک

که گهرچی سه‌لماندنی ئاسته‌مه به‌لام ناشکری به هه‌ند نه‌گیری،
 پۆژگار به‌رمه‌ سه‌ر؟ هه‌ر چه‌نده جار و باریش ده‌با چاو پۆشی بکه‌م.
 مه‌سه‌لی (ئه‌و چۆله‌که‌یه که له ناو ده‌ستدایه و ئه‌و کۆتره‌ی که به
 سه‌ر بانه‌وه‌یه) بۆ ئه‌م حاله‌ته پراست ده‌ر ناچیت، چوونکه من هه‌یج
 شتیکم له ده‌سدا نییه و هه‌موو شتی که له سه‌ر بانه‌وه‌یه. به‌لام له
 گه‌ل ئه‌مه‌شدا هه‌ر ده‌بی - واته وه‌زعی توانا و زه‌رووره‌تی ژیان
 ناچاری ده‌کردم - که ((هه‌یج)) هه‌لبژی‌رم. ناچار بووم کار و
 پیشه‌که‌یشم هه‌ر به‌و شیوه‌یه هه‌لبژی‌رم. به‌لام گه‌وره‌ترین ئاسته‌نگی
 ژن هه‌ینانی من ئه‌و بره‌وا پته‌وه‌یه که بۆ پیکه‌وه‌نان و پاراستنی بنه‌ماله
 و به‌تایبه‌تی بۆ به‌رپۆه‌بردنی، هه‌موو ئه‌و سیفه‌تانه‌ی که له تۆدا به‌دیم
 کردوون پێویستن واته هه‌موو تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی تۆ به‌ بی که‌م و
 زیاد: چاکه و خراپه هه‌ر به‌و جۆره‌ی که له تۆدا هه‌بوون، به‌ هه‌یزی و
 گالته‌کردن به‌ دیتران، ته‌ندروستی و زیاده‌پۆیی سنوور دار له‌و ئیش
 و کارانه‌دا، توانای قسه‌کردن و بی کیفایه‌تی، بره‌وا به‌ خۆ بوون و
 ناره‌زایی له‌ دیتران، زال بوونی ته‌واو و خۆ به‌ زل زانین، ناسینی
 مرۆفه‌کان و دوودل بوون له‌ زۆربه‌یان و چه‌ندین سیفه‌تی دیکه‌ی بی
 که‌م و زیاد وه‌کوو جیدییه‌ت، خۆپراگری، زه‌ینی باش و لیه‌اتوویی.
 گه‌ر بمانه‌وی هه‌لی سه‌نگینین ئه‌وا هه‌یج له‌و سیفه‌تانه له‌ مندا نه‌بوون
 یان ئه‌گه‌ر بیه‌بوونایه به‌ پاده‌یه‌کی زۆر که‌م بوون. به‌م حاله‌وه‌ چۆن

ده متوانی بیر له ژن هینان بکه مه وه، ئه ویش له حالیکدا که ده مدیت
ته نانه تۆش له ژیانی هاوبه شدا له گه ل چه ندین گیر و گرفتدا
پووبه پروو ده بیته وه و له په یوه ندی له گه ل منداله کاندایه کیفایه تی
پیویستت نییه! ئاشکرایه قه د ئه م مه سه له یه م به پاشکاو ی لیک
نه داوه ته وه و به دوا ی وه لامیکی راسته وخۆدا نه گه پراوم ده نا بیر
لیکردنه وه یه کی ئاسایی مه سه له که ی حه ل ده کرد و پیاوانیکی دیکه ی
وه ک نمونه پی ده ناساندم که له گه ل تۆدا جیاواز بن. (یه کی که له و
پیاوانه که له گه ل تۆدا جیاوازی هه بوو خاله (ریچارد لۆبی) بوو،
ئه وانه ش ژنیان هیناوه و مال و ژیانی هاوبه شیان پیکه وه ناوه به لام
له ژیر باره که یدا تیک نه شکاون، ئه مه خۆی قسه یه کی زۆر هه لده گریت
و بو منیش وه کوو نمونه یه ک به سته. به لام من ئه و بابه ته م نه خسته
به ر باس به لکوو هه ر له مندالیمه وه وه کوو ئه زموون وه رم گرت. من
نه ک هه ر ته نیا له بواری ژن هیناندا، به لکوو له به رانبه ری هه موو
شتیکی بچووک و بی بایه خیشدا خۆم تا قی ده کرده وه، تۆش هه ر
هه میشه و بو هه ر بابه تیکی بچووک، به و شیوازه تایبه تییه ی خۆت بو
پاهینان، - هه روا که هه ولّم داوه شی بکه مه وه - منت به وه قایل
ده کرد که گوایه هیچ لی نه هاتووم. ئیستاش ئه و شته ی که له باره ی
هه ر بابه تیکی بچووک وه راست ده ر چووه و لایه نی تۆی گرتۆته وه
ده بی له بواری گه وره ترین مه سه له شدا واته ژن هینان به بی که م و

زیاد راست دەر بچیت. تا پیش دەست پیکردنی مەسە لە ی ژن هینانم،
 وەکوو بازرگانیک پەرەردە بووم که گەرچی پووبە پووی چەندین
 دلە پراوکی و نیگەرانی بۆتەو، که چی بە بی هیچ حساب و کیتابیک
 ژبانی دەباتە سەر. بازرگانیک که جاروبار سوودیکی که می دەست
 دەکەویت و هەمیشە لە میشکیدا بەو سوودە که مە (چوونکە
 دەگمەنە) یاری دەکات و بە زۆر و گەرەمی پیشان دەدات لە حالیکدا
 هەموو پۆژیک هەر زەرەر دەکات و هیچی تر. هەموو شتیک دەنووسیتە
 ناو دەفتەرە که ی که چی هیچکات حساباتی سەری سالی نییە،
 ئیستاش کاتی هەلسەنگاندن و حساب کردنی سوود و زیانە واتە ژن
 هینان. لەو هەموو ژمارە یە که دەبی حسیب بکری، وا دەر دەکەوی
 که هیچ کاتیک هیچ سوودیکی نەکردوو و هەرچی بوو هەر زیانیکی
 گەرە بوو و بەس. بەم حالەو که دەتوانی ژن بهینیت و شیت
 نەبیت؟ ژبانم لە گەل تۆدا تا ئەم کاتەش بەو شیوە یە تیپەر بوو و
 ئاوەها هیوا و ئومیدیکیشی بۆ داها تووی لە بەردەمدایە. ئەنجا
 دەتوانی بە لە بەر چاو گرتنی هۆی ئەو ترسە ی که من لە تۆم هە یە
 لە وەلامدا بلئی: ((تۆ دەلئی که من بەو تاوانە ی که پووبە پووی تۆی
 دەکەمەو و دەمەوی پاساویک بۆ ئەم پە یوەندییە مان بدۆزمەو و
 ئەرکی خۆم سووکتەر بکەم بەلام من پیموایە که تۆ لە گەل ئەو تەقە لا
 پوواله تییه شدا نە ک هەر ئیش و کارە که ت ئاستە متر ناکەیت بە لکوو

وه‌زع و باره‌که‌ش به سوودی خۆت ده‌گۆریت. تۆش هه‌ر له سه‌ره‌تاوه
 خۆت له هه‌ر چه‌شنه‌ خه‌تا و لیپرسراوییه‌ک به‌ری ده‌زانیت، شیوازی
 ئیمه‌ له‌م باره‌یه‌وه وه‌کوو یه‌کتیرییه. به‌لام هه‌ر له هه‌مان کاتدا که من
 راشکاوانه - وه‌ک چۆن ده‌خوازم - خه‌تاکه به‌ته‌نیا ده‌خه‌مه ئه‌ستۆی
 تۆ، تۆ ده‌ته‌وی زۆر زیره‌کانه و نه‌رمه‌برانه منیش له هه‌ر چه‌شنه
 خه‌تا و تاوانیک به‌ری بکه‌یت. دیاره هه‌ر ته‌نیا به‌ پواڵه‌ت له‌م کاره‌دا
 سه‌ر ده‌که‌ویت (که له‌وه‌ش زیاتر شتیکی دیکه‌ت ناوی). له‌ نیوان ئه‌و
 دێرانه‌ی که نووسیوتن به‌ پێی هه‌موو ئه‌و ده‌سته‌واژه‌یه‌ی وه‌ک
 که‌سایه‌تی و سرشت و دژایه‌تی و ته‌وه‌زه‌لی، وا ده‌ر ده‌که‌وی که له
 راستیدا من هێرشبه‌ر بووم، له‌ حالیکدا هه‌موو کار و کرده‌وه‌کانی تۆ
 بیجگه‌ له‌ پارێزگاری کردن له‌ خۆت هه‌یچی‌تر نه‌بوونه. به‌م چه‌شنه‌ به
 درۆ هه‌لبه‌ستن به‌وه‌ گه‌یشته‌ویت که ویستووته، چونکه‌ سی شتت
 سه‌لماندووه: یه‌که‌م ئه‌وه‌ی که تۆ بێ تاوانی، دووه‌م ئه‌وه‌ی که من
 تاوانبارم و سییه‌میش ئه‌وه‌یه‌ که به‌و په‌ری گه‌وره‌یه‌وه نه‌ک هه‌ر
 ئاماده‌ی که له‌ من ببووری به‌لکوو ته‌نانه‌ت بیسه‌لمینیت و خۆیشت
 بپوا بکه‌ی که منیش - ئه‌لبه‌ت به‌ پێچه‌وانه‌وه - بێ تاوانم. ده‌کرا هه‌ر
 ئه‌وه‌نده‌ت به‌ست بێت که‌چی هه‌یشتا هه‌ر که‌مه! له‌ راستیدا تۆ
 ده‌ته‌وی له‌ ژياندا سه‌رباری من بیت. راسته‌ ئیمه‌ پیکه‌وه له‌ شه‌رداین،
 به‌لام دوو جوور شه‌ر هه‌یه، شه‌ری جوامیرانه که تێیدا هه‌یزه‌کانی دوو

بهره‌ی دژ به‌یه‌ک پشت به خو ده‌به‌ستن و پیکه‌وه به شهر دین، هر کام بۆ خو‌یه‌تی و هر لایه‌نه و به ته‌نیا خو‌ی ده‌یباته‌وه یان ده‌یدۆرپینی. ئەوی‌تریش شه‌ری جړو جان‌ه‌وه‌ره که تییدا نه‌ک هر چز لیکتر ده‌ده‌ن به‌لکوو له هه‌مان حالدا بۆ پاراستنی گیانی خو‌یان خو‌ینی ئەوی‌تر ده‌مژن، ئەوه‌ش کرده‌وه‌ی سه‌ربازیکی کارامه و راسته‌قینه‌یه که تۆیت. تۆ له ژیاندا مرۆفیک‌ی ته‌مه‌ل‌یت، به‌لام بۆ ئەوه‌ی که بتوانی ژیانیک‌ی ئاسووده و بی ده‌ردیسه‌ر و بی په‌ژیوانیت مه‌بی‌ت بانگه‌شه‌ی ئەوه ده‌که‌ی که گوایه من هی‌زی کار و چالاکیی تۆم ر‌فاندوو و له گیرفانی خو‌مدا شار‌دوو‌مه‌ته‌وه. تۆ چ غه‌می‌کت هه‌یه که له ژیاندا ته‌مه‌ل‌یت، ئەوه منم که لی‌پرسراوم، تۆ به‌و په‌ری هی‌منیه‌وه قاچت را ده‌کی‌شی تا من بۆ هه‌موو بواریک به شوینی خو‌مدا بتکی‌شم. ئەمه‌ش نموونه‌یه‌ک: کاتی له‌م دوایانه‌دا ده‌تویست ژن به‌ینی، له هه‌مان حالدا وه‌ک له‌م نامه‌یه‌شدا ده‌لیی‌ی هه‌زت ده‌کرد سه‌ر بۆ ئەو کاره دانه‌نه‌وینی، که‌چی ده‌تویست بۆ ئەوه‌ی هی‌چ گوشاریک نه‌خه‌یته سه‌ر خو‌ت، من له کاره‌که‌ت په‌ژیوانت بکه‌مه‌وه و به بیانوی ئەوه‌ی که ئەم ژن هی‌نانه‌ت سووکایه‌تی کردنه به ناوبانگی من، هانی په‌ژیوان بوونه‌وه‌ت بده‌م. به‌لام من هر بیریشم له‌وه نه‌کرده‌وه، چونکه، یه‌که‌م نه‌مه‌ده‌ویست له‌م باره‌شه‌وه وه‌کوو دیکه‌ی بواره‌کان ببه‌ به‌ر هه‌ل‌ستکاری به‌خته‌وه‌ریت دووه‌میش قه‌د نامه‌وی

له لایهن کورپه‌که‌مه‌وه له سه‌ر ئاوه‌ها کرده‌وه‌یه‌ک سه‌ر کۆنه بکریم. به‌لام ئایا ئه‌وه‌ی که خۆم قایل کرد به‌وه‌ی که بهیلم تو له ژن هیناندا سه‌ربه‌ست بیت هیچ سوودیکی بۆ خۆم تیدا بوو؟ نا...! دژایه‌تی من له گه‌ل ژن هینانی تۆدا نه‌یده‌توانی به‌رگری له‌و کاره‌ بکات به‌لکوو زۆرتیش هانی تۆی دهدا که ئه‌و کچه‌ بخوازیت، چونکه‌ به‌و چه‌شنه - هه‌ولی هه‌لاتن - وه‌ک خۆت ده‌لیی ده‌گه‌یشته‌ لووتکه‌. هه‌ر وه‌ها رازی بوونیشم له‌ سه‌ری هه‌ر کۆتایی به‌ سه‌رکۆنه‌ کردنه‌کانی تو نه‌ده‌هینا چونکه‌ تو بپروات وایه‌ ریک نه‌که‌وتنی ئه‌م کاره‌ هه‌ر چۆنیک بیت خه‌تای من بووه‌. له‌ راستیدا تو چ له‌م بواره‌وه‌ و چ له‌ بواره‌کانی دیکه‌شدا هیچت نه‌سه‌لماندوو به‌یجگه‌ له‌وه‌ی که هه‌موو سه‌رکۆنه‌ کردنه‌کانی من به‌ جی بوون و ئه‌وه‌ش که سه‌رزه‌نشتیکی هه‌ره‌به‌جی و ئاشکرام له‌بیر چوو که ئه‌ویش بۆ نه‌بوونی راستگویی، ماستاوچییه‌تی و هه‌ستی کرم ئاسایه‌ و گه‌ر به‌ هه‌له‌شدا نه‌چووبم ئیستاش به‌ نووسینی ئه‌م نامه‌یه‌ هه‌ر ده‌ته‌وی ببیته‌ کرمیک له‌ ژیانی مندا)) منیش له‌ وه‌لامدا ده‌لیم: هه‌موو ئه‌و قسانه‌ که تا راده‌یه‌کیش پووبه‌پرووی خۆت ده‌بنه‌وه‌ هی منن نه‌ک تو. بی پروایی تو به‌ دیتران هه‌رگیز هینده‌ی بی پروایی من بۆ خۆم زه‌ق نییه‌ که ئه‌ویش هه‌ر تو له‌ ناخدا چاندووته‌. نایشارمه‌وه‌ که ئه‌و قسانه‌ که خۆیان له‌ خۆیاندا زۆتر تایبه‌تمه‌ندی پێوه‌ندی ئیمه‌ پیشان ده‌دن تا راده‌یه‌کیش به‌

جېن. ديارە كە ئەو شتانە لە حالەتى واقىعدا مەرگىز وەك ئەو
 ھۆكارانەى كە لە نامەكەمدا ھىناومن پىكەوہ ناگونجىن. ژيان شتىكە
 جيا لەو يارىيەى كە تاقەتتىكى زۆرى بویت، بەلام من بروام وایە بە
 ھۆى پىداچوونەوہیەك بە يارىدەى ئەم قسانە - پىداچوونەوہیەك كە
 نە دەتوانم و نەش دەمەوئیت برۆمە ناخىيەوہ - تا رادەيەكى زۆر
 دەكرى نزيكى واقيع و راستى ببیتەوہ، ئەوہش شتىكە كە دەتوانى
 تۆزىك ھىمنى بە ھەردووكمان ببەخشىت و ژيان و مەرگىشمان ئاسانتر
 بكاتەوہ.

فرانتس

سال ژمیری ژیانی فرانتس کافکا:

- ۳ی ئابی سالی ۱۸۸۳ له پراگ دا له دایک بوو، باوکی، (هیرمان کافکا) بازرگان و دایکی ناوی (ژولی لۆفی) بوو.
- سالی ۱۸۸۹ رۆیشته قوتابخانه و تا ۱۹۰۱ هه ر له پراگ دا خویندی و هه ر له و ساله دا رۆیشته زانکۆی ئەلمانیی پراگ، سه ره تا له به شی ئەدهبیاتی ئەلمانی و دواتریش له به شی قانون دا دریژه ی به خویندن دا.
- سالی ۱۹۰۲ له گه ل - ماکس برۆد - دا ئاشنا بوو.
- ۱۹۰۶ دکتۆرای له به شی قانوندا وه رگرت.
- ۱۹۰۷ (ئاماده کردنی زه ماوه ند له دیدا) و (باسی شه ریك) ی نووسی له گه ل چه ند نووسراوی دیکه دا که هه موویان له نیو چون.
- ۱۹۰۸ له دایره (بیمه) ی پووداوه کانی کریکاراندا دامه زرا و تا ئابی ۱۹۲۲ کاری کرد و له و ماوه یه شدا هه شت به شی له کۆمه له ی (باسی شه ریك) ی له گوئاری Hyperion دا بلاو کرده وه.
- ۱۹۱۰ دهستی کرده نووسینه وه ی دهفته ری بیره وه رییه رۆژانه کانی و بووه هاوکاری دهسته ی شانۆی یه هوودییه کان.
- ۱۹۱۱ له یانه ی حه وانه وه ی (ئیرله ن باخ) له زوریخ دا نیشه جی بوو.

۱۹۱۲ - سه‌ره‌تای چیرۆکی (ئه‌مریکا) ی ده‌ست پیکرد و (داوه‌ری) و (مه‌سخ) ی نووسین و له‌ گه‌ڵ (فیلیس باویر) دا یه‌کتریان ناسی.

۱۹۱۳ - به‌ره‌می (بینینه‌کان) ی بلاو کرده‌وه، سه‌ردانی فیلیس باویری کرد له‌ به‌رلین، ده‌ستی کرده‌ باخه‌وانی له‌ (تیرۆیا) ی نزیک پراگ، دیسانه‌وه سه‌ردانی فیلیس باویری کرد و ده‌ستی کرده نووسینی تۆقلیتی (مه‌حکه‌مه) و (ده‌سته‌ی تاوانباران) و دواین به‌شی تۆقلیتی ئه‌مریکای نووسی که شه‌ری یه‌که‌می جیهانی ده‌ستی پیکرد.

۱۹۱۵ - دیسانه‌وه چاوی به‌ فیلیس باویر که‌وت، خه‌لاتی (فۆنتان) ی وه‌رگرت و مه‌سخی بلاو کرده‌وه.

۱۹۱۶ - له‌ گه‌ڵ فیلیس باویر دا سه‌فه‌ری (ماریه‌ن باد) ی کرد، چیرۆکی (داوه‌ری) ی بلاو کرده‌وه و چه‌ند کورته‌ چیرۆکی تریشی له‌ کۆمه‌له‌ چیرۆکی (دکتۆری دی) ی بلاو کردنه‌وه و دریژه‌ی چیرۆکه‌کانی ئه‌و کۆمه‌له‌یه‌ی ده‌ست پیکرد، دیسانه‌وه له‌ گه‌ڵ فیلیس باویر دا بوونه‌ ده‌زگیران، بۆی ده‌رکه‌وت که‌ تووشی نه‌خۆشیی - سیل - ی ریخۆله‌ بووه، له‌ مانگی کانونی یه‌که‌م دا بۆ جاری دووهم ده‌ستی له‌ ده‌زگیرانه‌که‌ی هه‌ڵ گرت، چه‌ند سه‌فه‌ریکی کورتی کرد و له‌ گه‌ڵ (ژولی قۆری چیک) دا ئاشنا بوو.

۱۹۱۹ - (دهستەى تاوانباران) و ھەرواش كۆمەلە چىرۆكى (دكتورى دى) ى بلاو كوردنەو، (ژولى قورى چىك) ى بە دەزگىران گرت، ئەم نامە يەى لە مانگى تشرىنى دووھمدا بۆ باوكى نووسى.

۱۹۲۰ - كۆمەلە چىرۆكى (ئەو) ى نووسى، لە گەل (مىلينا يە زىنشكا) لە قىەن دا ئاشنا بوو و دەستى كرده نامە گۆرپىنەو لە گەلدا، لە دەزگىرانەكەى دووھمى دەستى كىشا و چىرۆكەكانى: (پوزوئىدۆن) و (شەوھەكان) و (دەربارەى ياسا) و (چەرخ و فەلەك) و چەند چىرۆكىكى دىكەى نووسىن، لە گەل (رۇبىرت كلۆپ ئەشتوك) دا ئاشنا بوو.

۱۹۲۱ - چىرۆكى (رەنجى يەكەمىن) ى نووسى.

۱۹۲۲- چىرۆكى (كۆشك) ى درىژە پىدا و ھەرواش (ھونەرمەندى برسىتى) و (بە دوادا گەرانەكان) و (سەگىك) ى نووسىن، لە گەل (دۆرا ديامانت) لە بەرلىن ئاشنا بوو، چىرۆكى (ژنىكى بچووك) و (بەنا) ى نووسى.

سەرجم ئەو نامانەى كە نامازەيان پى كرا، كۆ كراونەتەو لە لايەن (سىاوەش جەمادى) يەو ھەرگىر دراونەتە سەرزمانى فارسى و لە دووتۆى كتيبيكدا بەناونىشانى (نامەگەلىك بۆ مىلينا) لەسالى ۱۳۷۸ (۱۹۹۹) و لە رىگەى ناوھندى بلاو كوردنەو (نشر شادگان) ھەو چاپ و بلاو كراونەتەو. ھەرگىر

- ۱۹۲۴ (ژۆزفینی گۆرانی بیژی نووسی، له گه‌ل دۆرادیا مانت و
رۆبیرت کلۆپ ئەشتۆک دا له یانه‌ی حه‌وانه‌وه‌ی (کیر لینگ) دا
نیشته‌جی بوون.

- پۆژی ۳ی مانگی حوزه‌یرانی ۱۹۲۴ له یانه‌ی کیرلینگ دا کۆچی
دوایی کرد و پۆژی ۱۱ی هه‌مان مانگ له پراگ دا به‌ خاک سپێردرا، به‌ر
له‌ مردنیش کۆمه‌له‌ چیرۆکی (هونه‌ر مهن‌دی برسیتی) ی بلاو کرده‌وه
که چوار چیرۆکی له‌ خۆی گرتووه.

کۆتایه‌ی

سو پاس و پیژانین

له ناخی هه ستمه وه خوشه ویستی خۆم به رامبه ر هاوکاری برایانه ی
 دۆستی زیده به پیژم کاک (دیاری حسین بهگ) ده رده بپرم که ئەم
 به ره مه ی له فه رامۆشخانه ی غه ریبه ستانی ده ستنوو سه کاندا پزگار
 کرد.

سو پاس و پیژیشم بۆ کورپی خوشه ویستم (ئه دهه م عه باسی) که
 خۆی له گه ل پیت چین و ده ره یێنانی هونه ریی به رگی ئەم به ره مه مه دا
 ماندوو کرد.

جه لیل عه باسی